

614.5993
ด 669 ๗
ร.3

การศึกษา ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศ
ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

13 พ.ค. 2540

ปริญญานิพนธ์
ของ
คุณดาว เรืองเวชติวงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ

มีนาคม 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6406๘

การศึกษา ทักษะคิด การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบ
พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

บทคัดย่อ
ของ
ดุจดาว เรืองเวชติวงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
มีนาคม 2540

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าเพื่อศึกษา ความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และ ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย ตาม ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ คือ นิสิตชาย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2537 4 ชั้นปี จาก 8 คณะ จำนวน 362 คน ซึ่งได้ จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถาม 7 ชุดตัวแปร ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (b_i) การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการ ประกอบพฤติกรรม (e_i) ทศนคติต่อพฤติกรรม (A_B) ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง (N_B) แรงจูงใจ ที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง (MC) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมนคูลส์ การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และ การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

1. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (b_i) บางด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มนิสิตชายที่มีคณะที่สังกัด หรือระดับชั้นปีที่ศึกษา แตกต่างกัน ส่วนทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม ในกลุ่มนิสิตชายที่มีคณะที่สังกัด แตกต่างกัน แต่ไม่แตกต่างกันในกลุ่มนิสิตชายที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน

2. ความเชื่อ ทศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ระหว่างกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูงกับกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3 ผลการศึกษาสนับสนุนทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล กล่าวคือ ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม กับ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม สามารถทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปอร์เซ็นต์การทำนายเป็นร้อยละ 64

A STUDY OF MALE STUDENTS' ATTITUDE, SUBJECTIVE NORM
AND INTENTION TO PERFORM AIDS RELATED RISK
BEHAVIORS IN SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
DUTDAO REUNGWETTIWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Development Psychology
at Srinakharinwirot University
March 1997

The purpose of this research was to study attitudes, subjective norms and intention to the perform AIDS related risk behaviors of male students according to the Theory of Resoned Action.

The sample were 362 male students at Srinakharinvirot University in academic year 1994. They were drawn by multistage random sampling. This study used seven variable questionnaires ; behavioral beliefs (bi), evaluation of cosequences (ei), attitudes toward behaviors (A_B), normative beliefs (N_B), motivation to comply (MC), subjective norms (SN) and intentions to perform AIDS related risk behaviors (BI). The statistics employed were percentage, arithmetic mean, standard diviation, t - test, one - way analysis of variance, Newman - Keuls method of pairwise comparison, Pearson's correlation and multiple regression analysis.

The results of this study can be summerized as follows :

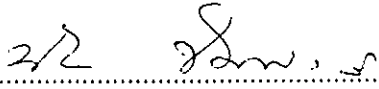
1. Some areas of behavioral beliefs (bi) were significantly different among students with different faculties or class levels Moreover, attitudes, subjective norms and intention to perform behaviors were found to be significantly different among students with different faculties but not among those with different class levels.

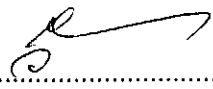
2. Behavioral beliefs, attitudes and subjective norms were significantly different between male students with high intentions and those with lower intentions.

- 3 Results of this study supported the Theory of Resoned Action : Attitudes toward behaviors and subjective norms were together significantly predicted intentions to perform AIDS related risk behaviors in which percentage of the prediction was sixty four.

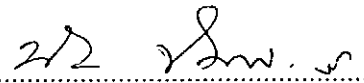
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
จิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

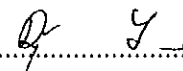
 ประธาน
(ดร. นิยะดา จิตต์จรัส)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

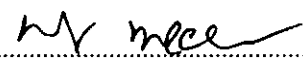
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
(ดร. นิยะดา จิตต์จรัส)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดุษฎี โยเหลา)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 10 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งในการให้ความรู้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก ดร. นิยะดา จิตต์จรัส ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา ศรีสัตยวาจา กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และเอาใจใส่จากท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง พร้อมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดุษฎี โยเหลา ที่กรุณารับเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุษฎี โยเหลา อาจารย์จรัส อุ่นฐิติวัฒน์ อาจารย์ยุพา มานะจิตต์ ดร.นิยะดา จิตต์จรัส และผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา ศรีสัตยวาจา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณน้องนิสิตคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และช่วยเหลือรวบรวมข้อมูลนำส่งให้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณชัชชัย ศิริอวยชัย และบุตรชายที่คอยให้กำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบน้อมระลึกถึงพระคุณอันสูงยิ่งของบิดามารดา ครูอาจารย์ ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน มีเมตตา ให้การอุปการะ สนับสนุนให้กำลังใจ และประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัยอย่างยิ่ง

ดวงดาว เรืองเวชติวงศ์

ปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้ได้รับเงินทุนสนับสนุนจาก
งบประมาณแผ่นดิน เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนการ
ทำงานวิจัยนิตระดับบัณฑิตศึกษา เป็นจำนวนเงิน
4,000 บาท (สี่พันบาทถ้วน)

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ

ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	8
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	9
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	10
ข้อตกลงเบื้องต้น	13
นิยามปฏิบัติการ	13

2 ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ และพฤติกรรม

ทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์	15
ทฤษฎีเบื้องหลังงานวิจัย	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์	57
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	64

3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	65
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	80
สถิติ และการวิเคราะห์ข้อมูล	80

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน	82
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย	87

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	124
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	125
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	125
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	126
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	127
การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	127
สรุปผล	128
อภิปรายผล	129
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	142
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	143

บรรณานุกรม	145
------------------	-----

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยง

ต่อการติดเชื้อเอดส์	156
---------------------------	-----

ภาคผนวก ข ความเชื่อเด่นชัด คำคุณศัพท์ และกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่เกี่ยวกับ

พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์	161
--	-----

ภาคผนวก ค แบบสอบถามความคิดเห็นด้านเพศสัมพันธ์	165
---	-----

ภาคผนวก ง คำอำนาจำแนกรายข้อของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ 185

ประวัติย่อผู้วิจัย 190

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวน ร้อยละของผู้ป่วยโรคเอดส์แยกตามปัจจัยเสี่ยง และ เพศ	5
2	จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ จำแนกตาม พ.ศ.	25
3	จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ จำแนกตามกลุ่มอายุ และ เพศ	26
4	จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ แยกตามปัจจัยเสี่ยงถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2537	27
5	การคำนวณดัชนีการควบคุมอาหาร	34
6	การศึกษาทัศนคติของผู้หญิงในการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด	43
7	จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่สังกัด	66
8	เกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอบถาม	75
9	จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามตัวแปรต่าง ๆ	83
10	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}$ และ S.D) ของตัวแปรที่ศึกษา เกี่ยวกับคณะที่สังกัด	84
11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}$ และ S.D) ของตัวแปรที่ศึกษา เกี่ยวกับระดับชั้นปีที่ศึกษา	86
12	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของความเชื่อเกี่ยวกับผลของ การประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เมื่อพิจารณาตาม คณะที่สังกัด ของกลุ่มนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	87
13	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้เพิ่มอารมณ์ทางเพศ จำแนกตามคณะที่สังกัด	90
14	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามคณะที่สังกัด	91
15	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง จำแนกตามคณะที่สังกัด	92

16	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้รู้สึกเป็นธรรมชาติ จำแนกตามคณะที่สังกัด	93
17	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นการกระชับสายสัมพันธ์ จำแนกตามคณะที่สังกัด	94
18	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่สะดวกไม่เสียเวลา จำแนกตามคณะที่สังกัด	95
19	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ สวมถุงยางอนามัย อาจจะติดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ จำแนกตามคณะที่สังกัด	96
20	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย อาจเกิดความกังวลใจได้ จำแนกตามคณะที่สังกัด	97
21	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของความเชื่อเกี่ยวกับผลของ การประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เมื่อพิจารณาตาม ระดับชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ..	98
22	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้เพิ่มอารมณ์ทางเพศ จำแนกตามระดับชั้นปี ที่ศึกษา	100
23	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา	101
24	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง จำแนกตาม ระดับชั้นปีที่ศึกษา	101
25	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่สะดวก ไม่เสียเวลา จำแนกตามระดับชั้นปี ที่ศึกษา	102

26	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย อาจเกิดความวิตกกังวลใจได้ จำแนกตามระดับชั้นปี ที่ศึกษา	102
27	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของทัศนคติ การคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอดส์ เมื่อพิจารณาตามคณะที่สังกัดของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด	103
28	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม ทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จำแนกตามคณะที่สังกัด	104
29	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับ การประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จำแนกตาม คณะที่สังกัด	105
30	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จำแนกตามคณะที่สังกัด	106
31	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของ ทัศนคติ การคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอดส์ เมื่อพิจารณาตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด ...	107
32	แสดงทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ของนิสิตชายมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำ	109
33	แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับการผลของการประกอบ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ($\bar{X}_{b_i}$) และ การประเมินความเชื่อ เกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\bar{X}_{e_i}$) ระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะ ประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูงกับกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะ ประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำ	111

- 34 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของคะแนนความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ($\bar{X} N_B$) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ($\bar{X} M_c$) ระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูงกับกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำ 113
- 35 แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ($\sum b_i e_i$) โดยพิจารณาทั้งพฤติกรรมรวม และพฤติกรรมย่อย 115
- 36 แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN) กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ($\sum N_B MC$) โดยพิจารณาทั้งพฤติกรรมรวม และพฤติกรรมย่อย 116
- 37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN) กับความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม (BI) โดยพิจารณาทั้งพฤติกรรมรวม และพฤติกรรมย่อย 117
- 38 แสดงความถี่ของความเชื่อเด่นชัด (Salient Beliefs) เกี่ยวกับผลของการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 163
- 39 แสดงคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับผลของการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 164

40	แสดงความดีของกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Normative Beliefs) เกี่ยวกับการมี เพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	165
41	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	186

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ แยกเป็นรายปีตามวันที่เริ่มป่วยในประเทศไทย	2
2	แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	32
3	ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของพีชไบน์ และไอเซน ในการศึกษา และทำนายพฤติกรรมทางเลือก สอบเข้าเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อวิเคราะห์รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (N = 378)	56
4	แสดงลำดับขั้นของการแสดงแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอดส์ ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	79
5	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอดส์ (BI) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	119
6	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI ₁) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	120
7	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการ ทางเพศ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI ₂) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	121
8	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อริ โดยไม่สวม ถุงยางอนามัย (BI ₃) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	122
9	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI ₄) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	123

บทที่ 1

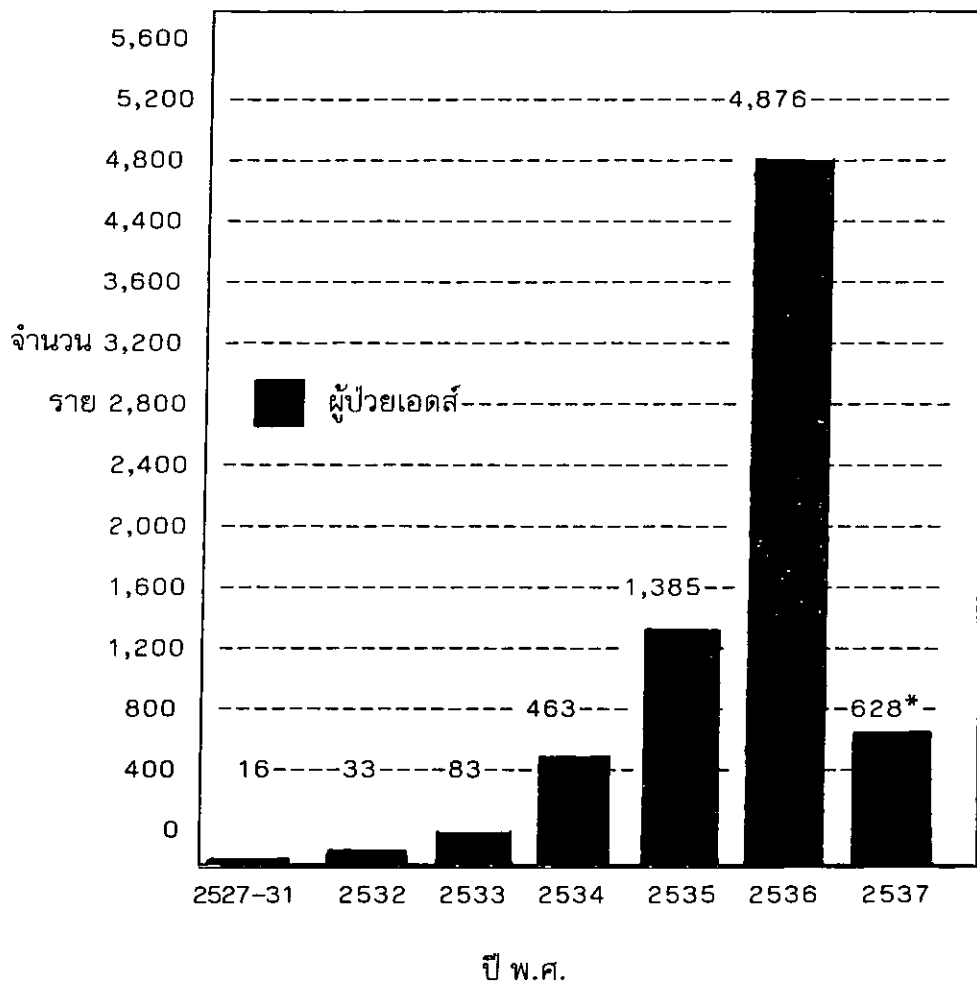
บทนำ

ภูมิหลัง

โรคเอดส์ (AIDS) เป็นโรคติดต่อร้ายแรงที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ในทุกประเทศทั่วโลก อย่างไรก็ตามแนวโน้มว่าจะลดอัตราการได้ ความรุนแรงของโรคนี้เป็นผลให้ประชากรโลก จำนวนมาก ต้องเจ็บปวด ทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจ จนกระทั่งเสียชีวิตลงอย่างรวดเร็วก่อนวัยอันสมควร (WHO. 1991 : 5) ซึ่งในเรื่องนี้องค์การอนามัยโลกก็ได้ทำการศึกษาวิจัย โดยใช้วิธีเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ผลจากการศึกษาพบว่า แนวโน้มของผู้ติดเชื้อเอดส์ จนถึงปี พุทธศักราช 2543 จะมีจำนวนถึง 6 ล้านคนทั่วโลก โดยประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีสูงถึง 1 ล้านคน สำหรับในประเทศไทยจะมีประมาณ 1 แสนคน โดยจะเป็นผู้ใหญ่ถึง 90% (WHO. 1990 : 47)

ประเทศไทยในปัจจุบันมีรายงานสถิติของผู้ป่วยโรคเอดส์ จนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2537 มีจำนวนถึง 7,457 ราย ยังมีชีวิตอยู่ 5,137 ราย ซึ่งรายงานนี้ไม่รวมถึงผู้ติดเชื้อเอดส์ (HIV) ที่ยังไม่แสดงอาการอีกมาก โดยคาดการณ์ว่าน่าจะมีประมาณ 350,000 ถึง 650,000 คน (Ministry of Public Health. 1994 : 4)

กระทรวงสาธารณสุขได้จัดระบบรายงานเพื่อติดตามสถานการณ์การระบาดของโรคเอดส์ ชั้น 2 ระบบ ได้แก่ ระบบการรายงานผู้ป่วยโรคเอดส์ กับระบบการเฝ้าระวังอัตราการติดเชื้อ HIV เฉพาะพื้นที่พบว่า จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 - 2535 ได้รับรายงานเพิ่มขึ้นตลอดเวลา โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2536 เพียงปีเดียวมีรายงานสูงถึง 4,876 ราย มากกว่าก่อนหน้านั้น 8 ปีรวมกัน ดังมีรายละเอียดในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 จำนวนผู้ป่วยเอดส์ แยกเป็นรายปีตามวันที่เริ่มป่วยในประเทศไทย 2527 - 2537
แหล่งข้อมูล : กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข

* ตัดยอดวันที่ 31 พฤษภาคม 2537

จากภาพประกอบ 1 จะเห็นว่า จำนวนผู้ป่วยเอดส์เพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี เป็นเท่าทวีคูณ ใน พ.ศ. 2537 ผู้ป่วยที่แสดงอาการจนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พบสูงถึง 628 รายแล้ว คาดว่า กว่าที่จะถึงสิ้นปีจำนวนผู้ป่วยต้องเพิ่มขึ้นอีกหลายเท่า เนื่องจากมีการคาดการณ์ว่าผู้ติดเชื้อเอดส์ยังไม่มีอาการมีสูงถึง ประมาณ 6 แสน - 7 แสนราย (กองระบาดวิทยา. 2537 : 4)

เมื่อพิจารณาตามเพศ จะพบว่า จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นเพศชาย 6,462 ราย และ เป็นเพศหญิง 992 ราย อัตราส่วนชายต่อหญิง 6.5 : 1 ผู้ป่วยโรคเอดส์ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ

20 - 44 ปี มีจำนวน 6,002 รายหรือร้อยละ 80.48 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 0 - 4 ปี มีจำนวน 586 รายหรือร้อยละ 5.25 (กองระบาดวิทยา. 2537 : 6 - 7)

ผู้ป่วยโรคเอดส์มีรายงานจากเกือบทุกจังหวัดในประเทศไทยโดยมีจังหวัดที่มีรายงานผู้ป่วยโรคเอดส์มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ (1,513 ราย), เชียงราย (1,377 ราย), กรุงเทพมหานคร (695 ราย), ลำปาง (454 ราย) และพะเยา (374 ราย) (กองระบาดวิทยา. 2537 : 2)

โรคเอดส์เป็นโรคใหม่ของมนุษย์ มีการรายงานในวงการแพทย์เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2524 แต่พบหลักฐานการติดเชื้อมาตั้งแต่ พ.ศ. 2519 และมาแสดงอาการใน 5 ปีต่อมา โดยพบว่าเป็นชายรักร่วมเพศ (เกย์) และผู้ที่ติดยาเสพติดโดยการฉีดยา ในนครซานฟรานซิสโก ลอสแอนเจลิส นิวยอร์ก และไมอามี ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเดิมทีก็เป็นคนที่มีสุขภาพแข็งแรงอยู่ดี ๆ ก็มีการติดเชื้อและเป็นมะเร็งในลักษณะที่คนชรา หรือคนที่ภูมิคุ้มกันไม่ดีจะเป็นกันเลยเรียกโรคในคนไข้กลุ่มนี้ว่า โรคเอดส์หรือโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง มีรายงานในแอฟริกา พบว่ามีผู้ที่มีอาการคล้ายโรคเอดส์ก่อนหน้าโรคระบาดในอเมริการาว 3 - 5 ปี และเมื่อตรวจหลักฐานการติดเชื้อเอดส์ย้อนไป 10 ปี ก็พบเชื้อเอดส์ในเลือดของชาวแอฟริกันแล้ว จะเห็นได้ว่าโรคเอดส์เป็นโรคใหม่ของมนุษยชาติ เพราะเพิ่งถือว่ากำเนิดขึ้นมาในโลกมนุษย์ เมื่อประมาณ 10 - 20 ปีนี้เอง (ประพันธ์ ภาณุภาค และคนอื่น ๆ. 2536 : 4)

จากหลักฐานที่พบว่าโรคเอดส์มีการระบาดขึ้นในแอฟริกาก่อนที่จะมีการระบาดขึ้นในอเมริกา จึงเกิดทฤษฎีในการแพร่กระจายของโรคเอดส์ขึ้นว่าโรคเอดส์ในแอฟริกาอาจถูกนำมาสู่อเมริกาโดยคนแอฟริกาที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาอยู่ในทวีปอเมริกาโดยเฉพาะอย่างยิ่งแอฟริกาใต้ อินเดียตะวันตก หรือโดยทหารคิวบาที่กลับจากช่วยสู้รบในประเทศคองโก คนแอฟริกาหรือทหารคิวบาที่ติดเชื้อก็อาจข้ามไปรับจ้างขายบริการทางเพศ (ชาย) แลรัฐฟลอริดาของอเมริกา หรือเกย์อเมริกาอาจข้ามไปเที่ยวแอฟริกาใต้ อินเดียตะวันตก เช่น ประเทศไฮติ เลยทำให้ติดเชื้อขึ้นมาจึงทำให้โรคระบาดในกลุ่มเกย์ก่อน

ส่วนโรคเอดส์ในทวีปยุโรปซึ่งเกิดหลังประเทศอเมริกา 1 - 2 ปีนั้น เชื่อว่า มาจากการอพยพของชาวแอฟริกา ซึ่งเคยเป็นเมืองขึ้นของหลายประเทศในทวีปยุโรปไปยังประเทศแถบยุโรปตะวันตก หรืออาจเกิดจากการนำโรคกลับบ้านของนักการทูตที่ชอบสำส่อน หรือจากชาวอเมริกาที่ติดเชื้อเดินทางไปเที่ยวยุโรป การระบาดของโรคเอดส์ในประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ก็คงแพร่ระบาดมาจากยุโรปตะวันตกและจากสหรัฐอเมริกา ส่วนโรคเอดส์ในทวีปอเมริกากลางและอเมริการใต้ก็คงมาจากประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นสำคัญ

กลับมาดูทวีปเอเชียหรือประเทศไทย โรคเอดส์ในเมืองไทยเป็นโรคที่นำหรือแพร่มาจากต่างประเทศ ซึ่งอาจเป็นคนไทยที่ติดเชื้อจากฝรั่งเดินทางกลับมาเมืองไทยแล้วแพร่เชื้อให้กับคนไทยด้วยกัน หรือฝรั่งที่ติดเชื้อเข้ามาเที่ยวเมืองไทย แพร่เชื้อให้กับชายและหญิงบริการไทย หรือฝรั่งติดยาเสพติดที่ติดเชื้อเข้ามาเมืองไทยแพร่เชื้อให้กับผู้ติดยาเสพติด หรือเมื่อถูกจับเข้าคุกก็ไปแพร่เชื้อให้กับผู้ติดยาเสพติดในคุก เมื่อพ้นโทษออกมาก็แพร่เชื้อให้กับผู้ที่อยู่นอกคุกหรือไปแพร่ให้กับหญิงบริการ หญิงบริการที่ติดเชื้อก็แพร่โรคให้กับผู้ชายที่มาเที่ยว ซึ่งจะแพร่ต่อไปให้ภรรยาที่บ้าน ซึ่งจะแพร่ต่อไปให้กับลูกที่เกิดขึ้นมาใหม่ ผู้ชายที่ติดเชื้อก็ยังสามารถแพร่เชื้อให้กับหญิงบริการคนใหม่หรือให้กับแฟนที่โรงเรียนหรือที่ทำงานซึ่งอาจมีแฟนอยู่อีกหลายคน จะเห็นได้ว่าเครือข่ายอันกว้างขวางดังกล่าวทำให้โรคเอดส์แพร่ขยายออกไปได้อย่างรวดเร็ว (ประพันธ์ ภาณุภาค และคนอื่น ๆ. 2536 : 5 - 6)

สาเหตุของการติดเชื้อ แรกเริ่ม นักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบว่า มีไวรัสคล้าย ๆ กับไวรัสโรคเอดส์ของคนอยู่ในลิงบางพันธุ์ของแอฟริกา ซึ่งทำให้เกิดโรคเอดส์ในลิง แต่ไวรัสโรคเอดส์ของคนไม่ได้มาจากไวรัสโรคเอดส์ของลิง เป็นคนละชนิดกันแต่มีวิวัฒนาการไปตามวิวัฒนาการของเชื้อโรค ไม่ได้เกิดจากคนไปมีเพศสัมพันธ์กับลิง คนถูกลิงกัดหรือไปรับประทานสมองสด ๆ ซึ่งมีเชื้อโรคเอดส์อยู่เลยติดเชื้อเอดส์ตามลิง แต่ไวรัสโรคเอดส์ในคนคงมีอยู่ในคนมานานแล้ว ต่อมาเกิดการเปลี่ยนแปลงทางกรรมพันธุ์ของไวรัส ทำให้ดุร้ายและก่อโรคได้ในคนและทำให้มีการระบาดของโรคออกไปอย่างรวดเร็ว (ประพันธ์ ภาณุภาค และคนอื่น ๆ. 2536 : 4 - 5)

ต่อมาได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการติดเชื้อเอดส์ที่แท้จริง พบว่ามีหลายประการพอสรุปได้จากตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยโรคเอดส์แยกตามปัจจัยเสี่ยง และ เพศ

ปัจจัยเสี่ยง	จำนวนผู้ป่วยเอดส์	ร้อยละ
1. ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์		
- ชายรักต่างเพศ	4,919	65.96
- ชายรักร่วมเพศ	66	0.89
- หญิงรักต่างเพศ	628	8.42
- หญิงรักร่วมเพศ	12	0.16
2. การติดเชื้อจากมารดาสู่ทารก		
- ชาย	316	4.24
- หญิง	270	3.62
3. ใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นเลือด		
- ชาย	562	7.54
- หญิง	14	0.19
4. รับเลือด		
- ชาย	17	0.23
- หญิง	6	0.08
5. ไม่ทราบปัจจัยเสี่ยง		
- ชาย	582	7.80
- หญิง	65	0.87

แหล่งข้อมูล : กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2537

จากตารางเห็นได้ว่า ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ติดเชื้อเอดส์สูงสุด คือ ทางเพศสัมพันธ์แบบ ชายรักต่างเพศ ร้อยละ 65.96 หรือถ้ามองเฉพาะเพศชายพบว่ามีจำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์สูงถึงร้อยละ 66.85 (รวมชายรักต่างเพศและชายรักร่วมเพศ) ปัจจัยเสี่ยงรองลงมาคือ การติดเชื้อจากมารดาสู่ทารก ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ร้อยละ 7.86 (รวมทั้งชายและหญิง) ซึ่งจาก

รายงานพบว่าสาเหตุนี้เป็นผลกระทบจากการที่ผู้ชายที่เป็นพ่อบ้านไปเที่ยวผู้หญิงบริการอาชีพ หรือโสเภณี แล้วนำมาติดให้ภรรยาที่เป็นแม่บ้านโดยมีอัตราหญิงตั้งครรภ์ที่ตรวจพบเชื้อเอดส์เพิ่มขึ้นทำให้จำนวนทารกที่ติดเชื้อจากแม่เพิ่มขึ้นตามลำดับด้วย (กองระบาดวิทยา. 2537)

ในระยะ 3 ปี ที่ผ่านมา พบว่า การติดเชื้อเอดส์โดยเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการมีเพศสัมพันธ์ต่างเพศ อัตราการติดเชื้อเอดส์ในหญิงบริการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เริ่มจากภาคเหนือก่อน แล้วกระจายไปทุกภาคของประเทศไทย เช่น จากอัตราร้อยละ 3.5 เมื่อเดือนมิถุนายน 2532 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.3 เมื่อเดือนมิถุนายน 2533 และร้อยละ 23.9 เมื่อเดือนธันวาคม 2535 ซึ่งข้อมูลได้จากการสำรวจหญิงบริการประเภทเปิดเผยทั่วประเทศ (ประพันธ์ ภานุภาค และคนอื่น ๆ. 2536 : 21)

เมื่อมีหญิงบริการติดเชื้อเอดส์กันมาก ก็ทำให้ผู้ชายที่มารับการติดเชื้อเอดส์กันมากขึ้น กล่าวกันว่า การ“เที่ยวผู้หญิง” เป็นพฤติกรรมปกติของชายไทยทั่วไป บางคนก็เที่ยวเพียงครั้งเดียวในชีวิต บางคนอาจนาน ๆ ครั้ง จนถึงเดือนละหลายครั้ง ส่วนใหญ่ของชายไทยที่รักสนุกมักไม่นิยมใส่เกราะป้องกันหรือถุงยางอนามัยกันโดยมีข้ออ้างต่าง ๆ นานา เช่น เกานอกเสื้อไม่มันบ้าง ตัวเองคงไม่โชคร้ายขนาดนั้น ฯลฯ โดยหารู้ไม่ว่าผลออกครั้งเดียวก็ติดโรคเอดส์ได้หากประมาณว่า มีหญิงบริการทางเพศทั่วประเทศ 1 แสนคนและมีหญิงบริการที่ติดเชื้อเอดส์ทั่วประเทศในขณะนี้ ร้อยละ 25 กล่าวคือ มีหญิงบริการที่สามารถแพร่เชื้อเอดส์ให้ลูกค้าได้ถึง 25,000 คน ทั่วประเทศ คนหนึ่ง ๆ รับแขกเฉลี่ยวันละ 4 คน ดังนั้น จะมีผู้ชายที่มีโอกาสจะติดเชื้อเอดส์ได้ร้อยละ 0.4 ถึง 6 คิดเฉลี่ยร้อยละ 1 ดังนั้น ในวันหนึ่ง ๆ จะมีผู้ชายไทยที่อาจติดเชื้อเอดส์จากหญิงบริการได้ 1,000 คน ถ้าทุกคนไม่ใส่ถุงยางอนามัย แต่ถ้ามีเพียงครึ่งหนึ่งของผู้ชายนักเที่ยวที่ยอมใช้ถุงยางอนามัย ก็จะมีผู้ชายที่จะติดโรคเอดส์วันละ 500 คน หรือเดือนละ 15,000 คน หรือปีละแสนแปดหมื่นคน ตัวเลขดังกล่าวไม่ใช่ตัวเลขที่สมมติกันขึ้นมาเล่น ๆ แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง จากการตรวจผู้ชายนักเที่ยว พบว่ามีการติดเชื้อเอดส์สูงถึง ร้อยละ 25 โดยเฉพาะชายฉกรรจ์ที่อยู่ในภาคเหนือพบอัตราการติดเชื้อเอดส์ถึง ร้อยละ 12 - 18 นอกจากนี้อัตราการตรวจพบเชื้อเอดส์ในธนาคารเลือดที่ได้รับบริจาคโลหิตมาก็เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ แสดงว่าพลเมืองไทยติดเชื้อเอดส์เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ (ประพันธ์ ภานุภาค และคนอื่น ๆ. 2536 : 22)

จากข้อมูลหลักฐานทางสถิติที่ได้กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า พฤติกรรมที่เป็นปัจจัยสำคัญของการติดเชื้อเอดส์ คือ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน (ซึ่งในที่นี้คือ การไม่สวมถุงยางอนามัย) และกลุ่มที่มีปัจจัยเสี่ยงทางด้านนี้สูงสุด คือ เพศชาย ช่วงวัยรุ่นถึงวัยผู้ใหญ่ ดังนั้น ในการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่เกิดจากโรคเอดส์ ประการหนึ่งที่สำคัญจึงได้แก่ การควบคุม

พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของเพศชายให้ลดน้อยลง ซึ่งในการที่จะควบคุมได้นั้น ต้องเข้าใจถึงสาเหตุ หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจะประกอบพฤติกรรมดังกล่าว

ไอเซน และฟิชไบน์ (Ajzen and Fishbein. 1980) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการกระทำ ด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory) ที่เป็นโครงสร้างหรือหลักการที่ใช้ทำนายพฤติกรรม ซึ่งโยงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรม (Behavior : B) กับความตั้งใจที่จะประกอบ พฤติกรรม (Behavioral Intention : BI) และความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจที่จะประกอบ พฤติกรรม กับทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (Attitude toward a Behavior : A_B) ซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคล และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm : SN) ซึ่งเป็นปัจจัย ทางสังคมแวดล้อม นอกจากนี้ยังเชื่อมโยงให้เห็นว่า ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) ยังขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (Behavioral Belief : bi) และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (Evaluation of Consequences : ei) ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) จะขึ้นอยู่กับ ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการ ประกอบพฤติกรรม (Normative Belief : N_B) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของ กลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (Motivation to Comply : MC)

ในต่างประเทศได้มีผู้นำทฤษฎีนี้ มาเป็นแนวทางหรือกรอบของการศึกษาและทำนาย พฤติกรรมอย่างกว้างขวาง ได้แก่ พฤติกรรมการวางแผนครอบครัวของ เดวิดสัน และแจคคาร์ด (Davidson and Jaccard. 1975) ของแมคคาร์ตี้ (McCarty. 1981) ฟิชเชอร์ (Fisher. 1984) สโตน และแครอริน (Stone and Caroline. 1988) และดอล และ ออร์ธ (Dall and orths. 1993) พฤติกรรมการบริโภคโลหิตของ โปมาแซล และแจคคาร์ด (Pomazal Jaccard. 1976) พฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำของ คานโตลา ซิม และแคมป์เบลล์ (Kantola, Syme and Campbell. 1982) พฤติกรรมการให้นมแก่ทารกของแมนสตีต โปรฟฟิต และสมาร์ท (Manstead Proffitt and Smart. 1983) พฤติกรรมการตรวจ มะเร็งเต้านมและปากมดลูกของ ฮิล และการด์เนอร์ (Hill and Garder. 1985) พฤติกรรม การสูบบุหรี่ของวัยรุ่น โดยโรเบิร์ต และโทเน็ตต้า (Robert and Tonetta. 1987) พฤติกรรม ความผูกพันในบทบาทพ่อของชายวัยรุ่น ของ มาซิซิโอ (Marsiglio. 1987) พฤติกรรม การตัดสินใจรายวันของผู้ป่วยเด็กทารกของกุมารแพทย์ โดย สเปนเซอร์ (Spencer. 1989) พฤติกรรม การไว้วางใจของ คูรัล (Currall. 1990) พฤติกรรม การใช้ถุงยางอนามัยของไบรอัน และอับราฮัม (Brian and Abraham. 1991) เทลิเฟอร์โร (Taliaferro. 1991)

เจนิเฟอร์ และซูซาน (Jenifer and Susan. 1992) และคาเรียส และฟิชไบน์ (Darius and Fishbein. 1993) พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยฟิชไบน์ และคนอื่น ๆ (Fishbein and others. 1992) และคาร์เรน และกาย (Karen and Guy. 1992)

สำหรับในเมืองไทย ได้มีผู้นำทฤษฎีนี้มาเป็นกรอบในการศึกษาและทำนายพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้ พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางเภสัชกรรม ของ นพนธ์ สัมมา (2523) พฤติกรรมการใช้บริการการปรึกษา ของวรรณิ จิระชุตโรจน์ (2527) พฤติกรรมการเลือกคณะวิศวกรรมในการสอบโควต้า ของ ชาญศิลป์ อุทโยธา (2528) พฤติกรรมการให้นมบุตร ของ อัจฉราพร สุวรรณทล (2528) พฤติกรรมการเลือกเรียนต่อ ของถาวร แซ่ตั้ง (2529) และของสมศรี ชูแสง (2532) พฤติกรรมการทุจริตการสอบของ ราชันย์ บุญธิมา (2536)

อย่างไรก็ดี สำหรับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์นั้นในเมืองไทยยังไม่มีผู้ใดศึกษา จากความสำคัญที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอเซน และฟิชไบน์ (Ajzen and Fishbein. 1980 : Fishbein and Ajzen. 1975) มาเป็นกรอบในการกำหนดปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์การทำนายพฤติกรรม และทำนายแนวโน้มของผู้ป่วยเอดส์ ที่เพิ่มขึ้นในอนาคตได้อีกทั้งการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประกอบพฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการในการควบคุม ป้องกันพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ให้ลดลง เพื่อลดการสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ในวัยเจริญพันธ์ อันเป็นกำลังสำคัญของ ประเทศชาติ เช่น นิสิตนักศึกษา ในระดับอุดมศึกษา จะได้พัฒนาตนเอง และประเทศชาติได้อย่างเต็มกำลังความสามารถให้ทัดเทียมกับอารยประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่จำแนกตามระดับชั้นปี และคณะที่สังกัด

2. เพื่อเปรียบเทียบ ความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงระหว่างกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูง กับกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำ

3. เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลโดย

3.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3 ศึกษาอำนาจการทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จากทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึง ความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่จำแนกตามระดับชั้นปี และคณะที่สังกัด อีกทั้งยังทำให้เข้าใจความแตกต่างระหว่างกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูงกับกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำ ว่ามีความเชื่อ ทศนคติ และแนวโน้มในการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางสำคัญในการกำหนดนโยบายเพื่อรณรงค์ควบคุม และป้องกันนิสิตชายที่มีแนวโน้มจะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูงให้ลดน้อยลงต่อไป

นอกจากนี้ก็ยังเป็นการศึกษาประโยชน์ของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ว่าสามารถนำมาประยุกต์ใช้ทำนายความตั้งใจในการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ได้ดีเพียงใด

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตชาย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2537 จำนวนทั้งสิ้น 2,025 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตชาย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร จำนวนทั้งสิ้น 362 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีวิชาเอกของแต่ละคณะเป็นระดับชั้น (Strata) และมีนิสิตชายเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ที่สุ่มออกมาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประมาณกลุ่มตัวอย่างของแต่ละชั้นปีให้มีจำนวน พอ ๆ กัน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็น 3 ลักษณะ กล่าวคือ
 - 3.1 การศึกษาตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1
 - 3.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 3.1.1.1 ระดับชั้นปี
 - 3.1.1.2 คณะที่กำลังศึกษา
 - 3.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.1.2.1 ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์
 - 3.1.2.2 ทักษะคิดต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์
 - 3.1.2.3 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์
 - 3.1.2.4 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.1.2.5 การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.1.2.6 ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.1.2.7 แรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการเปรียบเทียบตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2

3.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.2.1.1 ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ แบ่งเป็น

- ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูง

- ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำ

3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.2.1 ทักษะคิดต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2.2.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2.2.3 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2.2.4 การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2.2.5 ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2.2.6 แรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3 ตัวแปรที่ใช้ศึกษาตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

3.3.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม

3.3.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.3.1.1.1 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3.1.1.2 การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง

3.3.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.3.2.1.1 ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3.2.1.2 แรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3.3 การทำนายความตั้งใจจากทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

3.3.3.1 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3.3.2 ตัวแปรทำนาย ได้แก่

3.3.3.2.1 ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3.3.2.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ ถือว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่ตนมีอยู่อย่างเป็นระบบ พิจารณาที่เกิดจากการกระทำพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของตนก่อนตัดสินใจลงมือทำ หรือไม่ทำพฤติกรรมนั้น

นิยามปฏิบัติการ

1. ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

(Behavioral Intention:BI) หมายถึง ระดับความตั้งใจของบุคคลว่าเขาจะประกอบพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งทำให้บุคคลผู้กระทำอาจติดเชื้อเอดส์ได้ ในที่นี้หมายถึง พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย ซึ่งแบ่งเป็นพฤติกรรมย่อย 4 ประการ ดังนี้

1.1 การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

1.2 การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

1.3 การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อริ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

1.4 การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

การวัดระดับความตั้งใจว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยการใช้มาตราประเมินค่าความตั้งใจที่ผู้วิจัยสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

2. ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Attitude toward a Behavior:Ag) หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ในทางบวก และทางลบ ของแต่ละบุคคลตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลซึ่งมีวิธีการวัด 2 วิธี คือ

2.1 วัดโดยประเมินความรู้สึกภายในตัวของบุคคลต่าง ๆ เช่น เหมาะสม – ไม่เหมาะสม ดี – เลว ฉลาด – โง่ ฯลฯ ที่มีต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวัดจากมาตราจำแนกความหมายของ ออสกูต และคณะ

2.2 วัดโดยการรวมผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Behavioral belief:bi) กับ การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับ

ผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Evaluation of Consequences:ei) โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Behavioral belief:bi) หมายถึง ระดับความเชื่อของบุคคลว่าเมื่อกระทำพฤติกรรมนั้นแล้วมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดผลต่าง ๆ แก่ตนเอง มากน้อยเพียงใด

2.2.2 การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Evaluation of consequences:ei) หมายถึง การที่บุคคลตัดสินผลอันเกิดจากการประกอบพฤติกรรมนั้น ว่ามีคุณค่ามากน้อยเพียงใด

3. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Subjective Norm:SN) หมายถึง การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้ที่เขาให้ความสำคัญว่า บุคคลเหล่านั้นคิดว่าเขาควร หรือไม่ควร ประกอบพฤติกรรมดังกล่าวนั้นมากน้อยเพียงใด ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ซึ่งมีวิธีการวัด 2 วิธี คือ

✓ 3.1 วัดโดยการประเมิน การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ว่าบุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญเขา คิดว่าเขาควร หรือไม่ควร กระทำพฤติกรรมนั้นมากน้อยเพียงใด

3.2 วัดโดยการรวมผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Normative Belief : N_b) กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Motivation to Comply : MC) โดยมีรายละเอียดดังนี้

✓ 3.2.1 ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Normative Belief : N_b) หมายถึง การรับรู้ความคาดหวังของบุคคลหรือกลุ่มคนต่าง ๆ ที่แวดล้อมตัวเขาว่าเขาควร หรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้นมากน้อยเพียงใด

3.2.2 แรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (Motivation to Comply : MC) หมายถึง ระดับความต้องการของบุคคลที่อยากจะกระทำตามในสิ่งที่บุคคลหรือกลุ่มคนต่าง ๆ ที่แวดล้อมตัวเขาประสงค์ให้เขาทำมากน้อยเพียงใด

บทที่ 2

ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์
2. ทฤษฎีเบื้องหลังงานวิจัย
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

โรคเอดส์ที่กำลังเป็นปัญหาใหญ่ในปัจจุบันนี้ เริ่มเข้าสู่เมืองไทยในปี 2527 ปัญหาเริ่มจากที่คนไทยไม่ยอมรับว่าโรคเอดส์มีจริง หรืออ้างว่าเกิดในต่างประเทศบ้าง คนไทยไม่เคยเป็นเอดส์ และพยายามโยนความผิดให้คนต่างชาติที่เป็นชายรักร่วมเพศ (เกย์) บ้าง ฝรั่งกลุ่มติดยาเสพติดบ้าง ต่อมาเพียง 3 - 4 ปี ก็พบว่ามีการระบาดอย่างรวดเร็ว ในหญิงบริการทางเพศและกลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการทางเพศ และมีอัตราสูงอย่างรวดเร็วสู่ภรรยาที่เป็นแม่บ้านโดยมีอัตราหญิงตั้งครรภ์ที่ตรวจพบเชื้อเอดส์สูงเพิ่มขึ้น ซึ่งมองเห็นได้ว่าในปัจจุบันเชื้อเอดส์ได้เข้าสู่สังคมครอบครัวเรียบร้อยแล้ว ลูกที่เกิดมาใหม่จากแม่ที่ติดเชื้อก็พลอยได้รับผลกระทบจากผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงไปด้วย จากความสำคัญดังกล่าวจึงขอเสนอเอกสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ ตามลำดับดังนี้ (กองระบาดวิทยา. 2537 : ประพันธ์ ภาณุภาค และคนอื่น ๆ. 2536 ; ไพรัช ดีสุดจิต. 2532 ; สมชัย จิรโรจน์วัฒนา และคนอื่น ๆ. 2533 ; สำเริง แสงซื่อ และคนอื่น ๆ. 2530 ; วิชาญ วิทยาศาสตร์ และประคอง วิทยาศาสตร์. 2536)

1. ประวัติความเป็นมา ความหมายและการแพร่ระบาดของโรคเอดส์
2. พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และบุคคลที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์
3. ลักษณะอาการของผู้เป็นเอดส์
4. แนวทางในการทำลายเชื้อเอดส์และการทำให้ปลอดเชื้อ
5. การป้องกันโรคเอดส์

6. ผลกระทบจากการติดเชื้อเอดส์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม
7. สถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบัน
8. สรุปข้อบ่งชี้ของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ในงานวิจัยนี้

ประวัติความเป็นมา ความหมายและการแพร่ระบาดของโรคเอดส์

โรคเอดส์เป็นโรคที่เพิ่งพบใหม่ มีรายงานครั้งแรกเดือนมิถุนายน 2524 จากศูนย์ควบคุมโรคติดต่อแห่งสหรัฐอเมริกา มีชายหนุ่มรักร่วมเพศ (เกย์) 5 ราย ป่วยเป็นปอดบวมจากเชื้อนิโมซิสติค คารินิไอ (Pneumocystic Carinei) ซึ่งเดิมทีก็เป็นคนมีสุขภาพแข็งแรง ต่อมาไม่นานก็มีรายงานว่าผู้ป่วยเป็นมะเร็งในหลอดเลือดชนิด Kaposi's Sarcroma (KS) ถึงแม้ผู้ป่วยได้รับการรักษาอย่างดี แต่ทุกรายก็เสียชีวิตเพราะระบบภูมิคุ้มกันเสื่อม หรือบกพร่อง

เอดส์ มาจากคำว่า AIDS ซึ่งย่อมาจาก Acquired Immuno Deficiency Syndrome

Acquired หมายถึง ภาวะที่เกิดขึ้นในภายหลัง มิได้เป็นมาแต่กำเนิดหรือสืบสายเลือดทางพันธุกรรม

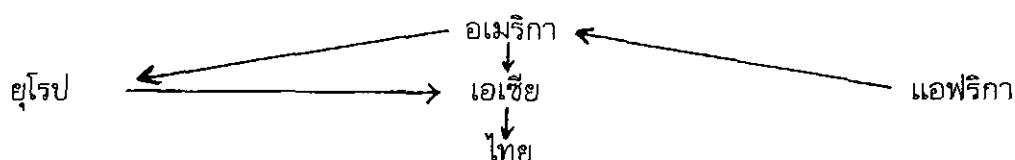
Immuno หมายถึง เกี่ยวกับระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย

Deficiency หมายถึง ความบกพร่อง ความเสื่อม การขาดหรือการเสียไป

Syndrome หมายถึง กลุ่มอาการ ซึ่งเป็นโรคที่มีอาการหลาย ๆ อย่างไม่เฉพาะที่ระบบใดระบบหนึ่ง

AIDS หรือ เอดส์ หมายถึง กลุ่มอาการของโรคที่เกิดจากภูมิคุ้มกันในร่างกายเสื่อม หรือบกพร่อง ร่างกายจึงติดโรค ติดเชื้อหรือมะเร็งฉวยโอกาส (Oppertunistic Disease) ได้ง่าย แม้กระทั่งเชื้อที่พบทั่วไปในธรรมชาติ และไม่ทำอันตรายต่อคนปกติ

ได้มีการศึกษาย้อนหลังพบว่าโรคนี้อาจเกิดในทวีปแอฟริกา ตั้งแต่ พ.ศ. 2521 เพิ่งมาตื่นตัวเป็นข่าว เมื่อปี 2524 โรคนี้แพร่กระจายจากทวีปแอฟริกาไปสู่ทวีปอเมริกา โดยคนแอฟริกาที่อพยพย้ายถิ่นมาอยู่ในทวีปอเมริกาแล้วสู่ทวีปเอเชีย ดังรูป

ประเทศไทย พบผู้ป่วยโรคเอดส์ที่เป็นคนไทยรายแรก เมื่อเดือนกันยายน 2527 ติดโรคมาจากสหรัฐอเมริกา มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (เกย์) (ประพันธ์ ภาณุภาค และคนอื่น ๆ. 2536)

ซึ่งรูปแบบการระบาดของโรคเอดส์ อาจแยกได้อีกเป็น 3 รูปแบบ ตามภูมิศาสตร์ สภาพสังคม และสภาวะทางระบาดวิทยา ดังนี้

1. ลักษณะการระบาดในทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรปตะวันตก ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ การระบาดของเชื้อ HIV ทางเพศสัมพันธ์จะเกิดจากการรักร่วมเพศเป็นส่วนใหญ่ แต่การระบาดจากการให้เลือดยังมีน้อย เนื่องจากมีการตรวจหาแอนติบอดีต่อเอดส์ก่อนให้เลือด ส่วนในกลุ่มผู้ฉีดยาเสพติดเข้าเส้นเลือดโดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ร่วมกันจะพบได้บ้าง

2. ลักษณะการระบาดในทวีปแอฟริกาแถบทะเลซาสฮาร่า และบางส่วนของหมู่เกาะคาเรียนเบียน การระบาดของโรคเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ จะเกิดจากการที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศเป็นส่วนใหญ่ เลือดที่ให้ผู้ป่วยมักไม่ได้รับการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ การติดเชื้อโรคเอดส์จึงยังปรากฏอยู่ในกลุ่มผู้ที่รับเลือดและอาจมีการติดเชื้อจากมารดาสู่ทารก

3. การระบาดในยุโรปตะวันออก แอฟริกาตอนเหนือ บางส่วนของลาตินอเมริกาและทวีปเอเชียรวมทั้งประเทศไทย ในกลุ่มนี้จะมีการติดเชื้อโรคเอดส์ล่าช้ากว่า 2 กลุ่มแรกจำนวนผู้ป่วยเอดส์ยังมีน้อย แต่ก็พบว่าการติดเชื้อโรคเอดส์เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรค ได้แก่ ชายและหญิงบริการ ผู้ติดยาเสพติด

พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

เชื้อโรคเอดส์เกิดจากการที่ไวรัสที่ก่อโรคไปเจริญเติบโตในต่อมน้ำเหลือง (Lymphocyte) กระจัดกระจายอยู่ทั่วร่างกาย จึงออกมาในของเหลวหรือสิ่งคัดหลั่งที่ออกมาจากส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีปริมาณมากน้อยต่าง ๆ กัน เช่น ในน้ำเหลือง น้ำกาม น้ำตา น้ำลาย น้ำปัสสาวะ – อูจจาระ และอาเจียน เป็นต้น แต่จากการศึกษา พบว่า มีการแพร่ติดต่อเฉพาะทางเลือด น้ำกาม และน้ำจากช่องคลอด ซึ่งนำมาสรุปเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ดังนี้ (ไพรัช ดีสุดจิต. 2532 ; ประพันธ์ ภาณุภาค และคนอื่น ๆ. 2536)

1. การมีเพศสัมพันธ์กับชายหรือหญิงที่ไม่ใช่ภรรยาหรือสามีโดยไม่สวมถุงยางอนามัย ป้องกัน ได้แก่ ชาย หรือหญิงบริการอาชีพ แฝงบริการทางเพศ เช่น ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย และคูรักที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน เนื่องจากเชื้อโรคเอดส์ พบได้ในน้ำกาม น้ำคัดหลั่งจากช่องคลอด และปากมดลูก ที่ขณะมีเพศสัมพันธ์อาจมีแผลเล็ก ๆ ทำให้มีเลือดออกได้ หญิงหรือชายอาชีพบริการทางเพศ เช่น โสเภณี แฝงบริการทางเพศ เช่น ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย และคูรัก

ที่มีโอกาสจะเปลี่ยนคุณอน จึงมีภาวะเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้สูงมาก ส่วนรูปแบบการติดต่อในด้านเพศสัมพันธ์มีดังนี้

- การมีเพศสัมพันธ์ทางช่องคลอด ติดเชื้อเอชไอวีได้เพราะเยื่อเมือกในช่องคลอดฉีกขาดง่ายและป้องกันเชื้อโรคได้ไม่ดีเท่าผิวหนัง ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย และคูรัก
- การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก เป็นทางที่ติดเชื้อเอชไอวีมากที่สุด เพราะทางทวารหนักไม่ใช่ช่องทางธรรมชาติที่มีไวรัสสำหรับรวมเพศ ไม่มีน้ำหล่อลื่น ทำให้ฉีกขาดเป็นแผล เชื้อโรคเข้าไปได้ง่าย ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน
- การมีเพศสัมพันธ์ทางปาก ไม่ใช่วิธีที่ปลอดภัยเพราะในปากและคอมีแผลเล็ก ๆ มากมายเป็นช่องทางของเชื้อโรคได้ดี มีรายงานผู้ติดเชื้อจากการจูบ 1 ราย โดยสามีติดเชื้อโรคเอดส์จากการถ่ายเลือด และถ่ายทอดเชื้อเอชไอวีให้ภรรยาโดยการจูบปาก เนื่องจากเพศสัมพันธ์แบบอื่นทำไม่ได้เลยเพราะร่างกายส่วนล่างพิการ และในน้ำลายมีเชื้อเอชไอวีปนเปื้อนอยู่ได้บ้างแต่พบน้อยมาก เมื่อเทียบกับทางเลือด มีรายงานว่าเด็ก 2 คนพี่น้อง คนที่มีเชื้อเอชไอวี กัดน้องเมื่อตรวจเลือดคนน้องพบผลบวกด้วย

2. การใช้เข็มฉีดยาเสพติดเข้าเส้นเลือดร่วมกัน ในพวกติดยาทำให้เชื้อโรคเอดส์แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว เพราะใช้เข็มร่วมกันครั้งละหลาย ๆ คน ซึ่งการติดเชื้อโรคเอดส์แบบนี้พบเป็นอันดับสองในประเทศสหรัฐอเมริกา

3. การสัมผัสกับเชื้อเอชไอวีทางบาดแผลและทางผิวหนังโดยตรง ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์ ที่สัมผัสกับน้ำเหลือง น้ำหนองจากบาดแผลผู้ป่วย หรือได้รับของมีคมบาดหรือเข็มที่เปื้อนเลือดผู้ป่วยตำ ก็ทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้ มีรายงานการติดเชื้อเอชไอวีโดยเข็มตำ 3 ราย จาก 1,500 ราย

4. การถ่ายเลือด และผลิตภัณฑ์ของเลือด ที่มีเชื้อเอชไอวีอยู่ แต่ปัจจุบันมีการตรวจคัดกรองเชื้อเอชไอวีก่อนให้เลือดแล้ว จำนวนผู้ติดเชื้อโดยวิธีนี้จึงลดลงอย่างมาก

5. การเปลี่ยนอวัยวะและผสมเทียม อวัยวะ และน้ำกามของคนเป็นโรคเอดส์จะมีเชื้อเอชไอวีปริมาณมากพอควรทำให้ผู้รับไปเกิดโรคเอดส์ได้ ดังมีรายงานในออสเตรเลียมีสตรี 3 คนเป็นโรคเอดส์หลังจากผสมเทียมโดยใช้น้ำกามของชายรักร่วมเพศที่เป็นโรคเอดส์คนเดียวกัน

6. การติดจากแม่ไปสู่ลูก ภายในครรภ์ลูกจะรับเชื้อจากแม่ขณะคลอดเพราะเลือดแม่จะเข้าทางผิวหนังที่ฉีกขาดหรือตามเยื่อเมือก องค์การอนามัยโลกคาดว่าโอกาสที่ทารกจะติดเชื้อ

มีถึง 25 - 50 % และหลังคลอดจะได้รับเชื้อจากมารดาได้อีกจากการให้นมบุตร การติดต่อวิธีนี้ ปัจจุบันมีจำนวนมากขึ้น เนื่องจากพ่อบ้านไปเที่ยวโสเภณีโดยไม่สวมถุงยางอนามัย ไปติดเชื้อเอดส์มา และมาติดต่อภรรยา เมื่อภรรยาตั้งครรภ์จึงนำเชื้อโรคเอดส์ไปติดทารกอีกด้วย ซึ่งเป็นผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงในข้อแรก จึงควรตรวจคัดกรองในข้อแรกให้ได้ก่อน ข้อนี้ก็จะลดจำนวนลงไปด้วย

7. พฤติกรรมอื่น ๆ ที่ควรระวัง ได้แก่ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันในบ้าน ในร้านตัดผม ร้านเสริมสวยและในวัด การใช้แปรงสีฟัน เครื่องมือทำเล็บร่วมกัน การเจาะหู การสัก บุคคลที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ พอสรุปได้ดังนี้

- กลุ่มสำล่อนทางเพศ ได้แก่ ชายรักร่วมเพศ ชายรักสองเพศ ชายหรือหญิงโสเภณี
- กลุ่มแฝงบริการทางเพศ เช่น ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย คู่รักที่เปลี่ยนคู่นอน
- กลุ่มติดยาเสพติดที่มั่วเข็มฉีดยาเข้าหลอดเลือดดำ
- ผู้ป่วยโรคเลือดที่ได้รับการรักษาโดยวิธีถ่ายเลือด
- ผู้รับบริจาคอวัยวะจากบุคคลอื่น
- ทารกในครรภ์ที่มารดาติดเชื้อโรคเอดส์
- กลุ่มนักโทษที่ร่วมเพศกันเอง และใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน
- ภรรยาของผู้มีเชื้อเอดส์

ลักษณะอาการของผู้ติดเชื้อ

ลักษณะอาการของผู้ติดเชื้อเอดส์แตกต่างกันมาก มีตั้งแต่ไม่ปรากฏอาการเลยไปจนถึงอาการของมะเร็งหรือโรคติดเชื้อที่ร้ายแรงและทำให้เสียชีวิตอย่างรวดเร็ว

ศูนย์ควบคุมโรคของสหรัฐอเมริกาได้แบ่งระยะการติดเชื้อเอดส์ออกเป็น

1. ระยะติดเชื้ออย่างเฉียบพลัน (Acute Infection)

ผู้ติดเชื้อจะมีอาการคล้าย ๆ กับโรคไข้หวัดธรรมดา ทันทีที่ได้รับเชื้อหรือภายหลังติดเชื้อไม่นาน ผู้ติดเชื้อบางรายอาจมีอาการคล้ายเป็นเชื้อหุ้มสมองอักเสบ อาการดังกล่าวจะเป็นไม่นาน จะหายเองใน 2 - 6 สัปดาห์ โดยไม่ต้องรักษา

2. ระยะติดเชื้อโดยไม่มีอาการ (Asymptomatic Infection)

ผู้ติดเชื้อจะไม่มีอาการอะไรเลยที่แสดงว่า ติดเชื้อเอดส์นอกจากการตรวจเลือด ซึ่งจะพบแอนติบอดีต่อเชื้อเอดส์ ผู้ติดเชื้อบางรายอาจมีความผิดปกติทางระบบภูมิคุ้มกัน

3. ระยะต่อมน้ำเหลืองโตทั่วไป (Persistent Generalised Lymphadenopathy)

ระยะนี้จะตรวจพบหรือคลำได้ต่อมน้ำเหลืองขนาดตั้งแต่ 1 เซนติเมตรขึ้นไปทั่วบริเวณร่างกายตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป (ยกเว้นบริเวณขาหนีบ) เป็นเวลานานเกิน 3 เดือน โดยไม่มีสาเหตุอื่นนอกจากการติดเชื้อเอชไอวี

4. ระยะเป็นโรคอื่น ๆ (Other Disease)

ระยะนี้ผู้ติดเชื้อจะมีอาการที่นอกเหนือไปจากมีต่อมน้ำเหลืองโต โดยแบ่งย่อยเป็น

5 กลุ่ม คือ

กลุ่ม 4 A Constitutional Disease ผู้ป่วยจะมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้เป็นเวลานาน ๆ (เกิน 1 เดือน) โดยไม่ทราบสาเหตุ

- มีไข้เรื้อรัง
- น้ำหนักตัวลดลงเกินร้อยละ 10 ของน้ำหนักเดิม
- ท้องเสียเรื้อรัง

กลุ่ม 4 B โดยทางระบบประสาท (Neurologic Disease) ผู้ป่วยจะมีอาการความจำเสื่อม หลงลืมง่าย บางรายมีอาการของกล้ามเนื้ออ่อนแรง หรือจากระบบประสาทส่วนปลาย เมื่อเป็นขั้นรุนแรงเนื้อสมองจะฝ่อลงระยะนี้มักพบเชื้อเอชไอวีในน้ำไขสันหลังและเนื้อสมอง

กลุ่ม 4 C โรคติดเชื้อฉวยโอกาส (Secondary Infections Diseases) ผู้ป่วยโรคเอชไอวีจะปรากฏอาการในกลุ่มนี้มากที่สุด โรคติดเชื้อที่พบในผู้ป่วยโรคเอชไอวีนี้เรียก โรคติดเชื้อฉวยโอกาส (Opportunistic Diseases) เพราะเป็นตัวบ่งชี้ว่าระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายเสื่อมลง โรคที่พบบ่อยได้แก่โรคปอดบวม จากเชื้อนิวโมซิสติส แครนิ (Pneumocystis Carinii) เป็นต้น

กลุ่ม 4 D โรคมะเร็งฉวยโอกาส (Secondary Cancers) ผู้ป่วยมะเร็งของหลอดเลือด (Kaposi's Sarcoma) ซึ่งเป็นโรคมะเร็งที่พบบ่อยที่สุดในผู้ป่วยโรคเอชไอวี โดยพบกระจายทั่วไปตามผิวหนังของร่างกาย ต่อมน้ำเหลืองอวัยวะภายในต่าง ๆ เช่น ทางเดินหายใจ ทางเดินอาหาร

กลุ่ม 4 E อื่น ๆ (Other Conditions) กลุ่มนี้ สำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถจัดเข้าไว้ในทั้ง 4 กลุ่ม ข้างต้น

จากระยะต่าง ๆ ดังกล่าว กระทรวงสาธารณสุขแบ่งผู้ติดเชื้อเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ระยะติดเชื้อเอชไอวีโดยไม่มีอาการ จะตรวจพบเชื้อโดยการตรวจเลือดหาแอนติบอดีต่อเชื้อเอชไอวี บุคคลในกลุ่มนี้จัดเป็นพาหะของโรค (Carrier) และสามารถแพร่เชื้อแก่ผู้อื่นได้

2. ะยะมีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ (ARC หรือ AIDS Related Complex) ตรวจพบการติดเชื้อเอดส์และผู้ติดเชื้อมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ในระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 3 เดือน

- ก. มีไข้เกิน 37.8 องศาเซลเซียส เป็นพัก ๆ หรือติดต่อกัน
- ข. อูจจาระร่วงอย่างเรื้อรัง
- ค. น้ำหนักลดเกิน 10 % ของน้ำหนักตัว
- ง. มีต่อมน้ำเหลืองโตมากกว่า 1 แห่ง
- จ. มีเชื้อราในปาก
- ฉ. เป็นมะเร็งในเม็ดเลือดขาว (Hairy Leukoplakia)
- ช. เป็นโรคงูสวัด (Herpes Zoster)

3. ระยะป่วยเป็นเอดส์ ตรวจพบการติดเชื้อเอดส์ และมีโรคฉวยโอกาสซึ่งแสดงถึงภาวะภูมิคุ้มกันในร่างกายเสื่อมอย่างน้อย 1 โรค โดยทั่วไปภายใน 5 ปี

- 10 – 30 % ของผู้ติดเชื้อเอดส์ที่ไม่มีอาการจะกลายเป็นผู้ป่วยเอดส์
- 25 – 50 % ของผู้ติดเชื้อเอดส์ที่ไม่มีอาการจะกลายเป็นผู้ที่มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์
- และ 20 % ของผู้ที่มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์จะกลายเป็นโรคเอดส์

แนวทางในการทำลายเชื้อเอดส์ และการทำให้ปลอดเชื้อ

วิธีที่นิยมในปัจจุบันมีหลายวิธี ดังนี้

1. ทำให้ปลอดเชื้อด้วยไอน้ำ โดยใช้เครื่องมือ Auto Clave วิธีนี้เหมาะสำหรับเครื่องมือแพทย์ที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ เช่น เครื่องมือผ่าตัด
2. ทำให้ปลอดเชื้อโดยการอบแห้ง ไม่เหมาะกับเครื่องมือที่ทำด้วยพลาสติกหรืออุปกรณ์ที่ไม่สามารถทนความร้อนได้สูง
3. ทำลายเชื้อโดยวิธีต้มเป็นเวลา 20 นาที เป็นวิธีที่ง่ายและเชื่อถือได้มากที่สุดในการทำลายเชื้อ HIV เหมาะกับเครื่องมือต่าง ๆ รวมทั้งเข็มและกระบอกฉีดยาที่ทำจากแก้ว
4. ทำลายเชื้อโดยการแช่ในสารเคมี ได้แก่ Ethana 70 % Formalin 4 % Hydrogen Peroxide 6 % สารดังกล่าวนี้ได้รับการทดสอบแล้วว่าได้ผลดีในการทำลายเชื้อ HIV หลังจากแช่นาน 30 นาที

การป้องกันโรคเอดส์

เนื่องจากโรคเอดส์ไม่มียารักษาโรคโดยตรง มีเพียงฤทธิ์ยับยั้งการแบ่งตัวของเชื้อโรคเท่านั้น และไม่มีวัคซีนป้องกันโรค วิธีที่สำคัญในสถานการณ์ปัจจุบัน คือ การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ไม่พาตัวเองไปรับเชื้อเข้ามา ซึ่งเป็นการป้องกันโรคเอดส์ที่พอจะสรุปจากเอกสารแหล่งต่าง ๆ ได้ดังนี้ (ประพันธ์ ภานุภาค และคนอื่น ๆ. 2536 , ไพรัช ตีสุตจิต. 2532 ; กองระบาดวิทยา. 2537)

1. หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา โดยสร้างค่านิยมเป็นชายในเรื่องเพศที่ถูกต้อง ไม่เที่ยวโสเภณี โรงน้ำชาหรืออาบอบนวด ซื่อสัตย์กับภรรยา รักษาชีวิตสมรสให้สดชื่น และตื่นตัวตลอดเวลา หากเผลอไปนอกใจ ควรปรึกษาทำความเข้าใจกันและสวมถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์

2. การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และการติดต่อเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ ทั้งประชาชนทั่วไป และในสถานศึกษา เพิ่มเติมการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ถูกต้อง เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และวิธีป้องกัน ปรัชญาการมีชีวิตคู่ ความต้องการทางเพศที่เป็นธรรมชาติของมนุษย์และการตอบสนองที่ถูกต้อง ไม่หมกมุ่นกับสิ่งกระตุ้นอารมณ์ พกวิดีโอลามกทางานอดิเรกหรือเล่นกีฬาแทน

3. พ่อแม่ อบรมลูกชายให้ไม่ระรานผู้หญิง การหลอกผู้หญิงหรือเที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่ ดื่มสุรา หรือทดลองยาเสพติดเป็นสิ่งที่น่าละอาย เป็นค่านิยมที่ผิด ๆ จริงแล้วสังคมไม่ยอมรับการประพฤติดังกล่าว และอบรมลูกสาวให้รู้จักการปฏิเสธผู้ชายไม่เปิดโอกาสโดยไปไหนลำพังสองคนหรืออยู่ในที่ลับตาคน ชี้ให้เห็นโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือในที่สภาวะเศรษฐกิจและสังคมยังไม่พร้อม ต้องแนะนำว่าชายหญิงที่รักกันต้องซื่อสัตย์ต่อกัน และควรไปตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อโรคเอดส์ทั้งคู่อย่างน้อย 6 เดือนก่อนแต่งงานกัน

4. สร้างทัศนคติใหม่ในการไม่ส่งลูกสาวไปขายตัว เพราะเป็นพฤติกรรมที่น่าละอาย และเท่ากับเป็นการส่งลูกสาวไปตายด้วยโรคเอดส์ และเพิ่มปัญหาโสเภณีเด็กที่เป็นปัญหาของสังคม ส่วนเด็กสาวก็ต้องปลูกฝังความคิดใหม่ไม่ควรตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ด้วยการขายตัว ยังมีอาชีพอื่นอีกมาก ที่จะเลี้ยงดูครอบครัวได้

5. เพื่อนควรช่วยกันเตือนเพื่อนไม่ให้มั่วเพศ และมั่วเข็ม ไม้ไผ่กลับไปสนับสนุนหรือชักชวนกันไปกระทำสิ่งดังกล่าว หรือถือว่าไม่ใช่ธุระของตน

6. ผู้ประกอบการที่ทำงานเกี่ยวกับของมีคม เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ช่างเสริมสวย ช่างตัดผมชาย คนที่รับจ้างสักหรือเจาะรูตุ่มหูควรมีมาตรการในการใช้ของมีคมให้สะอาด ปลอดภัยจากเชื้อโรคเอดส์ โดยถือว่าเป็นความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน

7. พระสงฆ์ควรมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคเอดส์ ถ่ายทอดให้ประชาชนได้เข้าใจ และเห็นใจผู้ติดเชื้อเอดส์ อีกทั้งเน้นการประพาดิเคร่งในศีล ข้อ 3 และข้อ 5 เป็นสำคัญ เพื่อหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลโรคเอดส์

ผลกระทบจากการติดเชื้อเอดส์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

ผลกระทบจากการติดเชื้อเอดส์ พอจะสรุปจากเอกสารต่าง ๆ ได้ดังนี้ (สมชัย จิรโรจน์ วัฒน และคนอื่น ๆ. 2533 ; สำเร็จ แสงชื่อ และคนอื่น ๆ. 2530)

1. ผลกระทบต่อตนเอง ในด้านที่สำคัญที่สุด คือ ทางจิตใจ ผู้ป่วยแม้จะอยู่ในระยะขั้นโรคเอดส์ได้ก็ตาม ต่างมีสภาพจิตใจที่ทันทุ่ทุข์ทรมานมาเป็นอย่งยั้ง กล่าวโดยสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นแรก คือ การตกใจ กลัว เมื่อทราบว่าตนเองติดเชื้อโรคเอดส์ และติดตามด้วยความคิดวิตกกังวล เศร้า (Anxiety and Depression) ซึ่งความวิตกกังวล คือ ความไม่สบายใจ ความกระวนกระวายใจ ความวิตกกังวลอาจเกิดจากความนึกคิด หรือการทำนายพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคตว่า เป็นไปในภาวะที่ไม่ดี ซึ่งมีผลต่อสภาพร่างกายและจิตใจ เช่น นอนไม่หลับ เบื่ออาหาร บางครั้งจะทำให้ระบบย่อยอาหารและการขับถ่ายผิดปกติ อาการเหล่านี้จะพบในผู้ที่มีความหวาดกลัวอาการโรคของตน หมดหวัง ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้

ขั้นที่สอง คือ การไม่ยอมรับ (Denial) ซึ่งขั้นนี้กับขั้นแรกแทบจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน หรือบางครั้งอาจจะเกิดขึ้นก่อนซึ่งแรกก็ได้ โดยในขั้นนี้ ผู้ติดเชื้อจะเริ่มมีความคิดทบทวนถึงพฤติกรรมและการกระทำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการยอมรับและการปฏิเสธการติดเชื้อ สำหรับในด้านการยอมรับก็จะปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์หรือเจ้าหน้าที่ เช่น ไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน ส่วนในบางรายก็จะไม่ยอมรับสภาพในการติดเชื้อครั้งนี้ เช่น การที่แพทย์ไม่บอกให้ทราบแน่ชัดว่าตนเองติดเชื้อเอดส์จริงหรือไม่ รวมทั้งการมั่นใจว่าตนเองจะไม่ติดเชื้อนี้แน่นอน เป็นต้น นอกจากนั้น ยังมีผู้ติดเชื้อบางราย ที่ยังคงมีความหวาดระแวง (Paranoid) ร่วมด้วย คือ มีความหลงผิดคิดว่าคนอื่นพูดหรือทำอะไร มีความหมายหรือพาดพิงเกี่ยวกับตนเองอีกด้วย

ขั้นที่สาม เป็นขั้นที่ยอมรับและต้องการความช่วยเหลือ หรือการพึ่งพา เพื่อหาที่พึ่ง (Dependent) ในขั้นนี้ แม้ว่าผู้ติดเชื้อจะไม่ได้แสดงความสามารถออกมาเองในด้านการขอรับความช่วยเหลือ แต่เมื่อได้สอบถามถึงความต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง ก็พบว่าส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือ โดยต้องการให้ช่วยเหลือในด้านการให้คำแนะนำ ปรึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพของตน ซึ่งบางรายก็ได้แสดงออกถึงความต้องการอย่างเห็นได้ชัด

อนึ่ง ให้ผู้ติดเชื้อบางราย ที่ไม่มีภาวะทางจิตใจตามขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นนั้น บางราย อาจจะเนื่องมาจากการไม่ยอมรับสภาพของการติดเชื้อ การไม่เชื่อว่าตนเองได้รับเชื้อนี้จริง รวมทั้งการขาดความรู้และตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์ของผู้ติดเชื้อในบางราย โดยเฉพาะในกลุ่มของหญิงบริการ ซึ่งจะพบว่า ไม่ค่อยสนใจ หรือรับรู้ สนใจในเรื่องของโรคเอดส์มากนัก

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ปฏิกริยาทางจิตใจที่มีต่อการได้รับทราบผลการตรวจเลือดนั้น จะแตกต่างกันไปตามสภาพแต่ละบุคคล ทั้งนี้ขึ้นกับบุคลิกลักษณะ อายุ นิสัย การศึกษา สภาพแวดล้อมทางครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ รวมทั้งประสบการณ์หรือการรับรู้ ที่เกี่ยวกับการเจ็บป่วยถึงโรคนี้ และโรคอื่น ๆ ตลอดจนกระทั่งทัศนคติ ค่านิยม และการเผชิญกับปัญหา รวมทั้งการปรับตัวของตน นั้น ๆ ด้วย

2. ผลกระทบต่อครอบครัว และสังคมแวดล้อม

จากที่มีคำกล่าวว่า โรคเอดส์เป็นแล้วเสียชีวิตทุกรายไม่มียารักษาหาย แตกต่างจากโรคภัยอื่น ๆ เพราะผู้ติดเชื้อโรคนี้ ครอบครัว และสังคมแวดล้อม มักไม่ค่อยยอมรับไม่เห็นใจผู้ป่วย และแสดงท่าทีรังเกียจ ไม่อยากคบค้าสมาคมด้วย เนื่องจากสาเหตุของการติดโรค ผู้ป่วยมีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศหรือติดยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น บุคคลแวดล้อมจึงมีความเชื่อทัศนคติ ต่อผู้ป่วยในทางที่ไม่ดี เช่น เห็นว่าเป็นนักเที่ยวโสเภณี ประกอบอาชีพขายบริการ หรือเป็นผู้ติดยาได้ จึงขาดความเห็นใจ และแสดงท่าทางรังเกียจ พยายามกีดกันเขาออกจากสังคมทั้งนี้ เพราะกลัวว่าจะได้รับเชื้อเข้าไปนั่นเอง

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่มีผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ หรือป่วยเป็นโรคเอดส์ ได้ส่งผลกระทบต่อสภาวะจิตใจและต่อสภาพทางสังคมของตัวผู้ป่วย หรือผู้ที่ได้รับเชื่อเป็นอย่างมาก และในทางกลับกัน สังคมก็มีอิทธิพลที่ทำให้เกิดความกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจของผู้ป่วยหรือผู้ที่ได้รับเชื่อเช่นกัน ซึ่งได้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย และมากกว่าปัญหาที่เกิดจากการได้รับเชื้อโรคเอดส์เข้าไป หรือป่วยจากเชื้อเอดส์โดยตรงเสียอีก

สถานการณ์เอดส์ในปัจจุบัน

กระทรวงสาธารณสุขได้จัดระบบรายงานเพื่อติดตามการระบาดของโรคเอดส์ มีรายงานสถิติของผู้ป่วยเอดส์ พอจะสรุปได้ดังนี้ (กองระบาดวิทยา. 2537) ในประเทศไทย ผู้ป่วยโรคเอดส์รายงานถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2537 มีจำนวนทั้งสิ้น 7,457 ราย ยังมีชีวิตอยู่ 5,137 ราย เสียชีวิต 2,320 ราย โดยมีจำนวนแยกตามรายปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 ถึงปัจจุบัน ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์จำแนกตาม พ.ศ.

พ.ศ.	2527-2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	รวม
จำนวน ผู้ป่วย (คน)	16	33	83	463	1,385	4,876	628	7,457

ตัวเลขแสดงข้อมูล ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2537

แหล่งข้อมูล : กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2537

เมื่อพิจารณาผู้ป่วยจำแนกตามเพศ และกลุ่มอายุ แสดงในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนผู้ป่วยเอดส์ (AIDS) จำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ ตั้งแต่เดือนกันยายน 2527 ถึง 31 พฤษภาคม 2537

กลุ่มอายุ (ปี)	ปี พ.ศ. 2527 - 2531				ปี พ.ศ. 2532 - 2536				ปี พ.ศ. 2537			
	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
0-4	0	2	2	12.50	301	250	551	8.09	16	17	33	5.25
5-9	0	0	0	0.00	5	4	9	0.13	0	1	1	0.16
10-14	0	0	0	0.00	1	4	5	0.07	0	0	0	0.00
15-19	0	0	0	0.00	75	61	136	2.00	3	8	11	1.75
20-24	4	0	4	25.00	795	202	997	14.63	61	21	82	13.06
25-29	4	0	4	25.00	1645	146	1791	26.29	144	21	165	26.27
30-34	2	0	2	12.50	1277	116	1393	20.45	134	9	143	22.77
35-39	2	0	2	12.50	810	50	860	12.62	85	7	92	14.65
40-44	0	1	1	6.25	392	29	421	6.18	45	0	45	7.17
45-49	0	0	0	0.00	200	16	216	3.17	23	4	27	4.30
50-54	0	0	0	0.00	134	5	139	2.04	6	2	8	1.27
55-59	0	0	0	0.00	103	8	111	1.63	7	0	7	1.11
60+	0	0	0	0.00	155	6	161	2.36	14	0	14	2.23
unk	1	0	1	6.25	18	5	23	0.34	0	0	0	0.00
รวม	13	3	16	100.00	5911	902	6813	100.00	538	90	628	100.00

จากตาราง 3 พบว่า เมื่อรวมจำนวนผู้ป่วยเฉพาะเพศชายมีทั้งสิ้น 6,462 คน เพศหญิง 992 คน ผู้ป่วยเพศชาย มีจำนวนมากกว่าเพศหญิงถึงประมาณ 7 เท่าตัว และช่วงอายุที่มีผู้ป่วยสูง ได้แก่ ช่วงอายุ 20 - 44 ปี เป็นวัยผู้ใหญ่ตอนต้นถึงวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย (กองระบาดวิทยา. 2537)

ส่วนปัจจัยเสี่ยงที่เป็นสาเหตุของการติดเชื้อเอดส์จำแนกได้ดังตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 จำนวนผู้ป่วยเอดส์แยกตามปัจจัยเสี่ยง ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2537

ปัจจัยเสี่ยง	จำนวนผู้ป่วย (คน)	ร้อยละ
1. เพศสัมพันธ์	5,625	75.43
- ชาย	4,985	66.85
- หญิง	640	8.58
2. การติดเชื้อจากมารดาสู่ทารก	586	7.86
- ชาย	316	4.24
- หญิง	270	3.62
3. ใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นเลือด	576	7.73
- ชาย	562	7.54
- หญิง	14	0.19
4. การรับเลือด	23	0.31
- ชาย	17	0.23
- หญิง	6	0.08
5. ไม่ทราบปัจจัยเสี่ยง	647	8.68
- ชาย	582	7.80
- หญิง	65	0.87

แหล่งข้อมูล : กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2537

ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นชัดว่าโรคเอดส์มีสาเหตุที่เป็นปัจจัยเสี่ยงสูงสุด คือ การมีเพศสัมพันธ์ ทั้งรักต่างเพศ มีจำนวนสูง คิดเป็นร้อยละ 75.43 โดยเฉพาะชาย สูงถึงร้อยละ 66.85 ส่วนปัจจัยรองลงมา คือ ทารกที่ติดเชื้อจากมารดาโดยการคลอด และการใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นเลือด การรับถ่ายเลือด และไม่ทราบปัจจัยเสี่ยงตามลำดับ เป็นต้น

สรุปขอความช่วยเหลือการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ในงานวิจัยนี้

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับโรคเอดส์และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์จากกล่าวได้ว่า ประเทศไทยมีการระบาดของโรคเอดส์อย่างรวดเร็วมาก และผู้ติดเชื้อเอดส์ส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่นตอนปลายจนกระทั่งถึงวัยผู้ใหญ่ มีจำนวนผู้ป่วยเพศชายสูงกว่าเพศหญิงถึงประมาณ 7 เท่าตัว มีปัจจัยเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะเพศชายสูงถึงร้อยละ 66.85 ของสาเหตุทั้งสิ้น (กองระบาดวิทยา. 2537)

เนื่องจากมนุษย์เมื่อถึงวัยเจริญพันธุ์ย่อมต้องมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะวัยรุ่นที่กำลังเป็นวัยที่มีความต้องการทางเพศ อยากรู้ อยากลอง เพื่อหาประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ เพราะจากการได้รับอิทธิพลของฮอโมนเพศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และบุคลิกภาพ มีความสนใจเพศตรงข้าม มีความรู้สึกทางเพศ อารมณ์อ่อนไหว ขาดการยับยั้งชั่งใจ (ประณต คำนิม. 2535)

นอกจากนี้ ค่านิยมของชายไทยที่กล่าวว่า เป็นผู้ชายต้องซั้นครู การเที่ยวผู้หญิงเป็นเรื่องธรรมดา ชายแท้ต้องมีคู่นอนไม่ซ้ำหน้า ใส่ถุงยางแล้วไม่แน่จริง ใส่ถุงยางแล้วไม่ถึงใจ (วิชาญ วิทยาครัย และประคอง วิทยาครัย. 2536) ทศนคติดังกล่าวทำให้ชายไทยติดเชื่อเอดส์เข้าแล้วเป็นจำนวนมาก ส่วนเพศหญิงสังคมไทยยังไม่เปิดโอกาสให้เกิดความเสรีทางเพศนัก ดังนั้นผู้ชายจึงมีประสบการณ์ทางเพศที่มากกว่าและน่าสนใจกว่า ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื่อเอดส์เฉพาะของนิสิตชายเท่านั้น เพื่อศึกษาสาเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำพฤติกรรมดังกล่าว

ทฤษฎีเบื้องหลังงานวิจัย

แนวคิดของการศึกษา

ดังที่ได้สรุปจากหลักฐาน ข้อมูล เกี่ยวกับสถิติของผู้ป่วยเอดส์ พบว่าร้อยละ 66.85 ของผู้ป่วยทั้งหมดมีสาเหตุจาก การมีเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะผู้ชาย ทั้งชายรักต่างเพศและชายรักร่วมเพศ เป็นสำคัญ (กองระบาดวิทยา. 2537) ดังนั้น ในการหามาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดเอดส์ จึงควรให้ความสนใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื่อเอดส์ของเพศชายมากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ควรจะศึกษาให้ทราบว่าพฤติกรรมดังกล่าวนี้ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยใดบ้าง ทั้งนี้จะได้หาทางเพื่อควบคุมพฤติกรรมดังกล่าวนั้นได้อย่างเหมาะสม

ฟิชไบน์ และไอเซน (Ajzen and Fishbein. 1980) ได้เสนอทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory) ซึ่งได้อธิบายและชี้ให้เห็นถึงแนวทางในการควบคุมและทำนายพฤติกรรมมนุษย์ไว้ว่า มนุษย์มีเหตุผลและใช้ข้อมูลเหตุผลที่ตนมีอย่างเป็นระบบ พิจารณาการกระทำของตนก่อนลงมือกระทำพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่ง (Behavior : B) ซึ่งบุคคลจะประกอบพฤติกรรมนั้นมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมนั้น (BI) ในขณะเดียวกัน ความตั้งใจ (BI) ดังกล่าวยังขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญ คือ ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) และปัจจัยทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อม คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) โดยทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) จะขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (bi) และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (ei) ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) ยังขึ้นอยู่กับความเชื่อที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (N_B) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง (MC) ดังมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้

ใจความของทฤษฎี

1. บุคคลจะประกอบพฤติกรรม (Behavior หรือ B) ไດ ๗ ส่วนมากอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจของบุคคล ที่เรียกว่า ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม (Behavioral Intention หรือ BI) ดังนั้น ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมของบุคคลจึงเป็นตัวกำหนดที่ใกล้ชิดกับการกระทำพฤติกรรม

2. ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 2 ตัว คือ

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการคิด ประเมินความรู้สึกภายในตัวของบุคคลต่อพฤติกรรมนั้น ในแง่ทางบวก – ลบ เรียกว่า ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B)

ซึ่งทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) ขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (Behavioral Beliefs หรือ b_i) และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (Evaluation of Consequences หรือ e_i) เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$A_B = \sum_{i=1}^n b_i e_i$$

2.2 ปัจจัยทางสังคม เป็นการประมาณของบุคคลว่าตนจะมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm หรือ SN) เพียงใด ซึ่งกลุ่มอ้างอิง หมายถึง บุคคลใกล้ชิดที่มีความสำคัญต่อกลุ่มตัวอย่าง

ซึ่งการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) ขึ้นอยู่กับความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมของตน (Normative Belief หรือ N_B) หมายถึง การรับรู้ความคาดหวังของบุคคลหรือกลุ่มคนที่แวดล้อมตัวเขาว่าเขาควรหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น การคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง (SN) ยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply หรือ MC) นั่นด้วย เขียนสมการได้ว่า

$$SN = \sum_{i=1}^n N_B MC$$

3. ความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (W_1) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (W_2) เป็นน้ำหนักของพฤติกรรมที่ได้จากการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณ หมายถึง พฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($W_1 > W_2$) ส่วนพฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจาก

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าจากทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม ($W_1 < W_2$) แต่พฤติกรรม บางพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งสองไล่เลี่ยกัน ซึ่งความสำคัญของปัจจัยทั้งสองอาจแตกต่างกันในแต่ละบุคคล

4. จากข้อ 1, 2 และ 3 สามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

$$B \sim I = f [A_B W_1 + SNW_2]$$

f = ฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์

w_1 และ w_2 เป็นน้ำหนักที่จะได้จากการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณ

5. ตัวแปรภายนอก (External Variables) ได้แก่ ตัวแปรชีวสังคม ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมเป้าหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ เช่น ทัศนคติต่อสถาบันการศึกษา ส่วนตัวแปรด้านบุคลิกภาพจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก็ต่อเมื่อตัวแปรนั้น ๆ มีอิทธิพลกับทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หรือมีอิทธิพลต่อน้ำหนักความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของตัวแปรทั้งสองนี้ต่อความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม

6. ความจำเพาะของการกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษา ประกอบไปด้วย

6.1 การกระทำ (Action) หมายถึง การแสดงพฤติกรรมใด หนึ่ง หรือ พฤติกรรมเดียว (Single Act) เช่น การให้ลูกรับประทานอาหาร การสูบบุหรี่ เป็นต้น และเป็นกลุ่มของพฤติกรรม (Behavior Category) เช่น การออกกำลังกาย ซึ่งอาจประกอบด้วยการกระต่าย ย่อย ๆ หลายการกระทำ เป็นต้นว่า การวิ่ง การกระโดดเชือก หรือการเล่นฟุตบอล

6.2 เป้าหมาย (Target) หมายถึง เป้าหมายของการกระทำ เช่น การให้ลูกรับประทานอาหารข้างต้นอาจกำหนดเป้าหมายให้เป็นนมแม่

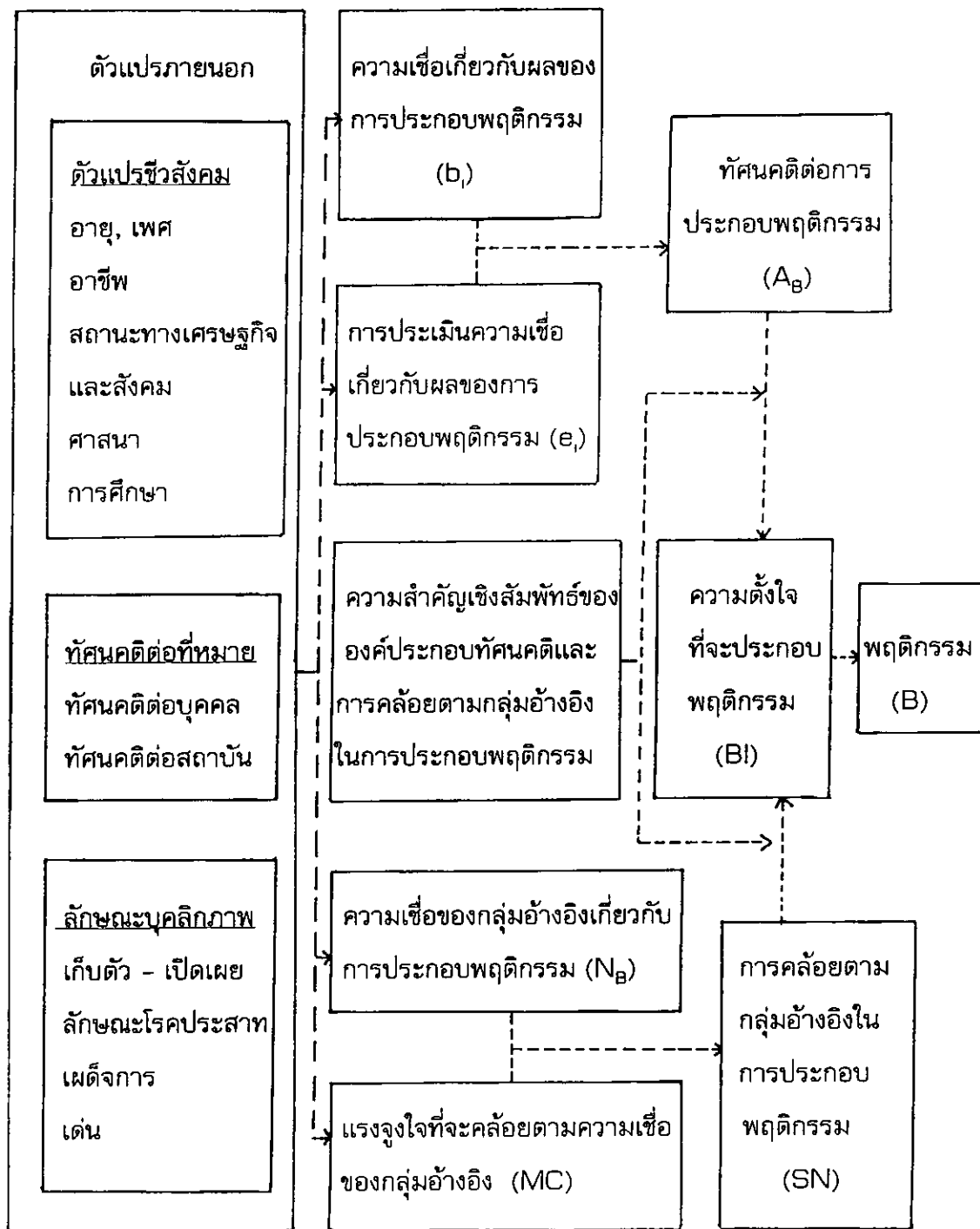
6.3 เวลา (Time) หมายถึง เวลาที่จะแสดงพฤติกรรมที่เราจะศึกษา เช่น การกินนมแม่ตอนค่ำ

6.4 บริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ของพฤติกรรมที่เราสนใจศึกษา เช่น การกินนมแม่ที่บ้าน

ในการกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษานี้ สามารถกำหนดให้มีความจำเพาะได้ตามที่เราสนใจจะศึกษา เมื่อกำหนดพฤติกรรมได้แล้วการวัดทัศนคติต่อพฤติกรรม ก็จะต้องวัดให้สอดคล้องกับพฤติกรรม เช่น ทัศนคติต่อการให้ลูกกินนมแม่ที่บ้านตอนค่ำ ส่วนการวัดพฤติกรรมจำเป็นต้องวัดให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดขึ้น

ข้อจำกัดของทฤษฎี (ธีระพร อุวรรณโน. ม.ป.ป. : 2)

1. ในบางพฤติกรรมทฤษฎีนี้ใช้อธิบายไม่ได้ เช่น การระบายอารมณ์ทันทีทันใด หรือพฤติกรรมในการทำงานของคนที่มีทักษะอยู่แล้ว เช่น การขับรถ การเปิดหน้าต่างลิ้น
2. ในบางคนทฤษฎีนี้ใช้อธิบายไม่ได้ เช่น คนที่มีการตัดสินใจโดยกระบวนการที่แตกต่างไปจากแนวของทฤษฎีนี้ หรือคนที่แสดงพฤติกรรมโดยไม่ได้คิดไตร่ตรองเลย
3. การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอาจจะยังไม่เป็นวิธีที่ดีที่สุด
4. อาจมีองค์ประกอบอย่างอื่นที่มีความสำคัญอีก แต่ปัจจุบันยังไม่มีหลักฐานเพียงพอจากที่กลุ่มมาแล้วข้างต้น ตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล สามารถเขียนเป็นแผนภูมิดังภาพประกอบ 2

----- แสดงความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกกับตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎี

----- แสดงความสัมพันธ์โดยตรงเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎี

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen and Fishbein. 1980 : 84)

ต่อไปจะกล่าวถึงรายละเอียดของตัวแปรแต่ละตัวตามทฤษฎีนี้

1. **พฤติกรรม (Behavior)** เป็นการกระทำที่บุคคลแสดงออกมาซึ่งการที่จะเข้าใจถึงพฤติกรรมได้จะต้องทำความเข้าใจในสิ่งต่อไปนี้ (Ajzen and Fishbein. 1980 : 29 - 39)

1.1 **พฤติกรรมและผล (Behaviors Versus Outcomes)** ทั้ง 2 อย่างเป็นสิ่งที่แตกต่างกัน เพราะผลที่เกิดขึ้นอย่างเดียวกัน อาจเกิดจากพฤติกรรมที่ต่างกันได้ เช่น การที่หาคะแนนสอบได้ดีอาจมาจากพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ได้แก่ การตั้งใจเรียน อ่านหนังสือมาก จำเนื้อหาได้มาก หรือลอกคำตอบจากคนอื่นเวลาสอบ ดังนั้น ในการศึกษาเราจะต้องกำหนดให้แน่ชัดว่าเราจะศึกษาพฤติกรรมหรือผล

1.2 **พฤติกรรมเดี่ยว และกลุ่มของพฤติกรรม (Single Action Versus Behavioral Categories)**

1.2.1 **พฤติกรรมเดี่ยว (Single Action)**

พฤติกรรมเดี่ยวเป็นพฤติกรรมเดี่ยวโดยเฉพาะที่ชัดเจนที่บุคคลแสดงออกมา เราสามารถวัดพฤติกรรมเดี่ยวได้แต่ต้องให้คำนิยามชัดเจนเพียงพอที่เราจะได้กำหนดอย่างถูกต้องว่าการกระทำนั้นถูกต้องหรือไม่ การกระทำบางอย่างสังเกตได้ยาก เช่น การอ่านคำเตือนเกี่ยวกับสุขภาพบนซองบุหรี่ ดังนั้น ปัญหา ก็คือจะต้องนิยามพฤติกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในระหว่างผู้สังเกตด้วยกัน

1.2.2 **กลุ่มของพฤติกรรม (Behavioral Categories)**

กลุ่มของพฤติกรรมเป็นพฤติกรรมหลาย ๆ อย่างรวมกัน เราไม่สามารถที่จะสังเกตกลุ่มของพฤติกรรมได้โดยตรงแต่ได้จากการอนุมานพฤติกรรมเดี่ยวมารวมกัน ปัญหาของการวัดกลุ่มของพฤติกรรม คือ จะต้องใช้พฤติกรรมเดี่ยวจำนวนเท่าใดจึงจะเพียงพอ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดพฤติกรรมเดี่ยวที่สัมพันธ์กับกลุ่มของพฤติกรรมนั้น ๆ ให้มากที่สุดและชัดเจนที่สุด ซึ่งพฤติกรรมเดี่ยวจะต้องสังเกตได้โดยตรงและมีความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต และทำการสังเกตพฤติกรรมแต่ละการกระทำแล้วนำมาให้คะแนนเป็นผลรวมทั้งหมด คะแนนรวมที่ได้เป็นดัชนีในการวัดปริมาณของกลุ่มของพฤติกรรม เช่น พฤติกรรมการควบคุมอาหาร เป็นกลุ่มของพฤติกรรมดังตัวอย่างที่แสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 การคำนวณดัชนีการควบคุมอาหาร (Ajzen and fishbein. 1980 : 33)

น้ำหนัก	พฤติกรรมเดี่ยว	คนที่ 1		คนที่ 2	
		การกระทำ	คะแนน	การกระทำ	คะแนน
-1	รับประทานของขบเคี้ยวระหว่างมื้ออาหาร	+1	-1	-1	+1
-1	รับประทานไอศกรีม	+1	-1	-1	+1
+1	ดื่มกาแฟไม่ได้ใส่น้ำตาล	-1	-1	+1	+1
+1	ดื่มเครื่องดื่มที่มีแคลอรีต่ำ	-1	-1	+1	+1
+1	รับประทานอาหารวันละ 2 มื้อ	+1	+1	-1	-1
-1	รับประทานอาหารจำพวกแป้ง	+1	-1	-1	+1
-1	รับประทานของหวานหลังอาหารค่ำ	+1	-1	-1	+1
-1	ดื่มเบียร์	+1	-1	+1	-1
+1	รับประทานยาลดความอ้วน	-1	-1	-1	-1
-1	รับประทานขนมแป้ง	-1	+1	-1	+1
	ดัชนีการควบคุมอาหาร		-6		+4

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าคะแนนรวม ที่ได้นี้เป็นดัชนีกลุ่มของพฤติกรรมจากตัวอย่างข้างต้นสรุปได้ว่าคนที่ 2 จะมีพฤติกรรมการควบคุมอาหารมากกว่าคนที่ 1

1.3 ความจำเพาะของพฤติกรรม

การวัดพฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมเดี่ยวหรือกลุ่มของพฤติกรรมจะมีความเที่ยงตรงมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความจำเพาะของพฤติกรรม ซึ่งความจำเพาะของพฤติกรรมนั้นขึ้นอยู่กับ

1.3.1 การกระทำ (Action)

1.3.2 ที่หมาย (Target)

1.3.3 บริบท (Context)

1.3.4 เวลา (Time) (Ajzen and fishbein. 1980 : 34)

(รายละเอียดได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น หน้า 30)

ถ้าความจำเพาะของพฤติกรรมมีมาก การวัดพฤติกรรมก็จะเที่ยงตรงมากขึ้น
เช่น การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีในสมัยหน้า (Ajzen and Fishbein. 1980 :
261)

การกระทำ คือ การลงคะแนนเสียง

เป้าหมาย คือ การเลือกตั้งประธานาธิบดี

เวลา คือ การเลือกตั้งสมัยหน้า

บางครั้งเราอาจจะสนใจการกระทำหนึ่งในเป้าหมายหนึ่ง แต่เราอาจจะสนใจ
บริบทและเวลาไม่มากนัก ดังนั้น เราจะต้องพิจารณาในทุก ๆ บริบทและทำการสังเกตตลอดเวลาที่
พฤติกรรมอาจจะเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้

1.4 ระดับการวัดพฤติกรรม

การสังเกตหรือการวัดพฤติกรรมเดียวอาจจะทำได้หลายวิธีต่าง ๆ กัน ดังนี้

1.4.1 วิธีที่ให้ผู้คลมีทางเลือก 2 ทาง คือ กระทำพฤติกรรม หรือไม่กระทำ
พฤติกรรม เช่น เขาขับรถหรือไม่ได้ขับรถไปทำงาน

1.4.2 วิธีที่ให้ผู้คลมีทางเลือกมากกว่า 2 ทางที่เขาสามารถเลือกได้ เช่น เขา
เดินทางไปทำงานด้วยยานพาหนะใด

---- รถยนต์ส่วนตัว	---- โดยสารรถของผู้อื่น
---- รถประจำทาง	---- แท็กซี่

ทางเลือกเหล่านี้อาจจะมองว่าเป็นกลุ่มของพฤติกรรมเดียวที่จะกระทำหรือไม่
กระทำ

1.4.3 วิธีที่วัดหรือสังเกตปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เช่น สนใจว่าเขา
บริจาคเงินหรือไม่ และบริจาคเป็นเงินเท่าไร ซึ่งจะมีจำนวนเงินหลายจำนวนให้เลือก

---- ไม่บริจาค	---- \$ 1 – \$ 10
---- \$ 11 – \$ 25	---- \$ 26 – \$ 50
---- \$ 51 – \$ 100	---- \$ 101 – \$ 1,000
---- มากกว่า \$ 1,000	

1.4.4 วิธีสังเกตพฤติกรรมที่ทำซ้ำ ๆ กัน ซึ่งมีวิธีการวัด 2 วิธี คือ

ก) ความถี่สัมบูรณ์ (The Absolute Frequency) คือ วัดจำนวน
ครั้งที่บุคคลกระทำพฤติกรรม เช่น

ตัวอย่างการวัดความถี่สัมบูรณ์

บุคคลโดยสารรถประจำทางไปทำงาน

----- ไม่ได้โดยสารเลยในเดือนมีนาคม	----- 1-5 วันในเดือนมีนาคม
----- 6-10 วันในเดือนมีนาคม	----- 11-15 วันในเดือนมีนาคม
----- 16-20 วันในเดือนมีนาคม	----- 21-25 วันในเดือนมีนาคม

ข) ความถี่สัมพัทธ์ (The Relative Frequency) คือ หาสัดส่วนหรือจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่เขากระทำพฤติกรรมนั้น

ตัวอย่างการวัดความถี่สัมพัทธ์

เมื่อซื้อเบียร์บุคคลจะซื้อ Carlsberg

----- ไม่เคย	----- 1 ใน 6 ครั้ง
----- 2 ใน 6 ครั้ง	----- 3 ใน 6 ครั้ง
----- 4 ใน 6 ครั้ง	----- 5 ใน 6 ครั้ง
----- 6 ใน 6 ครั้ง	

ดังนั้น เมื่อต้องการทราบว่าคุณจะแสดงพฤติกรรมบ่อยเพียงใด ต้องวัดความถี่สัมบูรณ์ และเมื่อต้องการทราบถึงสัดส่วนของจำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมต้องวัดที่ความถี่สัมพัทธ์

1.5 พฤติกรรมจากคำรายงานของตนเอง

ใช้กับพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงจึงต้องใช้วิธีรายงานด้วยตนเอง ถึงแม้ว่า ผลที่ได้จะมีความเที่ยงตรงน้อยกว่าการสังเกตพฤติกรรมโดยตรง แต่ก็สามารถใช้แทนได้ ถ้าหากว่าพฤติกรรมนั้นไม่สามารถที่จะสังเกตได้ วิธีการวัดด้วยการรายงานด้วยตนเองของกลุ่มของพฤติกรรมจำเป็นจะต้องบอกกลุ่มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมนั้น แล้วให้เขาตอบว่ากระทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่ วิธีการรายงานด้วยตนเองเป็นวิธีวัดที่เป็นประโยชน์ถ้าเราสนใจการรับรู้ตนเอง ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีที่ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

2. ความตั้งใจ (Behavioral Intention) (Ajzen and Fishbein. 1980 : 41 - 52)

ความตั้งใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมแต่ไม่ได้หมายความว่า การวัดความตั้งใจจะเป็นการเพียงพอที่จะทำนายพฤติกรรมได้เสมอไป ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อน้ำหนักในการสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจและพฤติกรรม องค์ประกอบเหล่านั้น คือ ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจกับพฤติกรรม และความคงที่ของความตั้งใจ ถ้าการวัดความตั้งใจมีลักษณะเป็น

นามธรรมหรือมีลักษณะความเป็นทั่วไปในการวัดมากเท่าใดก็หมายความว่าความตั้งใจจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่ำมากเท่านั้น (Fishbein and Ajzen. 1975 : 43)

2.1 ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจและพฤติกรรม

ในการใช้ความตั้งใจทำนายพฤติกรรมนั้น ถ้าต้องการให้มีความเที่ยงตรงมากขึ้น จำเป็นจะต้องวัดความตั้งใจและพฤติกรรมให้สอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 คือ การกระทำ เป้าหมาย บริบท และเวลา ซึ่งมีความสอดคล้องในเกณฑ์ดังนี้

2.1.1 ความสอดคล้องในเกณฑ์สำหรับพฤติกรรมเดียว (Correspondence for Single Action Criteria)

เป็นการวัดเพื่อดูความสอดคล้องของความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมเดียว ๆ โดยใช้คำถาม ถึงความตั้งใจที่น่าจะเป็นไปได้หรือเป็นไปไม่ได้ เช่น

- ฉันตั้งใจจะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในสมัยหน้า

เป็นไปได้ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ เป็นไปไม่ได้

มากที่สุด มาก น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย มาก มากที่สุด

2 อย่าง

หรือใช้คำถามที่ให้ออกเป็นคำถามการประเมินค่ารูปแบบร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ เช่น

- โอกาสที่ฉันจะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในสมัยหน้าประมาณ ... %

ทั้งนี้เมื่อใกล้ถึงวันเลือกตั้งจริงจึงวัดความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมเดียว ๆ อีกครั้ง เพื่อหาค่าความสอดคล้องกับความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมเดียวในข้างต้น โดยใช้คำถามที่จำเพาะ 4 ด้าน ดังนี้

- ฉันตั้งใจจะไปเลือกตั้งประธานาธิบดีที่หน่วยเลือกตั้งในวันอังคารที่จะถึงนี้

ตั้งใจ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ ไม่ตั้งใจ

มากที่สุด มาก น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย มาก มากที่สุด

2 อย่าง

โดยที่การเลือกเบอร์ (การกระทำ), เลือกตั้งประธานาธิบดี (เป้าหมาย), หน่วยเลือกตั้ง (บริบท) และวันอังคาร (เวลา)

2.1.2 ความสอดคล้องในเกณฑ์สำหรับพฤติกรรมหลายทางเลือก (Correspondence for Multiple Choice Criteria)

การวัดเพื่อหาทางเลือกของความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมในพฤติกรรมหลาย ๆ ชนิด ซึ่งการวัดความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมที่มีหลายทางเลือกนี้มีวิธีวัด 2 แบบ โดยอาจจะเป็นการตอบคำถามแบบรายงานตนเอง โดยเลือกพฤติกรรมใดหนึ่ง หรือระบุเป็นเปอร์เซ็นต์ สัดส่วนในแต่ละพฤติกรรมหลายตัวเลือกนั้น เช่น

- ในการเลือกตั้งประธานาธิบดี ปี 1976
 - ฉันตั้งใจจะออกเสียงให้ เจอร์ลด์ ฟอร์ด
 - ฉันตั้งใจจะออกเสียงให้ จิมมี คาร์เตอร์
 - ฉันตั้งใจจะออกเสียงให้ ผู้สมัครคนอื่น
 - ฉันตั้งใจจะไม่ไปออกเสียงเลือกตั้ง

หรือเปลี่ยนตัวเลือกดังนี้

- โอกาสที่ฉันตั้งใจจะออกเสียงให้ เจอร์ลด์ ฟอร์ด 30 %
- โอกาสที่ฉันตั้งใจจะออกเสียงให้ จิมมี คาร์เตอร์ 40 %
- โอกาสที่ฉันตั้งใจจะออกเสียงให้ ผู้สมัครคนอื่น 5 %
- โอกาสที่ฉันตั้งใจจะไม่ไปออกเสียงเลือกตั้ง 25 %

ทั้งนี้เมื่อการเลือกตั้งมีขึ้น จึงใช้เครื่องมือเพื่อหาความสอดคล้องของความตั้งใจและพฤติกรรมดังนี้

- ในการเลือกตั้งประธานาธิบดี ปี 1976
 - ฉันเลือก เจอร์ลด์ ฟอร์ด
 - ฉันเลือก จิมมี คาร์เตอร์
 - ฉันเลือก ผู้สมัครคนอื่น
 - ฉันไม่ได้ไปเลือกตั้ง

2.1.3 ความสอดคล้องในเกณฑ์สำหรับกลุ่มของพฤติกรรม

(Correspondence for Behavioral Categories)

ในการวัดความสอดคล้องของความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมของกลุ่มพฤติกรรมจะต้องวัดความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมเดี่ยว ๆ แล้วมาคำนวณหาตรรกะของความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมกลุ่มได้ ดังที่กล่าวไว้ในตารางที่ 5 หน้า 34 (การคำนวณตรรกะการควบคุมอาหาร) เช่นกันกับเกณฑ์อื่นคือ ต้องมีความสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 คือ การกระทำ เป้าหมาย บริบท และเวลา

2.2 ความคงที่ของความตั้งใจ

ในการวัดความตั้งใจและพฤติกรรม ระยะห่างของเวลาเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมไปได้ถ้าเวลาห่างกันมากเท่าใด การทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจก็จะมีความเที่ยงตรงลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้ามาในระหว่างนั้นหรือได้รับข้อมูลใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นทำให้ความตั้งใจเปลี่ยนไป ดังนั้น เพื่อให้การทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องวัดความตั้งใจให้ระยะเวลาใกล้เคียงกับการวัดพฤติกรรมมากที่สุด

แต่ในการทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจโดยทั้งช่วงเวลานานนั้น จะใช้วัดแนวโน้มของพฤติกรรมในกลุ่มคนกลุ่มใหญ่ของประชากรได้ เพราะว่าความตั้งใจโดยรวมของคนกลุ่มใหญ่จะมีความคงที่นานกว่าความตั้งใจเป็นรายบุคคล

ในการทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจโดยทั้งช่วงเวลานานนั้นต้องพยายามแยกเหตุการณ์เฉพาะที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเปลี่ยนความตั้งใจของบุคคลไปได้ เช่น ผู้ผลิตรายหนึ่งคาดว่าราคาน้ำมันจะขึ้น ก็เพิ่มเหตุการณ์นี้เข้าไปในการวัด ดังนั้น ในการวัดความตั้งใจตั้งแต่แรกจึงควรถามว่า “ถ้าราคาน้ำมันเพิ่มขึ้น 20 % หรือมากกว่านั้นเขาจะซื้อหรือไม่” ในการวัดความตั้งใจอย่างมีเงื่อนไขนี้จะสามารถทำนายพฤติกรรมได้เที่ยงตรงมากขึ้น

นอกจากนั้นการวัดความตั้งใจหลังจากเกิดเหตุการณ์ขึ้นหรือนำเหตุการณ์ที่เพิ่มขึ้นไปนั้น มาพิจารณาด้วยจะเพิ่มความหนักแน่นของความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจกับพฤติกรรมมากขึ้นด้วย

3. ปัจจัยส่วนบุคคล (Ajzen and Fishbein. 1980 : 54 – 56, 63 – 73) คือ

ทัศนคติต่อพฤติกรรม หมายถึง การตัดสินใจของบุคคลว่าพฤติกรรมที่กระทำเป็นสิ่งที่ดีหรือเลว ซึ่งตัวเขาจะเห็นด้วยหรือคัดค้านต่อการกระทำนั้น (Ajzen and Fishbein. 1980 : 56) หรือ หมายถึง การประเมินทางบวกหรือทางลบของแต่ละบุคคลที่มีต่อการกระทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen and Fishbein. 1980 : 6)

ฟิชไบน์ และไอเซน เสนอการวัดทัศนคติต่อพฤติกรรม 2 วิธี คือ การวัดทัศนคติทางตรงต่อพฤติกรรม และการวัดทัศนคติทางอ้อมต่อพฤติกรรม

3.1 การวัดทัศนคติทางตรงต่อพฤติกรรม เป็นการประเมินความรู้สึกโดยทั่วไป ของบุคคลที่มีในทางที่เห็นด้วยหรือคัดค้านต่อการกระทำพฤติกรรมนั้น ซึ่งแบบวัดทัศนคติทางตรงที่ได้มาตรฐานมีหลายแบบวัด แต่แบบวัดที่ใช้กันมากและมีความสัมพันธ์กับแบบวัดทัศนคติทางอ้อม คือ แบบวัดมาตราจำแนกความหมายของออสกู๊ดและคณะที่เสนอไว้ใน 1957 (Ajzen and Fishbein. 1980 : 54 – 55)

ตัวอย่างเช่น ให้ผู้ตอบประเมิน “การออกเสียงเลือกตั้งของฉันในการเลือกตั้ง
สมัยหน้า” จากมาตราต่อไปนี้

การออกเสียงเลือกตั้งของฉันในการเลือกตั้งสมัยหน้าเป็นสิ่งที่...

ดี _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ เลว
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

โง่ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ ฉลาด
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

พอใจ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ ไม่พอใจ
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

คะแนนรวม ที่ได้จากแบบวัดนี้ถือเป็นคะแนนทัศนคติที่ได้จากการวัดทางตรง
หรืออีกวิธีหนึ่งโดยให้ผู้ตอบแสดงทัศนคติของเขาออกมาโดยตรง เช่น

ทัศนคติของฉันที่มีต่อการออกเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมัยหน้า

เห็นด้วย _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ คัดค้าน

3.2 การวัดทัศนคติทางอ้อมต่อพฤติกรรม ได้จากผลรวมของผลคูณระหว่าง
ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการ
ประกอบพฤติกรรม ซึ่งเป็นกำหนดทัศนคติต่อพฤติกรรมได้

ประสบการณ์ในชีวิตของบุคคลจะนำไปสู่ความเชื่อต่อที่หมายต่าง ๆ กัน ดังที่
ฟิชไบน์ และไอเซน ได้แบ่งความเชื่อออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ความเชื่อเชิงบรรยาย (Descriptive Belief) เป็นความเชื่อที่เกิดจากการ
สังเกตประสบการณ์ทางตรงเฉพาะอย่าง เช่น เห็นว่าคนมีสีผิวดำ – ขาว ได้กลิ่นเหม็นเปรี้ยว
จากแก๊วนม

2. ความเชื่อที่เกิดจากการอนุมาน (Inferential Belief) เช่น นาย Joe
สูงกว่านาย Ralph และนาย Ralph สูงกว่านาย Harry บุคคลจะเชื่อว่านาย Joe สูงกว่า
นาย Harry โดยใช้หลักตรรกศาสตร์

3. ความเชื่อที่ได้จากข้อมูล (Informational Belief) เป็นความเชื่อที่สร้างขึ้นจากการยอมรับในข่าวสารจากแหล่งภายนอก ซึ่งอาจได้รับจากการอ่าน การบรรยายการเล่าต่อ ๆ กันมา เป็นต้น เช่น เชื่อว่าพระพุทธเจ้าเป็นชาวอินเดีย

ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ความเชื่อ หมายถึง ความน่าจะเป็นโดยอัตนัยเฉพาะเจาะจงของบุคคล ซึ่งเห็นว่า ที่หมาย (Target) มีความสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะอย่าง (Fishbein and Ajzen. 1975 : 131)

เช่น คณะวิทยาศาสตร์ (ที่หมาย)

ทำให้ได้ทำงานที่ดี (ลักษณะเฉพาะอย่าง)

ความมากน้อยของความน่าจะเป็นโดยอัตนัย เรียกว่า ความหนักแน่นของความเชื่อ (Belief Strength) ความเชื่อที่เป็นรากฐานของทัศนคติต่อพฤติกรรม เรียกว่า ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (Behavioral Belief) บุคคลที่เชื่อว่าการกระทำพฤติกรรมอย่างหนึ่งจะนำไปสู่ผลทางบวกจะมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบพฤติกรรมนั้น ขณะที่บุคคลซึ่งเชื่อว่าการกระทำพฤติกรรมจะนำไปสู่ผลทางลบจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการกระทำนั้น เช่น นาย ก เชื่อว่าการซื้อวิดีโอเกมส์จะทำให้ลูก ๆ ของเขามีความสุขและจะมีโอกาสให้ครอบครัวของเขาอยู่พร้อมหน้ากัน นาย ก ก็จะมีทัศนคติในทางบวกต่อการซื้อวิดีโอเกมส์ ในทางตรงกันข้าม ถ้าเขาเชื่อว่าการซื้อวิดีโอเกมส์ทำให้ลูกเขาติดวิดีโอเกมส์และเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ เขาก็จะมีทัศนคติในทางลบต่อการซื้อวิดีโอเกมส์

พิชไบน และไอเซน กล่าวว่า ถึงแม้บุคคลจะมีความเชื่อปริมาณสูงเกี่ยวกับที่หมายหนึ่ง ๆ แต่บุคคลสามารถที่จะสนใจความเชื่อเหล่านั้นได้เพียงไม่กี่ชนิด ซึ่งจากการวิจัยช่วงของความสนใจ ความเข้าใจ และกระบวนการส่งข่าวสารเสนอว่ามนุษย์แต่ละคนสามารถที่จะสนใจกับข่าวสารเพียง 5 - 9 ข้อความในช่วงขณะหนึ่งเท่านั้น (G.A.Millet. 1956, Woodward and Schlosberg. 1954, Mandler. 1967 ; citing Fishbein and Ajzen. 1975 : 218) ความเชื่อเหล่านี้ถือเป็นความเชื่อเด่นชัด (Salient Belief) และความเชื่อเด่นชัดเหล่านี้ตามทฤษฎี กล่าวว่า เป็นตัวกำหนดทัศนคติของบุคคล ซึ่งอาจจะเปลี่ยนไปโดยมีน้ำหนักมากขึ้น น้อยลง หรืออาจถูกความเชื่ออื่นมาแทนที่เสียก็ได้

เพื่อที่จะเข้าใจว่าเหตุใดบุคคลจึงมีทัศนคติต่อที่หมายเช่นนั้น ดังนั้น ต้องประเมินความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับที่หมายโดยใช้คำถามปลายเปิดให้ตอบอย่างอิสระ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับของที่หมายของทัศนคติ เมื่อได้ความเชื่อแล้วนำมาจัดเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาของความเชื่อที่แตกต่างกันของบุคคล

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มความเชื่อที่คล้ายกันเข้าด้วยกัน ถ้าความเชื่อไหนที่คล้ายกันแต่เป็นของผู้ตอบคนเดียวกันก็แยกความเชื่อออกจากกันไม่นำมาจัดเข้ากลุ่ม

ขั้นที่ 3 คัดเลือกข้อความเชื่อเด่นชัด โดยใช้วิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- เลือกความเชื่อที่มีความถี่สูงสุด 10 - 12 ความเชื่อ หรือ
- เลือกข้อความเชื่อทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 10 - 20 % กล่าวถึง หรือ
- เลือกข้อความเชื่อที่มีความถี่สูงสุดจนถึงความเชื่อที่มีความถี่เป็น 75 % ของ

ความถี่ทั้งหมด

ดังนั้น ความเชื่อที่นำมาสร้างแบบสอบถามจะมีพื้นฐานมาจากกลุ่มของความเชื่อเด่นชัดนั่นเอง (Ajzen and Fishbein, 1980 : 70)

ทัศนคติต่อพฤติกรรมถูกกำหนดโดยกลุ่มของความเชื่อเด่นชัดที่มีต่อการแสดงพฤติกรรม การที่จะเข้าใจทัศนคตินั้นต้องเข้าใจความเชื่อเด่นชัดก่อน โดยใช้วิธีการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การหาความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมนั้นว่ามีความเป็นไปได้ต่อการนำไปสู่ผลของการแสดงพฤติกรรมเพียงใด

การใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดเป็นสาเหตุทำให้น้ำหนักขึ้น

เป็นไปได้ : : : : : : : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ขั้นที่ 2 จะต้องทราบถึงการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของพฤติกรรมของบุคคลซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้มาตราขั้วคู่ 7 ช่วง เช่น

การที่น้ำหนักขึ้นเป็นสิ่งที่

ดี : : : : : : : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ตาราง 6 การศึกษาทัศนคติของผู้หญิงในการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด

การใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด ของฉันทัน	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของ การประกอบพฤติกรรม	การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับ ผลของการประกอบพฤติกรรม	รวม
1. ทำให้เลือดแข็งตัว	-2	+3	-6
2. ช่วยเพิ่มความพึงพอใจ ทางเพศ	+2	+3	+6
3. สามารถกำหนดจำนวน บุตรได้	+2	+2	+4
4. ทำให้ฉันทันรู้สึกผิด	-1	+2	-2
5. ทำให้ประจำเดือน มาปกติ	+3	+1	+3
		รวม	+5

จากตาราง 6 จะพบว่าผู้หญิงคนนี้มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด

ซึ่งที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับความเชื่อ ซึ่งฟิชไบน์ และไอเซน ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติที่มีต่อที่หมาย มีความสัมพันธ์กับความเชื่อในที่หมายนั้น ดังนี้ (Fishbein and Ajzen. 1975 : 29)

1. บุคคลมีความเชื่อหลากหลายเกี่ยวกับที่หมายหนึ่ง ๆ นั่นคือ อาจเชื่อว่าที่หมายมีความสัมพันธ์กับลักษณะบางอย่าง หรือเป้าหมายบางอย่าง (b_i)
2. ลักษณะที่มาสัมพันธ์กับที่หมายนี้ มักมีการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมควบคู่อยู่ด้วย (e_i)
3. บุคคลจะเรียนรู้ในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่าง b_i และ e_i โดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้โดยการวางเงื่อนไข
4. b_i และ e_i ที่สัมพันธ์กัน ($b_i e_i$) จะรวมตัวกัน ($\sum b_i e_i$)

5. ในอนาคต ที่หมายของทัศนคติจะกระตุ้นให้บุคคลแสดงความเชื่อโดยรวมที่สัมพันธ์กับที่หมายโดยมีการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมอยู่ด้วย เรียกว่าเป็นการแสดงทัศนคติโดยส่วนรวมนั่นเอง

จากทฤษฎีทัศนคตินี้ทำให้การพัฒนาสมการเกี่ยวกับการวัดทัศนคติขึ้น คือ

$$A_B = \sum_{i=1}^n b_i e_i$$

A_B = ทัศนคติต่อพฤติกรรม

b_i = ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม i

e_i = การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับของการประกอบพฤติกรรม i

n = จำนวนความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม

เนื่องจากทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางตรงกับการทำนายและทำความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งความเชื่อเด่นชัดเป็นตัวกำหนดทัศนคติต่อพฤติกรรม ดังนั้น ในการวัดความเชื่อเด่นชัดและทัศนคติควรให้มีความสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 ประการ คือ การกระทำ ที่หมาย บริบท และเวลา

4. ปัจจัยทางสังคม (Ajzen and Fishbein. 1980 : 57, 73 – 76) เป็นการประมาณของบุคคลว่าตนจะมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเพียงใด

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norms) ซึ่งการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงตามทฤษฎี หมายถึง การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้ที่เขาให้ความสำคัญ ว่าบุคคลเหล่านั้นคิดว่าเขาควรหรือไม่ควรประกอบพฤติกรรมนั้นมากน้อยเพียงใด

ฟิชไบน์ และไอเซน เสนอการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงได้ 2 วิธี คือ การวัดกลุ่มตัวอย่างว่า บุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่า เขาควรหรือไม่ควรประกอบพฤติกรรมนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด เช่น

คนส่วนมากที่มีความสำคัญต่อฉันคิดว่า

ฉันควรทำแท้ง : : : : : : ฉันไม่ควรทำแท้ง

(+3) (+2) (+1) (0) (-1) (-2) (-3)

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

4.2 การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม ได้จากผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม

บุคคลจะพิจารณาว่ากลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น และเขาจะใช้ข้อมูลนี้ในการที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงหรือไม่ ตัวอย่างเช่น สามีของฉันคิดว่าฉันควรจะทำแท้ง (เป็นความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม) ซึ่งเป็นความเชื่อของบุคคลอื่นที่คำแนะนำให้แสดงพฤติกรรมของบุคคลออกมา ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงนี้เป็นตัวกำหนดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงตัวหนึ่ง

การวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของบุคคลสามารถวัดได้ ตัวอย่างเช่น ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้หญิงในด้านศาสนาอาวัดโดย

ศาสนาของฉันสอนว่า

ฉันควรทำแท้ง _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ ฉันไม่ควรทำแท้ง

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

การรับรู้ถึงความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงไม่เพียงพอที่จะทำนายหรือเข้าใจ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของบุคคลเราได้ ต้องประเมินร่วมกับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply) ด้วย เช่น

คุณต้องการที่จะทำสิ่งที่คุณคิดว่าสามีคุณคิดว่าคุณควรกระทำ

ต้องการ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ ไม่ต้องการ

ตามทฤษฎีนี้การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทำนายจากตรรกะนี้ผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง ซึ่งในการวัดจะต้องมีความสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 คือ การกระทำ ที่หมาย บริบท และเวลา

และทฤษฎีนี้เชื่อว่ากลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญจะมีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่ากลุ่มอ้างอิงที่ไม่มีความสำคัญ

การหากลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (กลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญ)

หาโดยการให้กลุ่มตัวอย่างเขียนถึงกลุ่มอ้างอิงที่สำคัญโดยตั้งคำถาม 3 ข้อ ให้ตอบแบบอิสระ (Ajzen and Fishbein. 1980 : 75) ได้แก่

1. บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่สนับสนุนให้กระทำพฤติกรรม X
2. บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่คัดค้านให้กระทำพฤติกรรม X
3. บุคคลที่นึกถึงเมื่อคุณคิดจะกระทำพฤติกรรม X

แล้วเลือกกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่มีความถี่สูงสุด จัดเรียงลงมาตามลำดับคัดเลือกข้อความที่เป็นกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Salient Referents) โดยใช้วิธีคล้ายกับการเลือกความเชื่อเด่นชัด (Salient Beliefs) แล้วจึงจัดความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงในแต่ละกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด จึงจะได้การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงดังสมการต่อไปนี้

$$SN = \sum_{i=1}^n N_{Bi} MC_i$$

- SN = การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการประกอบพฤติกรรม
 N_{Bi} = ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม
 MC_i = แรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม
 n = จำนวนกลุ่มอ้างอิง

ความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (W_1, W_2)

(Ajzen and Fishbein. 1980 : 58 – 89)

โดยส่วนมากบุคคลจะมีทัศนคติทางบวกได้ก็ต่อเมื่อเขาทราบว่า กลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรกระทำพฤติกรรมนั้น และมีทัศนคติทางลบถ้าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen and Fishbein. 1980 : 58) แต่บางครั้งองค์ประกอบดังกล่าวก็ไม่สัมพันธ์กัน เช่น บุคคลจะมีทัศนคติทางบวกต่อการกระทำพฤติกรรมแต่เชื่อว่า

กลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้น ความตั้งใจของบุคคลจะขึ้นกับความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ขององค์ประกอบทัศนคติและองค์ประกอบเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง องค์ประกอบทั้งสองจะมีน้ำหนักที่บ่งบอกถึงความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ที่ร่วมกันกำหนดความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมได้ ซึ่งน้ำหนักเชิงสัมพัทธ์นี้อาจทำให้บุคคลเปลี่ยนพฤติกรรมจากพฤติกรรมหนึ่งไปเป็นอีกพฤติกรรมหนึ่ง และน้ำหนักขององค์ประกอบทั้งสองนี้เองที่ร่วมกันทำนาย ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมได้

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความจำเพาะทั้ง 4 ประการของพฤติกรรม (การกระทำ ที่หมาย บริบท และเวลา) ตัวใดตัวหนึ่งอาจจะมีอิทธิพลต่อความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ขององค์ประกอบทัศนคติและกลุ่มอ้างอิงได้ เช่น พบว่าทัศนคติมีความสำคัญในพฤติกรรมการแข่งขันมากกว่าพฤติกรรมความร่วมมือ ในขณะที่กลุ่มอ้างอิงมีความสำคัญในพฤติกรรมความร่วมมือมากกว่าพฤติกรรมการแข่งขัน

5. ตัวแปรภายนอก (External Variables) (Ajzen and Fishbein. 1980 : 82 – 91) ได้แก่

5.1 ตัวแปรชีวสังคม (Demographic Variables) เช่น อายุ เพศ อาชีพ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ศาสนา การศึกษา

5.2 ทัศนคติที่มีต่อที่หมาย ทัศนคติต่อบุคคล และทัศนคติต่อสถาบัน

5.3 ลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Traits) เช่น ลักษณะเก็บตัว ลักษณะเปิดเผยตนเอง มีอาการทางประสาท ลักษณะมีอำนาจ และมีลักษณะเด่น

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลต่างจากทฤษฎีอื่นตรงที่ไม่พยายามอธิบายพฤติกรรมที่ได้อิทธิพลจากตัวแปรภายนอก แต่ทฤษฎีนี้ไม่ปฏิเสธว่าตัวแปรภายนอกบางครั้งก็มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจริงแต่เป็นเพียงผลกระทบต่อบุคคลเท่านั้น นั่นคือ ตัวแปรภายนอกจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมได้ถ้าตัวแปรนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งในทฤษฎี นั่นคือ ถ้าตัวแปรภายนอกมีอิทธิพลต่อความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมหรือแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมซึ่งจะมีผลกระทบต่องานตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม และการประกอบพฤติกรรมจริง ถ้าทัศนคติหรือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมได้ และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับการประกอบพฤติกรรมสูง ถึงแม้บางครั้งจะพบว่าตัวแปร

ภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมบ้างในเวลาหนึ่ง แต่จะสัมพันธ์กันไม่นาน ดังนั้น ฟิชไบน์ และ ไอเซน จึงกล่าวว่าไม่มีความจำเป็นที่จะหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกและพฤติกรรม เพราะว่าได้ผลที่ไม่คงเส้นคงวา

จากทฤษฎีที่กล่าวมาทั้งหมด พอจะสรุปได้ ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (b_i) และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ร่วมกันกำหนด ทักษะคิดต่อการประกอบพฤติกรรม (A_g) ส่วนปัจจัยทางสังคม หรือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงนั้น ได้แก่ ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงร่วมกันกำหนด การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการประกอบพฤติกรรม (SN) ซึ่งตัวแปรทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงนี้จะร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม และการประกอบพฤติกรรม ทุกขั้นตอนจะต้องสอดคล้องกันในความจำเพาะ 4 ประการ คือ การกระทำ (Action) ที่หมาย (Target) บริบท (Context) และเวลา (Time) จึงจะมีความเที่ยงตรงในการทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม และการประกอบพฤติกรรมจะต้องมีความสอดคล้องกับความจำเพาะ 4 ประการด้วย เพราะถ้าความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมไม่สามารถทำนายพฤติกรรมได้อย่างเพียงพอ ถึงแม้ทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจะทำนายความตั้งใจได้ แต่ทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงก็ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมได้

ผู้วิจัยเห็นว่า ควรนำทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาการประกอบพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ กล่าวคือจะเป็นพื้นฐานในการค้นหา ความเชื่อ ทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม ทั้งนี้เพื่อจะได้แสวงหาแนวทางเพื่อควบคุมพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาถึงความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม (BI) เท่านั้น จะไม่เลยไปถึงการศึกษาพฤติกรรมจริงเนื่องจากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลทั่วไป เป็นการยากต่อการที่จะได้รับความร่วมมือ โดยดีต่อการตอบคำถามโดยตรง เพราะในสังคมไทยเรื่องทางเพศยังคงเป็นพฤติกรรมที่น่าปิดบังไม่ต้องการเปิดเผยในที่สาธารณะ หรือไม่กล้าที่จะบอกในสิ่งที่เคยกระทำเท่าใดนัก ข้อมูลที่ได้อาจไม่ชัดเจนหรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง อย่างไรก็ตาม แม้จะศึกษาเพียงแค่ว่าความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม (BI) ผลการศึกษาก็จะช่วยให้เห็นถึงแนวโน้มของโรคเอดส์ในอนาคตว่า บุคคลจะมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มากน้อยเพียงใด

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ในต่างประเทศได้มีผู้นำ ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory) ของฟิชไบน์ และไอเซน (Fishbein and Ajzen) มาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ไว้อย่างกว้างขวาง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวม แล้วนำมาเสนอดังนี้

เดวิดสัน และแจคคาร์ด (Davidson and Jaccard. 1975 : 1073 – 1082) ศึกษาพฤติกรรมวางแผนครอบครัว ของหญิงในเมืองเอริบานา แซมแพน รัฐอิลลินอยส์ อายุ 18 – 36 ปี แบ่งเป็น 3 ระดับ ของสังคมและฐานะเศรษฐกิจ นับถือศาสนานิกายคาร์ทอริก และโปแตสแตนท์ พฤติกรรมการวางแผนครอบครัวแบ่งเป็น 3 พฤติกรรมย่อย คือ การมีบุตรแค่ 2 คนพอ เว้นระยะการมีบุตรอย่างน้อย 2 ปี ใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด ผลการศึกษาพบว่าสามารถทำนายความตั้งใจ จากองค์ประกอบ ทศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงได้ผลสูงทั้ง 3 พฤติกรรมย่อย (.710, .806, .749 ตามลำดับ) และทั้งหมดมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ส่วนตัวแปรฐานะเศรษฐกิจ และการนับถือศาสนา กับพฤติกรรมพบว่ามีค่าสหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณ เท่ากับ .667 ถึง .83 และมีนัยสำคัญทุกค่า ($p < .01$) นอกจากนี้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างทศนคติกับความตั้งใจลดลงเรื่อย ๆ เมื่อวัดทศนคติที่ไม่เจาะจงกับพฤติกรรมดังกล่าว ดังนั้น ในการทำนายพฤติกรรมควรวัดทศนคติต่อพฤติกรรม แทนการวัดทศนคติต่อบางอย่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่ใช่พฤติกรรมที่กระทำ เช่น ทศนคติต่อบุคคล, ต่อสถาบัน ฯลฯ

งานวิจัยของโพมาแซล และแจคคาร์ด (Pomazal and Jaccard. 1976 : 317 – 326) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการบริจาคโลหิตของนักศึกษา จำนวน 270 คน เคยมีประสบการณ์การบริจาคโลหิต ร้อยละ 61 ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายความตั้งใจได้ ร้อยละ 36 ส่วนความรู้สึกทางจริยธรรม มีความสัมพันธ์กับทศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ระดับความสามารถของกลุ่มตัวอย่างที่จะบริจาคโลหิตได้ขณะนั้น กลุ่มที่มีความสามารถในการบริจาค ทำนายความตั้งใจได้สูงกว่า กลุ่มที่ไม่สามารถจะบริจาคโลหิตได้ขณะนั้น (อาจเกิดจากความเจ็บป่วย พึงบริจาคโลหิตไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ หรือเลือดใช้ไม่ได้) ทั้งนี้ในบางพฤติกรรมอาจมีตัวแปรอื่น ๆ ที่เข้ามามีอิทธิพลเพิ่มเติมในโมเดลได้

ฟิชไบน์, ไอเซน และฮินเคอร์ (Fishbein, Ajzen and Hinkle. 1976 ; cited by Ajzen and Fishbein. 1980 : 173 – 195) ศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา ในปี 1976 โดยสนใจเฉพาะคาร์เตอร์ และฟอร์ด (Carter and Ford) ตามตัวแปร ความตั้งใจ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และ

ความเชื่อ นอกจากนี้ยังมีตัวแปรภายนอกได้แก่ พรศที่สังกัด ชื่อเสียงของพรศ ความเป็นเสรีนิยม-อนุรักษ์นิยม พบว่าตัวแปรภายนอกมีความสัมพันธ์กันสูงกับทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แต่ในการทำนายความตั้งใจ โดยดึงตัวแปรภายนอกเข้ามาร่วมด้วย พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเท่านั้น แสดงให้เห็นว่าตัวแปรภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม จะมีผลกระทบอย่างเป็นระบบต่อองค์ประกอบทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ซึ่งสนับสนุนโมเดลของเขาเอง

แมคคาร์ตี (McCarty. 1981 : 192 – 211) ศึกษาการเปลี่ยนความตั้งใจที่จะใช้วิธีการคุมกำเนิดในกลุ่มตัวอย่าง 304 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจะได้รับข้อมูลเพื่อเปลี่ยนทัศนคติ และข้อมูลเพื่อเปลี่ยนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง อีกกลุ่มหนึ่งที่เหลือเป็นกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับข้อมูลใด ๆ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรทำนายตามทฤษฎี และความตั้งใจมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเป็นที่น่าพอใจ (.488, $p < .05$ ถึง .769, $p < .01$) และพบว่ากลุ่มที่ใช้และไม่ใช้ถุงยาง มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวกำหนดความตั้งใจที่จะใช้ถุงยางอนามัย ส่วนกลุ่มชาย - หญิงที่จะไม่ใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด ตัวทัศนคติจะเป็นตัวกำหนดความตั้งใจ แต่กลุ่มหญิงที่จะใช้ยาคุมทั้งทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อความตั้งใจ ส่วนกลุ่มทดลองที่ได้รับข้อมูลการเปลี่ยนทัศนคติได้ผลดีในกลุ่มที่ไม่เคยใช้วิธีคุมกำเนิดเลย และกลุ่มทดลองที่ได้รับข้อมูลเพื่อเปลี่ยนแปลงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงปรากฏว่าไม่มีกลุ่มใดได้รับผลกระทบเลย

คานโตลา ซิม และแคมป์เบลล์ (Kantola, Syme and Campbell. 1982 : 70 – 83) ได้ศึกษาความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำ โดยพิจารณาตัวแปรภายนอก ได้แก่ ความสนใจความเป็นกลางไม่ลำเอียง เพศ อายุ พบว่าตัวแปรด้านอายุเท่านั้นที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในการทำนายความตั้งใจเมื่อพิจารณาอายุของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มที่อายุน้อยกว่า 35 ปี มีความตั้งใจมากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากกว่า 35 ปี ส่วนทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทำนายความตั้งใจได้ค่า $R^2 = .21$ แต่เมื่อรวมตัวแปรอายุในการทำนายความตั้งใจได้ค่า R^2 เพิ่มขึ้นเป็น .30 ($p < .05$) ซึ่งขัดแย้งกับทฤษฎีที่กล่าวว่า มีเพียงตัวแปรทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเท่านั้นที่เป็นสื่อกลางสำคัญของความตั้งใจ

วิทเทนบรัคเกอร์ กิบส์ และคานัล (Wittenbrakler Gibbs and Kahle. 1983 : 406 – 421) ศึกษาพฤติกรรมการรัดเข็มขัดนิรภัยโดยเพิ่มตัวแปร นิสัยหรือความถี่ต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย เข้ามาร่วมทำนายพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทำนายความตั้งใจ และพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .005 ส่วนตัวแปรด้านนิสัยก็พบว่ามี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรม

แมนสตีด โพรฟฟิต และสมาร์ท (Manstead Proffitt and Smart. 1983 : 657 – 671) ศึกษาพฤติกรรมการให้มมารดาเปรียบเทียบกับนมมารดากับนมผงในหญิงมีครรภ์ ระยะ 3 เดือนก่อนคลอดบุตร ที่มาฝากครรภ์ในโรงพยาบาลเซนต์แมรี (St.Mary Hospital) ตัวแปรเพิ่มเติมจากทฤษฎี ได้แก่ ลำดับการตั้งครรภ์ (ครรภ์แรก, ครรภ์หลัง) การได้รับข้อมูล ชักชวนการเลี้ยงทารกด้วยนมมารดา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมไม่ต่างไปจาก กลุ่มควบคุม ทักษะคิด และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่า หญิงที่เคยมีบุตร (ครรภ์หลัง) อิทธิพลทางทัศนคติจะมีมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ซึ่งตรงกันข้ามกับหญิงครรภ์แรก ส่วนความเชื่อที่สำคัญต่อการตัดสินใจเลือกนมผงคือ วิธีการให้นมผงสะดวกสบายไม่ทำให้มารดาเดือดร้อน และสามารถมีส่วนช่วยได้ ส่วนความเชื่อของหญิงที่ให้นมมารดาที่สำคัญได้แก่ การป้องกันการติดเชื้อ ให้ภูมิคุ้มกัน และเกิดความสัมพันธ์ใกล้ชิด

บรินเบิร์ก และดูแรน (Brinberg and Durand. 1983 : 459 – 472) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเลือกรับประทานอาหารฟาสต์ ฟู้ด (fast food) ของนักศึกษา 154 คน โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล และโมเดลความน่าจะเป็นโดยอัตนัย (Subjective Probability) พบว่าทั้งสองทฤษฎีสามารถทำนายความตั้งใจได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนี้ แม้จะรวมตัวแปร นิสัย การเอื้ออำนวย (โอกาส) ของสถานการณ์ ตามทฤษฎีความน่าจะเป็นโดยอัตนัยร่วมด้วยในการทำนายความตั้งใจก็ไม่ทำให้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้น

ฟิชเชอร์ (Fisher. 1984 : 104 – 123) ศึกษาความตั้งใจที่จะคุมกำเนิดโดยใช้ถุงยางอนามัยของนักศึกษาชาย 145 คน ตามตัวแปรในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล นอกจากนี้ยังนำตัวแปรทางจิตวิทยา เช่น ความกลัวในเพศสัมพันธ์ (Erotophobia) และความพึงพอใจในการเพศสัมพันธ์ (Erotophilia) ในระยะเวลา 1 เดือนที่ผ่านมา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิด และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงร่วมกันทำนายความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยได้ร้อยละ 53 ส่วน ความกลัว – ความพอใจ ในเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเท่ากับ .38 โดยที่ตัวแปร ความตั้งใจและความกลัว – ความพอใจ ในเพศสัมพันธ์ร่วมกันทำนายพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญ

ฮิล และการ์เดนเนอร์ (Hill and Gardner. 1985 : 59 – 79) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่จูงใจให้ผู้หญิงป้องกันมะเร็งเต้านม และปากมดลูกด้วยวิธีตรวจเต้านมด้วยตนเอง (Breast Self Examination : BSE) และตรวจหาเซลล์มะเร็งปากมดลูก (Pap test) ในผู้หญิงจำนวน 123 คน เปรียบเทียบ 3 โมเดล คือ ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (TRA) โมเดลความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพ (HBM) ของโรเซนสต็อก (Rosenstock. 1974) และโมเดลความน่าจะเป็นโดยอัตนัย

(SPM) ผลการศึกษาพบว่าทั้ง 3 โมเดลสามารถทำนายความตั้งใจได้อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนตัวแปรที่ทำนายความตั้งใจได้ในระดับสูง ได้แก่ ทัศนคติ (A_B) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) และตัวแปรด้านอุปสรรคของโมเดล HBM

โรเบิร์ต และโทเน็ตตา (Robert and Tonetta. 1987) ได้ศึกษาพฤติกรรมสุขภาพในนักเรียนวัยรุ่นชาย จำนวน 112 คน ผิวขาว อายุเฉลี่ย 14 ปี ฐานะระดับชนชั้นกลาง ในชนบท ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 46 เคยสุขภาพ ในการศึกษาความตั้งใจ สามารถทำนายพฤติกรรมได้ ร้อยละ 55 และทัศนคติกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายความตั้งใจได้อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .001 โดยทัศนคติมีน้ำหนักมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนความเชื่อเกี่ยวกับยาสูบที่มีนัยสำคัญ ได้แก่ ทำให้ฟันเหลือง เป็นโรคกระเพาะ ลมหายใจเหม็น สิ้นเปลือง ผ่อนคลาย ความเครียด เพลิดเพลิน ทำให้เล่นกีฬาได้ดีขึ้น ส่วนกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลกับนักศึกษา มาก ได้แก่ ผู้ปกครอง เพื่อนที่สูบ และเพื่อนที่ไม่สูบยา

งานวิจัยของ มาซิซิโอ (Marsiglio. 1987) เรื่องพฤติกรรมความผูกพันในบทบาทพ่อของชายวัยรุ่น เปรียบเทียบระดับการศึกษา เชื้อชาติ และการแยกครอบครัว ทั้งนี้เน้นถึงบทบาทพฤติกรรมการตอบสนองต่อการเป็นบิดาของวัยรุ่นอายุเฉลี่ย 18 - 19 ปี ที่มีบุตรคนแรกโดยมิได้สมรส ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรทางชีวภาพ (ภูมิหลัง) ไม่มีตัวแปรใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางพฤติกรรม ยกเว้น เชื้อชาติ กล่าวคือ ชายผิวดำ จะยอมรับการเป็นบิดามากกว่าชายผิวขาว ทั้งชายผิวดำและผิวขาวที่มีการศึกษาจบมัธยมปลาย ต้องการแต่งงานเพื่อยอมรับคู่รักและลูกมากถึงมากที่สุด (ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรม) ส่วนตัวแปรทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทำนายความตั้งใจที่จะยอมรับเป็นบิดา ร้อยละ 32 โดยทัศนคติมีน้ำหนักมากกว่าตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

สโตน และแครอริ้น (Stone and Caroline. 1988) ได้ศึกษาเรื่องความตั้งใจ และพฤติกรรมควบคุมกำเนิดในผู้หญิง โดยประยุกต์ทฤษฎีการวางแผนการกระทำ (Planned Behavior) ของ ไอเซน (Ajzen) มาใช้ในการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีคุมกำเนิดต่าง ๆ ที่ตอบแบบสอบถามว่าตั้งใจจะคุมกำเนิด จะมีการควบคุมภายในตนเองสูง (Perceived Behavioral Control : PBC) และในการทำนายพฤติกรรมโดยใช้ตัวแปร PBC ร่วมด้วยจะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้ที่มารับบริการวางแผนครอบครัวอยู่แล้ว กลุ่มตัวอย่างไม่ได้มาจากการสุ่ม ดังนั้นในการอ้างอิงไปสู่ประชากรจึงเป็นไปได้

สเปนเซอร์ (Spencer. 1989) ได้ศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจรายงานผู้ป่วยเด็ก ถูกทารุณกรรม และเด็กถูกทอดทิ้ง ของกุมารแพทย์ ในกลุ่มตัวอย่าง 679 คน จากนิวอิงค์แลนด์ สํารวจโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ได้รับคืน 246 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า ระดับอำนาจในการทำงาน ในระดับผู้ปฏิบัติงาน เช่น พยาบาลมีผลต่อการเขียนรายงานของแพทย์ ความเชื่อต่อการเขียนรายงานมีอิทธิพลน้อยต่อทัศนคติ และต่อพฤติกรรมการตัดสินใจ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลสูงต่อพฤติกรรมการตัดสินใจ (กลุ่มอ้างอิงสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารในโรงพยาบาล ผู้จัดการอนามัยในชุมชน) ทั้งนี้ในการทำนายความตั้งใจสามารถทำนายได้จากทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยกลุ่มอ้างอิงมีน้ำหนักในการทำนายสูงกว่า นอกจากนี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึงผลจากนโยบายของหน่วยงานด้วย อย่างไรก็ตามในการพัฒนาการเขียนรายงาน ควรเพิ่มความสนใจที่นโยบายและการบริการจากสังคมที่จะตอบสนองต่อการเขียนรายงานของแพทย์

งานวิจัยของ ครูรอล (Currall. 1990) ศึกษาถึงพฤติกรรมการไว้วางใจ เนื่องมาจากบทบาทความไว้วางใจภายในตนของบุคคลกับความสัมพันธ์ในการทำงาน ของผู้บริหาร 305 คน และระดับลูกน้อง 289 คน พบว่า ความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมไว้วางใจสามารถทำนายพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยทัศนคติจะมีน้ำหนักในการทำนายมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และตัวแปรด้านประสบการณ์การไว้วางใจผู้อื่นในอดีตมีความสัมพันธ์สูงกับความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมไว้วางใจ ประสบการณ์ทางบวกต่อการไว้วางใจผู้อื่นในอดีตมีความสัมพันธ์กันสูง กับการช่วยกันคิดแก้ปัญหาในงาน และมีความสัมพันธ์ระดับต่ำกับการโมโหจนเฉียวกับเพื่อนร่วมงาน

ดอล และออร์ท (Dall and Orth. 1993 : 359 – 421) ได้ศึกษาพฤติกรรมการคุมกำเนิด โดยอาศัยทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยฮัมบูร์ก (Hamburg) โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชาย 89 คน และนักศึกษาหญิง 89 คน โดยวิธีการคุมกำเนิด แบ่งออกเป็น 4 วิธี ได้แก่ ใช้ยาคุมกำเนิด, ใส่ห่วง, สวมถุงยางอนามัย และปล่อยตามธรรมชาติ ผลการศึกษาพบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่ว่าจะคุมกำเนิดโดยวิธีใดก็ตาม ตัวแปรทัศนคติต่อพฤติกรรมคุมกำเนิดและตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายการคุมกำเนิดได้โดยตัวแปร ทัศนคติในการคุมกำเนิดมีน้ำหนักความสำคัญน้อยกว่าตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นพบว่า ในการศึกษาพฤติกรรมที่หลากหลาย ผลการวิจัยส่วนใหญ่จะสนับสนุนและสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory)

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ส่วนในประเทศไทยได้ปรากฏงานวิจัยที่ศึกษาโดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory) ของฟิชไบน์ และไอเซน (Fishbein and Ajzen) มาเป็นพื้นฐานในการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวม แล้วนำมาเสนอดังนี้

นพนธ์ สัมมา (2523) ศึกษาพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตรของเกษตรกร ตำบลช่อแล อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ (การปลูกมันฝรั่งพันธุ์ใหม่) ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรภายนอกมีน้ำหนักในการทำนายพฤติกรรม ได้แก่ การรับรู้ว่าจะประสบความสำเร็จ ฐานะเศรษฐกิจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามลำดับ ตัวแปรทัศนคติเท่านั้นที่ทำนายพฤติกรรมได้ ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และตัวแปรอื่น ๆ ไม่มีน้ำหนักในการทำนาย ทั้งนี้เมื่อพิจารณางานวิจัยนี้พบว่า การวัดทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมิได้หาความเชื่อเด่นชัดมาก่อนและการให้คะแนนในการสอบถามก็เป็นแบบ 0 - 1 เท่านั้น ซึ่งมีได้กระทำตามทฤษฎีตามที่ ฟิชไบน์และไอเซน ได้กล่าวไว้หลายขั้นตอน

วรรณิ จิระชุติโรจน์ (2527) ได้ศึกษาทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม และพฤติกรรมในการใช้บริการให้คำปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 760 คน ซึ่งพบว่าทัศนคติของการให้บริการการให้คำปรึกษากับอาจารย์แนะแนวโรงเรียนและคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถทำนายความตั้งใจในการใช้บริการการให้คำปรึกษากับอาจารย์แนะแนวโรงเรียนได้มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และความตั้งใจกับพฤติกรรมการใช้บริการการปรึกษาแนะแนวโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ชาญศิลป์ อุทธโยธา (2528) ได้ศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ในการทำนายและการทำความเข้าใจพฤติกรรมในการเลือกคณะวิศวกรรมศาสตร์ในการสอบโควตาภาคเหนือ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2528 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2527 โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม จำนวน 84 คน ผลการศึกษาพบว่า ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมในการเลือกเรียนต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกเรียนต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับสูง ทัศนคติต่อการเลือกเรียนต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายความตั้งใจที่จะเลือกเรียนต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

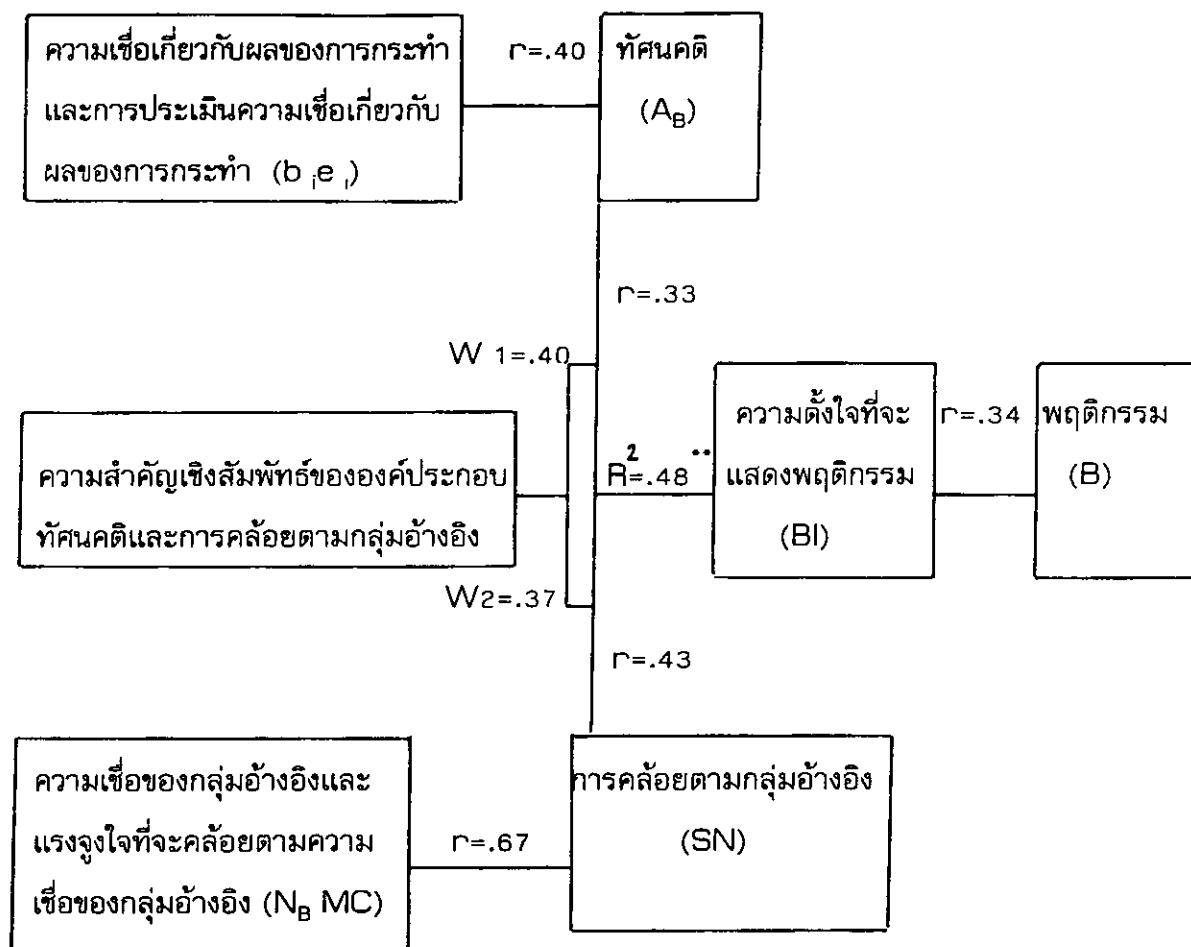
แต่อย่างไรก็ตาม งานวิจัยเรื่องนี้ก็นำทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลไปใช้ไม่ตรงตามข้อกำหนดของทฤษฎี ได้แก่ ข้อคำถามที่ใช้ในการหาความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำนั้นไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ศึกษา เพราะพฤติกรรมที่ศึกษาเน้นการสอบไค์ดำ ไม่ใช่การสอบเข้าคณะวิศวกรรมศาสตร์ เช่น

- “ถ้าสามารถสอบเข้าคณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.ช. ได้แล้ว” หรือบางข้อถามว่า
- “ถ้าเรียนจบคณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.ช. แล้ว”

ส่วนข้อคำถามในแบบวัดทัศนคติทางตรง ในงานวิจัยชิ้นนี้ใช้การวัดทัศนคติทางตรงแบบขั้วเดียว (Unipolar) ซึ่งตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลจะใช้การวัดทัศนคติทางตรงแบบขั้วคู่ (Bipolar) เช่น ดี - เลว, ฉลาด - โง่ เป็นต้น

อัจฉราพร สุวรรณทล (2528) ศึกษาการทำนายและการทำความเข้าใจความตั้งใจและพฤติกรรมการให้ทุนบุตรของมารดาตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของหญิงมีครรภ์ระยะ 36 สัปดาห์ขึ้นไปที่มาฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 195 คน ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติต่อชนิดการให้ทุนบุตร ร่วมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถทำนายความตั้งใจได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และพบว่าทัศนคติมีบทบาทต่อความตั้งใจมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในมารดาที่ตั้งครรภ์ที่ 2 ขึ้นไป แต่จะพบผลตรงข้ามในมารดาครรภ์แรก ส่วนความตั้งใจสามารถทำนายพฤติกรรมการให้ทุนบุตรทั้งสองชนิดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถาวร แซ่ตั้ง (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การทำนายพฤติกรรมในการเลือกสมัครสอบเข้าเรียนต่อคณะวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 440 คน ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติต่อการเลือกเรียนต่อคณะวิทยาศาสตร์ ประกอบกับการคล้อยตามของกลุ่มอ้างอิงในการเลือกเรียนต่อคณะวิทยาศาสตร์ สามารถทำนายความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิทยาศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมกับพฤติกรรมการเลือกเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และจากผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเลือกเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์มีบทบาทต่อความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมในการสมัครเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์มากกว่าองค์ประกอบทัศนคติต่อการเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์เล็กน้อย ($W1 = .23$, $W2 = .37$) ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชไบน์และไอเซน ในการศึกษาและทำนายพฤติกรรมเลือกสอบเข้าเรียนต่อในคณะวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อวิเคราะห์รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ($N = 378$) (ถาวร แซ่ตั้ง. 2529 : 97)

นอกจากนี้ สมศรี ชูแสง (2532) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่ขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลร่วมกับตัวแปรภายนอกในการทำนายพฤติกรรมการศึกษาต่อ พบว่า ทัศนคติต่อการศึกษาต่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจในการศึกษาต่อได้ ร้อยละ 36.27 ตัวแปรภายนอก ทัศนคติต่อการศึกษาต่อและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจในการศึกษาต่อได้ร้อยละ 40.90 และตัวแปรภายนอก ได้แก่ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา

และการมีพีที่ศึกษาสูงกว่าภาคบังคับ ทศนคติต่อการศึกษาคือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจในการศึกษาคือ สามารถทำนายพฤติกรรมการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

งานวิจัยของ ราชนย์ บุญธิมา (2536) การทำนายพฤติกรรมทุจริตการสอบของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 451 คน โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ผลการวิจัยพบว่า

- ทศนคติต่อการทุจริตการสอบกับผลรวมทั้งหมดของผลคุณความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำ และการประเมินผลของการกระทำมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

($r = .3109$)

- การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมทั้งหมดของผลคุณความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = .5$)

- ทศนคติต่อการทุจริตการสอบรวมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทุจริตการสอบ สามารถทำนายความตั้งใจในการทุจริตการสอบได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($R = .6817$) และพบว่าองค์ประกอบทศนคติมีบทบาทต่อความตั้งใจมากกว่าองค์ประกอบการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($\beta_1 = .3959$, $\beta_2 = .3829$)

นอกจากนี้ นักเรียนที่มีพฤติกรรมทุจริต และนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่ทุจริต มีทศนคติต่างกัน คือ เชื่อว่า “เมื่อทุจริตการสอบจะได้คะแนนดี เข้าใจเนื้อหาน้อยลง สอบผ่าน ไม่ภูมิใจในคะแนนที่ได้ ไม่ต้องสอบซ่อม รู้สึกว่าตนเองไม่ซื่อสัตย์ ไม่ต้องอ่านหนังสือมาก และเป็นการทดสอบความรู้ที่ไม่แท้จริง” และกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนที่มีพฤติกรรมทุจริตการสอบ ได้แก่ เพื่อนร่วมห้อง ตัวเอง และเพื่อนสนิท

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมที่ศึกษาส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับการเรียน และการศึกษาคือ ผลการวิจัยส่วนใหญ่สอดคล้องและสนับสนุนทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory) ที่ว่าสามารถใช้ทำนายและอธิบายพฤติกรรมได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

จิล และคนอื่น ๆ (Jill and others. 1987 : 231 - 248) ศึกษาถึงการยอมรับ ความเสี่ยงในโรคเอดส์ ประเมินพฤติกรรม และตัวแปรทางจิตวิทยาสังคมด้านการปรับสภาพจิตใจ

กลุ่มเกย์ 1,000 คน ผลการศึกษาพบว่า มีการยอมรับความเสี่ยงสูง และมีพฤติกรรมเสี่ยงลดลง เมื่อให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยไม่แตกต่างกันในตัวแปร อายุ รายได้ การศึกษา ส่วนสภาวะจิตใจพบว่า มีการปรับตัวต่อผลลบของโรคเอดส์สูง แต่ภาพรวมมีการปรับตัวในการยอมรับต่อโรคได้ดี ส่วนการเปิดเผยการมีเพศสัมพันธ์กับเฉพาะเพศเดียวกัน และการคล้อยตามบุคคลแวดล้อม ทำนายพฤติกรรมเสี่ยงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนเกย์ มีความสำคัญสูงต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทั้งนี้จุดสำคัญต่อการดูแลผู้ป่วย ควรคำนึงถึงสภาวะจิตใจ และบุคคลแวดล้อมในการช่วยผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อลดอัตราการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในอนาคต

สำเร็จ แสงชื่อ และคนอื่น ๆ (2530) ได้ศึกษาเรื่องภาวะความวิตกกังวลและพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อเอดส์ ของกลุ่มบุคคลที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เมืองพัทยาสหกิจชลบุรี พบว่า แม้หญิงบริการจะมีความวิตกกังวลมากกว่าชายบริการทางเพศและชายที่เกี่ยวสาส์น พฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อเอดส์นั้นชายบริการทางเพศจะปฏิบัติได้ดีกว่าชายที่เกี่ยวสาส์น และหญิงที่บริการทางเพศ

ซูซาน แนนซี และชาร์ลส์ (Susan, Nancy and Charles. 1988 : 460 – 461) ศึกษาถึงเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่น : การเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติตัวภายใน 1 ปี ในรัฐซานฟรานซิสโก (San Francisco) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่ตัดสินใจจะป้องกันโรคเอดส์เมื่อมีเพศสัมพันธ์ เพื่อเข้าโครงการ อายุอยู่ระหว่าง 14 – 19 ปี เป็นหญิง 151 คน และเป็นชาย 53 คน ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นเห็นคุณค่า และความสำคัญในการคุมกำเนิด และการป้องกันโรคอยู่ในระดับสูง ในด้านการปฏิบัติ เพศหญิงไม่มีความต่อเนื่องในด้านการป้องกัน เพศชายมีความตั้งใจจะใช้ถุงยางอนามัยลดลงเมื่อเวลาผ่านไป นอกจากนี้ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ในเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย และมีความตั้งใจจะใช้ถุงยางสูงกว่าด้วย

เทพพนม เมืองแมน (2531) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตัวของกลุ่มที่มีการเสี่ยงต่อการติดเชื้อสูง ได้แก่ กลุ่มชายรักร่วมเพศ หญิงบริการเพศ และผู้ติดยาเสพติด ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์เป็นอย่างดี และมีทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรค แต่พบว่าการปฏิบัติตัว เช่น การใช้ถุงยางอนามัยขณะร่วมเพศมีเพียงร้อยละ 19 ของชายรักร่วมเพศ และร้อยละ 6.5 ของหญิงอาชีพพิเศษ

วีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์ (2534) ศึกษาชีวิต ความคิด พฤติกรรม และสิ่งแวดล้อมของหญิงสโลมที่ติดเชื้อเอดส์ ศึกษาเชิงคุณภาพ เป็น Case Study จำนวน 10 ราย โดยการสัมภาษณ์ถึงความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ รวมถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ด้วย จากการ

ศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยหรือกำลังประกอบอาชีพหญิงบริการทางเพศ มีเศรษฐกิจ รายได้ต่ำ ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นถึงอนาคตตนเอง ไม่แคร์หรือไม่สนใจโรคเอดส์ บางคนไม่เชื่อว่า โรคเอดส์มีจริง ๆ จึงไม่กลัว และไม่มีพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอดส์ เพราะกลุ่มตัวอย่างมี ปัญหาชีวิตเรื่อง ปากท้อง ทั้งส่วนตัวและครอบครัวมากแล้ว และพบว่า ปัญหาเพศสัมพันธ์ ก่อน สมรส นอกสมรส เป็นสภาพธรรมดาของสัสม จึงมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อสูง

อารมณีนันท์ (2534) ศึกษาการติดเชื้อเอดส์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในหญิงบริการ ทางเพศ จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า หญิงบริการทางเพศที่ติดเชื้อเอดส์และไม่ติดเชื้อเอดส์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านอายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ย จากการประกอบอาชีพ การดื่มแอลกอฮอล์ จำนวนแขกที่มาเที่ยวต่อคืน และการปฏิบัติตัวในการใช้ ถุงยางอนามัย

เมธินี ตั้งตรงไพโรจน์ (2534) ศึกษาความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยเขตบางเขน ตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี ปีการศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย และสารนิเทศที่นิสิตได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มากที่สุด จำนวนนิสิต 246 คน โดยใช้แบบสอบถาม ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ พบว่า นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับ โรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีทัศนคติต่อโรคอยู่ในทางบวก ทัศนคติ และความรู้ของนิสิตไม่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี ปีการศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย และชนิดของสารนิเทศที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มากที่สุด

สุนันต์ รัตนรังสิกุล (2534) ศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัย พณิชยการ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการ ป้องกันโรคเอดส์ ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับชั้นปี สถานที่ตั้งของวิทยาลัยพณิชยการ ที่พักอาศัย และค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครอง จำนวน 361 คน พบว่า การรับรู้ด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ อยู่ในระดับดี นักศึกษาชายมีทัศนคติแตกต่างกับ นักศึกษาหญิง โดยนักศึกษาหญิงมีทัศนคติที่ดีกว่า นักศึกษาที่มีอายุ ที่พักอาศัยต่างกัน มีการรับรู้ เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันและมีที่อยู่ในภูมิภาคต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ต่างกัน นักศึกษาที่มีการรับรู้ด้านความรู้ดี จะมีความสัมพันธ์เชิงนิมิต กับทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ดี

ชอร์ (Shaw. 1992) การศึกษา ความรู้ ทักษะ ของเด็กมัธยม โรงเรียนเซเว่นเดย์ แอทแวนท์ส เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันการโรคเอดส์ จำนวน 387 คน ในรัฐฮาวาย อลัสกา และ แคนาดา เพศชาย 196 คน เพศหญิง 188 คน เป็นชาวเอเชียร้อยละ 16 ผิวดำร้อยละ 14

เชื้อชาติสเปนร้อยละ 16 ผิวขาวร้อยละ 53 อายุ 13 - 16 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นเกรด 9 (307 คน หรือร้อยละ 78) เครื่องมือวัดใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความรู้ ทักษะ และภูมิหลัง พบว่า นักเรียนมีความรู้ในการป้องกันโรคเอดส์ในระดับดี ไม่แตกต่างกันระหว่างเพศในด้านความรู้ คนผิวขาวมีความรู้ดีกว่าคนผิวดำ เชื้อชาติสเปนและเอเชีย เฉพาะภูมิภาคโรงเรียนแถบตะวันตกมี ทักษะทางบวก และเพศหญิงมีทักษะดีกว่าเพศชาย คนผิวขาวมีทักษะดีกว่าคนผิวดำ สเปน และเอเชีย

อังสนา บุญธรรม (2535) ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตชนบทกับเขตเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1,752 คน ใช้แบบสอบถามให้นักเรียนตอบด้วยตนเองอย่างเป็นความลับ (Anonymous Self Administered questionnaire) ใช้สถิติ T - test, Mann - Whitney U test และวิเคราะห์จำแนกพหุคูณ Multiple Classification Analysis (MCA) ในการอธิบาย การผันแปรของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อเอดส์ตามปัจจัยทำนายผลการศึกษา พบว่า นักเรียนเขตชนบทมีระดับปัจจัยเสี่ยงทางรายได้ และบ้านพักขณะเรียนต่ำกว่าเขตเมือง และมีระดับ ปัจจัยเสี่ยงทางโครงสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การดื่มสุรา ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และ ทักษะการติดต่อโรคเอดส์สูงกว่านักเรียนเขตเมือง ในด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ พบว่า นักเรียนชนบทมีส่วนร่วมเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีต่ำกว่าเขตเมือง แต่มีส่วนร่วมการไม่ใช้ ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าเขตเมือง ส่วนปัจจัยที่สามารถทำนายระดับพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศต่อการติดเชื้อเอดส์ได้ตามลำดับ คือ การดื่มสุรา การดูเทปโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ปลุกเร้า อารมณ์ทางเพศ โครงสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว และทัศนคติต่อโรคเอดส์

เอเดริน และเบอร์จิวิน (Adrien and Bergeven. 1993) เรื่องความรู้ ทักษะ ความเชื่อ และการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในเมืองเฮติ (Haiti) เนื่องจากโรคเอดส์ระบาดมาก ในเฮติ โดยเฉพาะการติดต่อทางเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาโดยใช้กลุ่ม ตัวอย่าง ชาย 1,300 คน หญิง 1,300 คน อายุ 15 - 49 ปี พบว่าร้อยละ 38.1 ของผู้ชายที่เคยมี เพศสัมพันธ์ จากจำนวน 1,118 ราย มีพฤติกรรมความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูงและพบว่าผู้หญิงมี ความรู้ในเรื่องโรคเอดส์ดีกว่าชาย พบว่า อุปสรรคในการเลือกที่จะใช้ถุงยางอนามัยของผู้หญิงคือ เชื่อว่า ถุงยางอนามัยมีสารหล่อลื่นที่จะทำให้มีปัญหาทางสุขภาพอนามัยตามภายหลัง จึงสรุปได้ว่า เมืองนี้ประชากรมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูงมาก

ฟรอยด์แมน และสตรันนิน (Friedman and Strunin. 1993) เรื่องการสำรวจ ทักษะ ความรู้ และพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการทดสอบการติดเชื้อเอดส์ในวัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่

ตอนต้นที่มารักษาการติดยาและสุรา ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามดังนี้สอบถามว่า ถ้าพบว่าคุณมีผลเลือดบวกร้อยละ 83 ตอบว่า จะไม่มารักษาตัวอีกร้อยละ 64 จะใช้ยาเสพติดและสุราต่อไป และพบว่าจะรักษาตัวต่อไปเพียงร้อยละ 17 ร้อยละ 60 คิดว่าจะใช้ดยาอนามัย หากมีเพศสัมพันธ์ เพศชายจะต้องการล้มเลิกการรักษามากกว่าเพศหญิง และจะหันกลับไปติดสุรายาเสพติดใหม่อีก สรุปว่าวัยรุ่นที่มารักษาตัวยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูง ($P < 0.01$)

เจน และคนอื่น ๆ (Jane and others. 1988 : 462 – 467) ศึกษาผลของการตรวจแอนติบอดี (Antibody) ที่มีต่อการรับรู้ของผู้ป่วยและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศของพวกโฮโมเซ็กชวล (Homosexual) 200 คน พบว่า กลุ่มที่มีผลเลือดบวก (positive) และมีการตระหนักต่อโรคมีการเปลี่ยนแปลงความตั้งใจและยังมีพฤติกรรมทางเพศโดยไม่ป้องกันลดลง แต่กลุ่มที่มีเลือดบวกแต่ไม่ตระหนักต่อโรคพบว่าไม่เปลี่ยนแปลงความตั้งใจและพฤติกรรมทางเพศโดยไม่ป้องกัน ส่วนทัศนคติและการคล้อยตามบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพวกเขา ไม่แตกต่างกันในกลุ่มเลือดบวก และเลือดลบ ทั้งนี้ผู้วิจัยมิได้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงความตั้งใจ และพฤติกรรมตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล และได้กล่าวถึงทฤษฎีเลย

ไบรอัน และอับราฮัม (Brian and Abraham. 1991 : 1810 – 1830) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ดยาอนามัยของนักศึกษา จำนวน 190 คน โดยประยุกต์นำตัวแปรของทฤษฎีฟิชไบน์ และไอเซน (Fishein and Ajzen. 1980) นำมารวมกับทฤษฎีของ ทริแอนดิส (Triandis. 1997) ได้ทฤษฎีทางสุขภาพใหม่ ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรในโมเดลของทริแอนดิสจะช่วยเพิ่มอำนาจการทำนายความตั้งใจและพฤติกรรมการใช้ดยาอนามัยในโมเดลของ ฟิชไบน์ เมื่อเวลาผ่านไป 3 เดือน มีการติดตามผลการใช้ดยาอนามัยทางโทรศัพท์ มีเพียงตัวแปรเดียว คือ ความเชื่อที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของบุคคล (Personal Normative Beliefs) ตัวเดียวที่เพิ่มอำนาจการทำนายการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในโมเดลของฟิชไบน์ โดยโมเดลของ ทริแอนดิสสามารถทำนายพฤติกรรมได้ถึงร้อยละ 53 (โดยใช้ตัวแปร 7 ตัว) แต่โมเดลของ ฟิชไบน์สามารถทำนายพฤติกรรมได้ถึงร้อยละ 37 (โดยใช้ตัวแปร 3 ตัว) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ดยาอนามัยโดยตรง ได้แก่ ความกลัวในโรคเอดส์ เพิ่มอำนาจการทำนายพฤติกรรมได้ถึงร้อยละ 12

เทลีเฟอร์โร (Taliaferro. 1991) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม การป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย (ในด้านภูมิคุ้มกันบกพร่องและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์) ใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 224 คน จากมหาวิทยาลัยรัฐเคนตักกี ศึกษาในระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ทัศนคติ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ผ่านมา 3 เดือน โดยใช้ทฤษฎี

การกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen and Fishbein. 1980) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ SPSS พบว่ามีอายุ 18 – 30 ปี เฉลี่ย 21.5 ปี เพศชาย 92 คน หญิง 132 คน มีร้อยละ 18 ที่มีความรู้เรื่องเอดส์สูงร้อยละ 3 มีทัศนคติทางบวกต่อโรคเอดส์ โดยจำนวน 6 คน จากกลุ่มที่มีทัศนคติทางบวก ไม่ได้มีคะแนนความรู้เรื่องเอดส์สูงเลย ร้อยละ 90 มีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพียงร้อยละ 7 ที่ใช้ถุงยางอนามัยสม่ำเสมอ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทัศนคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ และพบว่านักศึกษา มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยมีหลายคู่บนสูง

ฟิชไบน์ และคนอื่น ๆ (Fishbein and others. 1992 : 999 – 1011) ได้ศึกษาทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในการตัดสินใจจะกระทำพฤติกรรมทางเพศ ที่สัมพันธ์ต่อการติดเชื้อเอดส์ของชายเกย์ จำนวน 314 คน จากเมืองซีเอทเทอร์ (Seattle) เด็นเวอร์ (Denver) และอัลเบอร์นี (Albany) ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 2 ปัจจัย ร่วมกันทำนายความตั้งใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และทัศนคตินี้มีน้ำหนักในการทำนายความตั้งใจมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงพบว่า เกย์ จากเมืองซีเอทเทอร์ มีอิทธิพลมากที่สุด ส่วนพฤติกรรมทางเพศของชายเกย์ ยอมรับความเสี่ยงสูงถึงร้อยละ 80 ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ แบ่งเป็น 15 พฤติกรรมย่อย เป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ 5 แบบ (การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักร่วมกับการหลั่งน้ำอสุจิ, การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักโดยไม่สวมถุงยางอนามัย, การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักร่วมกับการไม่หลั่งน้ำอสุจิ, การกลืนน้ำลายขณะร่วมเพศทางปาก, การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่หลั่งน้ำอสุจิ) คู่กับ 3 แบบ ของลักษณะของคู่นอน (คู่นอนประจำ, ชั่วคราว, ครั้งเดียว)

คอคแรน และคนอื่น ๆ (Cochran and other. 1992 : 1481 – 1497) ได้ทำการศึกษาถึงการทำนายที่เกี่ยวกับการติดเชื้อเอดส์ของ เกย์ (Gay) ที่สำสอน โดยการศึกษาอาศัยทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) ของ Ajzen and Fishbein กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเกย์ จำนวน 297 คน ผลการศึกษา พบว่า มีทัศนคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ความเชื่อที่มีความสำคัญและอิทธิพลของกลุ่มอ้างอิง ส่งผลต่อความตั้งใจจะมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย

เจนนิเฟอร์ และซูซาน (Jennifer and Susan. 1992 : 137 – 1394) ศึกษาเรื่องความตั้งใจ บริบท และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย : การตอบสนองต่อโรคเอดส์ในวัยรุ่นออสเตรเลีย จำนวน 144 คน ตอบแบบสอบถาม 2 ชุด เวลาห่างกัน 6 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่าความตั้งใจก่อนจะตัดสินใจใช้ถุงยางอนามัย (แบบสอบถามชุดที่ 1) ร้อยละ 63.9 ตอบว่าจะใช้

ผู้ชวยอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไป ตัวแปรทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทำนาย พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยได้เท่านั้น ส่วนพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยต้องเพิ่ม ตัวแปรความตั้งใจก่อนตัดสินใจ (I_0) จึงจะเพิ่มอำนาจการทำนายได้สูงขึ้น สิ่งที่น่าสนใจ คือ การ ชักชวนจากเพื่อน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในการทำนายความตั้งใจ และพฤติกรรมการ ใช้ถุงยางอนามัย ดังนั้น ในพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยควรสนับสนุนให้วัยรุ่นชายได้รับการสอน ให้ใช้ถุงยางที่ถูกต้อง มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ถุงยาง โดยให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการช่วยรณรงค์

คาร์เรน และกาย (Karen and Guy. 1992 : 263 – 275) ศึกษาพฤติกรรม ทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของวัยรุ่น ในรัฐเท็กซัส (Texas) 1,720 คน ผลการศึกษา พบว่า ทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความรู้สึกเชื่อในตนเอง (Self – efficacy) สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจในการมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ได้ร้อยละ 36.4 การเปลี่ยนเพื่อนและจำนวนเพื่อนสามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจได้ร้อยละ 24.6 ส่วนทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความรู้สึกเชื่อในตนเองทำนายความตั้งใจที่จะใช้ถุงยางอนามัยได้ เพียงร้อยละ 17 ทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและความตั้งใจขึ้นอยู่กับเพื่อนเปลี่ยนเพื่อน และจำนวนของเพื่อน ส่วนความรู้สึกเชื่อในตนเอง และความตั้งใจจะใช้ถุงยางอนามัยมีความ สัมพันธ์โดยตรงกับความถี่ในการใช้ถุงยางอนามัย

คาเรียส และฟิชไบน์ (Darius and Fishbein. 1993 : 1445 – 1469) ศึกษา ความตั้งใจที่จะตัดสินใจบอกเพื่อนให้ใช้ถุงยางอนามัย ของนักศึกษาหญิง จำนวน 312 คน โดยใช้ ทฤษฎีการทำด้วยเหตุผล การวางแผนในพฤติกรรม และเหตุผลทางอารมณ์ ร่วมกันทำนาย พฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า ความตั้งใจ สามารถทำนายได้ร้อยละ 26.5 จากทัศนคติ การ คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและปฏิกิริยาตอบสนองทางอารมณ์ (Emotional Reaction) โดยทัศนคติ มีน้ำหนักมากกว่า ส่วนตัวแปรการควบคุมภายในตนเอง (Perceive Volitional Control) ไม่ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตัดสินใจ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อสังเกตว่า ในการจะรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัย ควรอยู่ภายใต้การสร้างทัศนคติที่ดี การให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ การปรับอารมณ์ ทัศนคติของ เพื่อนต่อการยอมรับการใช้ถุงยางอนามัย แกไขความเชื่อเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยที่ไม่ถูกต้อง เช่น ลดความพึงพอใจทางเพศ ลดความสนิทสนมหา เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จะเห็นได้ว่า เมื่อนำทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory) มาประยุกต์ใช้เพื่อทำนาย และอธิบายพฤติกรรมดังกล่าว ผลการวิจัยส่วนใหญ่สอดคล้องและสนับสนุนกับทฤษฎี ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้ตั้งสมมติฐานของการศึกษาครั้งนี้ตามกรอบของทฤษฎีซึ่งจะกล่าวในหัวข้อถัดไป

สมมติฐานการศึกษา

1. ความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แตกต่างกันตามตัวแปรระดับชั้นปี และคณะที่สังกัด

2. ความเชื่อ ทศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูง กับกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำ

3. การทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตได้ เป็นดังนี้

3.1 ทศนคติต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงในการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3 ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ สามารถทำนายได้จาก ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชายมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2537 ในครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. การเลือกประชากรและสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตชาย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2537 จำนวนทั้งสิ้น 2,025 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตชาย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2537 จำนวนทั้งสิ้น 362 คน ประกอบด้วย 8 คณะ และจำนวนวิชาเอก 44 วิชาเอก ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีวิชาเอกของแต่ละคณะเป็นระดับชั้น (Strata) และมีนิสิตชายเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ที่ถูกสุ่มออกมาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยประมาณกลุ่มตัวอย่างของแต่ละชั้นปีให้มีจำนวนพอ ๆ กัน จากที่กล่าวมามีลำดับขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 กะประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยความเชื่อมั่น 95 % ($\alpha = .05$) ซึ่งเทียบมาจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Mercado. 1977 : 54) ปรากฏว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 333 คน

ขั้นที่ 2 แบ่งนิสิตชายตามคณะ และวิชาเอก แล้วสุ่มประชากรโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีวิชาเอกของแต่ละคณะเป็นระดับชั้น (Strata) สุ่มมาตามสัดส่วนอย่างน้อย 1 ใน 6 และให้มีครบทุกชั้นปี แต่ละชั้นจำนวนพอ ๆ กัน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 362 คน ดังมีรายละเอียดในตาราง

ตาราง 7 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะ / วิชาเอก	จำนวนประชากร (คน)		จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	
	คณะ	วิชาเอก	คณะ	วิชาเอก
คณะวิศวกรรม	495		84	24
1. วิศวกรรมเครื่องกล		127		18
2. วิศวกรรมไฟฟ้า		111		15
3. วิศวกรรมเคมี		87		15
4. วิศวกรรมโยธา		98		15
5. วิศวกรรมอุตสาหการ		72		12
คณะศึกษาศาสตร์	410		76	
1. พลศึกษา		164		26
2. ดุริยางคศาสตร์		84		16
3. ศิลปศึกษา		27		6
4. ประถมศึกษา		24		4
5. เทคโนโลยีทางการศึกษา		13		4
6. วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์		19		3
7. ภาษาไทย		15		3
8. วิทยาศาสตร์-เคมี		12		3
9. วิทยาศาสตร์-ชีววิทยา		11		3
10. วิทยาศาสตร์-กายภาพ-ชีวภาพ		9		2
11. วิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์		8		2
12. บรรณารักษศาสตร์		7		2
13. ภาษาอังกฤษ		7		2

ตาราง 7 (ต่อ)

คณะ / วิชาเอก	จำนวนประชากร (คน)		จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	
	คณะ	วิชาเอก	คณะ	วิชาเอก
คณะพลศึกษา	345		60	
1. พลศึกษา		208		32
2. สันทนาการ		89		16
3. สุขศึกษา		48		12
คณะวิทยาศาสตร์	298		54	
1. เคมี		43		8
2. ฟิสิกส์		40		8
3. วิทยาการคอมพิวเตอร์		38		8
4. วัสดุศาสตร์		35		4
5. สถิติ		33		4
6. ชีววิทยา		28		4
7. คณิตศาสตร์		23		4
8. จุลชีววิทยา		22		4
9. อาหารและโภชนาการ		15		4
10. เคมีอุตสาหกรรม		13		3
11. คหกรรมศาสตร์		8		3
คณะแพทยศาสตร์	188		36	
คณะสังคมศาสตร์	109		20	
1. ประวัติศาสตร์		46		8
2. บริหารธุรกิจ		34		8
3. ภูมิศาสตร์		29		4
คณะมนุษยศาสตร์	104		20	
1. ศิลปะ		31		4
2. ภาษาไทย		26		4
3. จิตวิทยา		20		4

ตาราง 7 (ต่อ)

คณะ / วิชาเอก	จำนวนประชากร (คน)		จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	
	คณะ	วิชาเอก	คณะ	วิชาเอก
4. ภาษาอังกฤษ	76	15	12	4
5. ภาษาฝรั่งเศส		12		4
คณะศิลปกรรม				
1. ออกแบบ		36		6
2. จิตรกรรม		28		4
3. เซรามิกส์		12		2
รวม	2,025	2,025	362	362

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอสเอน และฟิชไบน์ (1980) โดยมีลักษณะของเครื่องมือที่ใช้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ คณะที่สังกัด ระดับชั้นปี ดังตัวอย่าง
คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความต่อไปนี้ ตามความเป็นจริง

คณะ _____ ระดับชั้นปี _____

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ประกอบด้วยแบบสอบถามย่อย 7 ชุดตัวแปร ซึ่งสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ดังนี้

1. แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (b_1) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9001
2. แบบสอบถามการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (e_1) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9136
3. แบบสอบถามทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9720

4. แบบสอบถามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (N₀) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9752

5. แบบสอบถามแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (MC) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9248

6. แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9270

7. แบบสอบถามความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8779

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือและลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม คือ เพื่อสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล จำนวนทั้งสิ้น 7 ชุดตัวแปร

2. ศึกษาเอกสาร และทฤษฎีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซน และฟิชไบน์ (1980) ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์และพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เพื่อนิยามขอบเขตของ “พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์” (ประพันธ์ ภานุภาค และคนอื่น ๆ. 2536 ; ไพรัช ดีสุดจิต. 2532 ; วิชาญ วิทยาครัย และประคอง วิทยาครัย. 2536 ; สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. 2537) ซึ่งได้สรุปพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ แบ่งเป็น 4 พฤติกรรมย่อย ดังนี้

2.1.1 การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

2.1.2 การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

2.1.3 การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปถัมภ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

2.1.4 การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันโดยไม่สวมถุงยางอนามัย

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซน และฟิชไบน์ เพื่อกำหนดรูปแบบ (Format) ของชุดแบบสอบถาม

3. สร้างคำถามปลายเปิด (Open – end) เพื่อสำรวจ

3.1 ความเชื่อเด่นชัด (Salient Beliefs) เกี่ยวกับผลที่เกิดจากการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามชุด ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (b_i) และชุดการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (e_i) ดังนี้

ตัวอย่าง

(0) ท่านเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะมีผลดี ผลเสีย หรือผลกระทบอื่น ๆ อย่างไร

3.2 คำคุณศัพท์ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามชุด ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B)

ตัวอย่าง

(00) ท่านมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับข้อความต่อไปนี้ โปรดตอบในลักษณะของคำคุณศัพท์ทั้งทางบวกและทางลบให้มากที่สุด ตัวอย่างคำคุณศัพท์ เช่น ดี-เลว, สุข-ทุกข์ ฯลฯ

- การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่...

3.3 กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Salient Referents) ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามชุด ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (N_B) ชุดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (MC) และชุดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN)

ตัวอย่าง

(000) ถ้าท่านจะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย ท่านจะนึกถึงบุคคลใด แล้วบุคคลที่จะสนับสนุนหรือชักชวนท่านมีใครบ้าง/และบุคคลที่จะดักเตือนหรือคัดค้านท่านมีใครบ้าง

(ชุดสมบูรณ์ของคำถามปลายเปิดอยู่ในภาคผนวก ก. หน้า 157)

4. นำแบบสอบถามปลายเปิดที่กล่าวในข้างต้น นำมาเก็บข้อมูลกับนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 141 คน

5. จากข้อมูลที่ได้นำมาพิจารณาคัดเลือกข้อความที่จะสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ดังนี้

5.1 วิเคราะห์เนื้อหาของความเชื่อต่าง ๆ ที่แตกต่างกันเป็นรายบุคคล

5.2 จัดกลุ่มความเชื่อที่มีผลของการกระทำเหมือนกันเข้าด้วยกันและนับความถี่ของแต่ละผลของการกระทำในกลุ่ม ซึ่งผลของการกระทำในแต่ละกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน หรือไม่เกี่ยวข้องกัน

5.3 พิจารณาคัดเลือกข้อความเชื่อเหล่านั้น เป็นกลุ่มตัวอย่างของความเชื่อที่เด่นชัด ซึ่งพิจารณาเลือกข้อความเหล่านี้ด้วยวิธีการเลือกข้อความเชื่อทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยที่สุด 10 - 20 % กล่าวถึงได้ข้อความที่เป็นความเชื่อเด่นชัดทั้งสิ้น จำนวน 8 ข้อความ ดังนี้

- เพิ่มอารมณ์ทางเพศ
- ฝีกทักษะในการมีเพศสัมพันธ์
- สะดวก ไม่เสียเวลา
- ติดโรคทางเพศสัมพันธ์
- เกิดความวิตกกังวลใจ
- มีความรู้สึกเป็นธรรมชาติ
- รู้สึกสนิทสนม เป็นกันเอง
- เกิดการตั้งครรภ์

(รายละเอียดความเชื่อเด่นชัดอยู่ในตาราง 38 ภาคผนวก ข. หน้า 162) ซึ่งนำมาสร้างแบบสอบถาม b_i, e_i ดังตัวอย่างนี้

5.3.1 แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (b_i)

(o) ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจจะทำให้ติดโรคได้

เป็นไปได้

--	--	--	--	--	--	--	--

 เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

5.3.2 แบบสอบถาม การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (e_i)

(o) สำหรับข้าพเจ้า การทำสิ่งซึ่งทำให้ "ติดโรค" เป็นสิ่งที่...

ดี

--	--	--	--	--	--	--	--

 เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

5.4 คำคุณศัพท์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จัดกระทำกับข้อมูลโดยเลือกคำคุณศัพท์ที่อยู่ในมาตราประเมินค่า (Evaluation Scale) ของ Osgood ที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึง เรียงลำดับตามความถี่จากสูงสุดได้จำนวนทั้งสิ้น 8 คำคุณศัพท์ ดังนี้

* สนุก - น่าเบื่อ	* ดี- เลว	* สุข - ทุกข์
* สะดวก - ไม่สะดวก	* พึงปรารถนา - ไม่พึงปรารถนา	
* ปลอดภัย - เสี่ยงอันตราย	* น่าชื่นชม - น่ารังเกียจ	* ฉลาด - โง่

(รายละเอียดคำคุณศัพท์อยู่ในตาราง 39 ภาคผนวก ข. หน้า 163) นำคำคุณศัพท์ที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม A_B ดังนี้

5.4.1 แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B)

(0) การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

สนุก	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	น่าเบื่อ
ดี	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	เลว
สุข	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ทุกข์
สะดวก	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่สะดวก
พึงปรารถนา	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่พึงปรารถนา
ปลอดภัย	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	เสี่ยงอันตราย
น่าชื่นชม	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	น่ารังเกียจ
ฉลาด	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	โง่

5.5 กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่มีอิทธิพลต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ พิจารณาโดยเลือกกลุ่มอ้างอิงที่ถูกระบุถึงมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างไว้ทั้งที่เป็นฝ่ายสนับสนุนและคัดค้าน ซึ่งจัดอยู่ในรูปกลุ่มอ้างอิงที่มีความถี่สูง เรียงลงมาตามลำดับ (Model Normative Beliefs) (Ajzen and Fishbein. 1980 : 75 - 76) ได้จำนวนทั้งสิ้น 10 กลุ่มบุคคล ดังนี้

กลุ่มบุคคลที่สนับสนุนหรือชักชวน - เพื่อน - คู่รัก - รุ่นพี่
- โสเภณี - ดู้ด - เกย์
- คนเชียร์เด็ก แม่เล้า แมงดา
- ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ

กลุ่มบุคคลที่คัดค้านหรือดักเตือน - พ่อแม่ - ญาติหรือครอบครัว
- ตนเอง

(รายละเอียดกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดอยู่ในตาราง 40 ภาคผนวก ข. หน้า 164) นำกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม N_B MC, SN ดังนี้

5.5.1 แบบสอบถามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (NB)

(๐) “เพื่อนของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ข้าพเจ้า _____ ข้าพเจ้า
 ควรกระทำ _____ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

5.5.2 แบบสอบถามแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (MC)

(๐) โดยทั่วไป ข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ “เพื่อน” ประสงค์ให้ทำ
เพียงใด

ต้องการ ไม่ต้องการ

5.5.3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN)

(๐) บุคคลที่มีความสำคัญกับตัวข้าพเจ้าส่วนมากเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ข้าพเจ้า _____ ข้าพเจ้า
ควรกระทำ _____ ไม่ควรกระทำ
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

6. สร้างแบบสอบถามความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของ ฟิชไบน์ และไอเซน (Ajzen and Fishbein. 1980) ดังนี้

6.1 แบบสอบถามความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI)

(0) ข้าพเจ้าน่าจะมีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัยต่อไป

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

(เครื่องมือฉบับสมบูรณ์อยู่ในภาคผนวก ค. หน้า 166)

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์
ทั้ง 7 ชุดตัวแปร แสดงไว้ในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงเกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอบถาม

ชุดที่	คำขั้วปลายมาตราวัด	คำตอบให้เลือก	การให้คะแนน
1. แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (b _p)	เป็นไปได้ - เป็นไปไม่ได้	เป็นไปได้มาก เป็นไปได้ปานกลาง เป็นไปได้น้อย ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง เป็นไปไม่ได้น้อย เป็นไปไม่ได้ปานกลาง เป็นไปไม่ได้มาก	ให้ +3 ถึง -3 คะแนน
2. แบบสอบถามการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (e _p)	ดี - เลว	ดีมาก ดีปานกลาง ดีน้อย ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง เลวน้อย เลวปานกลาง เลวมาก	ให้ +3 ถึง -3 คะแนน
3. แบบสอบถามทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A _B)	คำคุณศัพท์ทางบวก - คำคุณศัพท์ทางลบ	-	ให้ +3 ถึง -3 คะแนน
4. แบบสอบถามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (NB)	ควรกระทำ-ไม่ควรกระทำ	ควรกระทำมาก ควรกระทำปานกลาง ควรกระทำน้อย ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง ไม่ควรกระทำน้อย ไม่ควรกระทำปานกลาง ไม่ควรกระทำมาก	ให้ +3 ถึง -3 คะแนน

ตาราง 8 (ต่อ)

ชุดที่	คำขวัญลายมาตราวัด	คำตอบให้เลือก	การให้คะแนน
5. แบบสอบถามแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (MC)	ต้องการ - ไม่ต้องการ	หมายเลข 7 - 1	ให้ 7 ถึง 1 คะแนน
6. แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN)	ควรกระทำ - ไม่ควรกระทำ	ควรกระทำมาก ควรกระทำปานกลาง ควรกระทำน้อย ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง ไม่ควรกระทำน้อย ไม่ควรกระทำปานกลาง ไม่ควรกระทำมาก	ให้ +3 ถึง -3 คะแนน
7. แบบสอบถามความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI)	ไม่มี	จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ไม่แน่ใจ ค่อนข้างไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงเลย	ให้ + 3 ถึง -3 คะแนน

7. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามนี้ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังนี้

ผศ.ดร. ดุษฎี โยเหลา	จากสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
อาจารย์ จรัส อุ่นฐิติวัฒน์	จากสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
ผศ. ยุพา มานะจิตต์	จากสาขาวิชาวัดผลการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

8. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

8.1 หาจุดบกพร่อง หรือจุดอ่อนของแบบวัด เช่น ความเหมาะสมในการใช้ภาษาของข้อคำถาม

8.2 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทั้ง 7 ชุดตัวแปร โดยการทดสอบด้วยสถิติ t -test เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่ดี คือข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่าลงมา ซึ่งตามทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึง การหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม แต่ผู้วิจัยได้ลองตรวจสอบดูพบว่า ข้อคำถามทุกข้อมี ค่าอำนาจจำแนกค่อนข้างสูง โดยมีพิสัยตั้งแต่ 1.7938 ถึง 19.3776 (ภาคผนวก ง. หน้า 186)

9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์รายชื่อแล้ว ไปทดสอบกับนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 362 คน และได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ด้วยการคำนวณด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (Cronbach. 1970 : 161)

ผลปรากฏว่า แบบสอบถามแต่ละชุดตัวแปรมีค่าความเชื่อมั่นปรากฏดังนี้

1. แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (b_1) ที่ได้ปรับคะแนนของความเชื่อทางลบแล้ว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9001

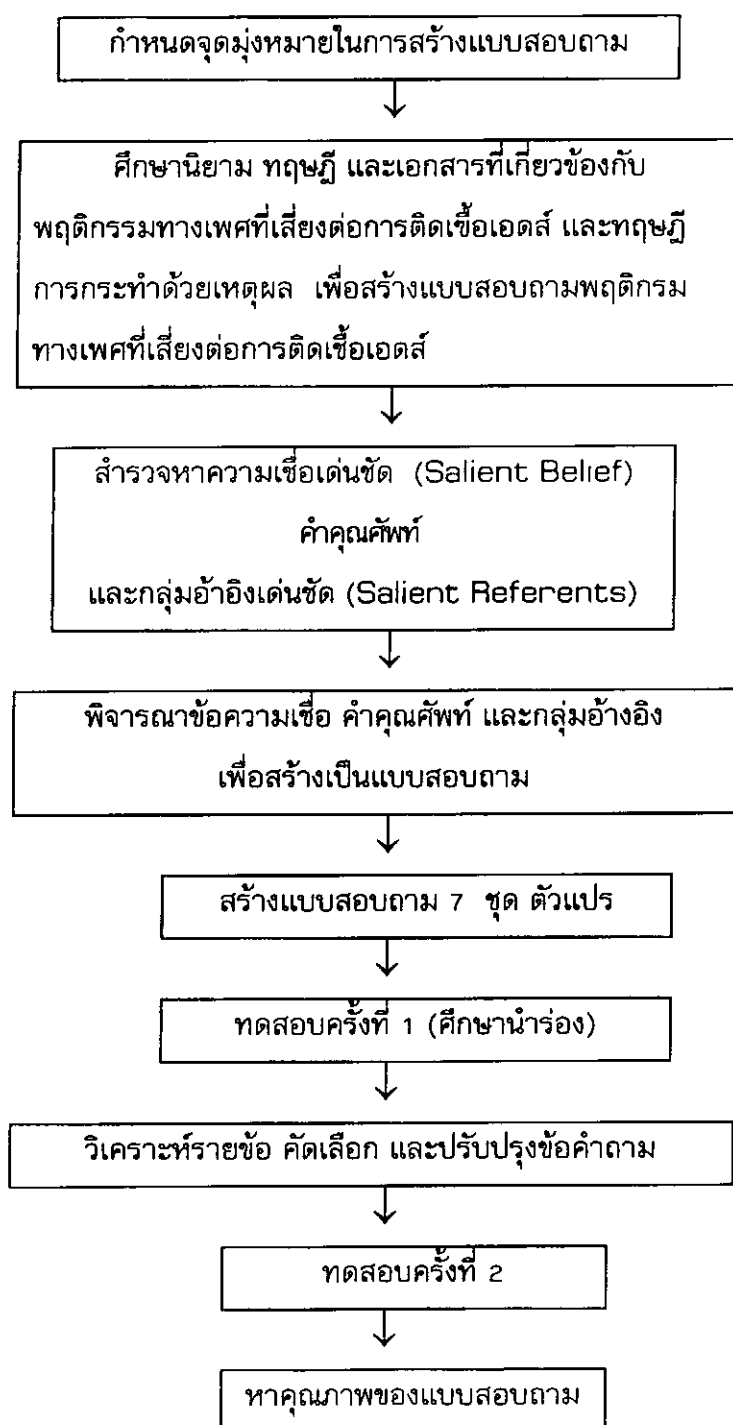
2. แบบสอบถามการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (e_1) ที่ได้ปรับคะแนนของการประเมินความเชื่อทางลบแล้วมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9736

3. แบบสอบถามทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9720

4. แบบสอบถามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (N_B) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9752

5. แบบสอบถามแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (MC) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9248
6. แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9270
7. แบบสอบถามความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8779

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ ดังแสดงใน
ภาพประกอบ 4 ดังนี้

ภาพประกอบ 4 แสดงลำดับขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ
ติดเชื้อเอดส์ ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (ฉบับสมบูรณ์)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขออนุญาตจากทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือ
2. แบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์แล้ว นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตชาย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 362 คน
3. นำแบบสอบถามที่เก็บมาได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์แบบสอบถามทุกฉบับพบว่าสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 361 ชุด จากแบบสอบถามทั้งหมด 362 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.72

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSS : Statistical Pacage for the Social Sciences)

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ของคะแนน ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (b_i) การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (e_i) ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (N_B) แรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (MC) ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN) และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม (BI) ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีและคณะที่สังกัด เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 ด้วยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 ค่า โดย อาศัยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) (วิเชียร เกตุสิงห์. 2521 : 72)
2. ทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 2 ด้วยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยใช้สถิติที (t-test)
3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบของเพียร์สัน (Pearson Product Momont Correlation Coefficient) ระหว่าง

3.1 คะแนนทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมกับผลรวมทั้งหมดของผลคูณ ระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 3.1

3.2 คะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 3.2

4. สร้างสมการถดถอยพหุคูณ เพื่อทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จากตัวทำนาย ทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจากสมการถดถอยพหุคูณตามทฤษฎี เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 3.3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” นี้เป็นการศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ ศึกษาตัวแปรที่อาจเป็นสาเหตุของพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และลักษณะทางชีวสังคมซึ่งได้แก่ คณะที่สังกัด และระดับชั้นปีที่ศึกษา

ในบทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน คือข้อมูลพื้นฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานของการวิจัยซึ่งได้แก่ การหาค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยใช้สถิติที การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้ทั้งในกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด กลุ่มที่แยกย่อยตามประเภทของพฤติกรรมย่อย และกลุ่มย่อยตามลักษณะทางชีวสังคมต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษามีผลการวิจัยครั้งนี้ได้ละเอียดมากที่สุด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

การนำเสนอข้อมูลพื้นฐานจะนำเสนอเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในตาราง 9 และสถิติพื้นฐานของ ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN) และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) ในตาราง 10 และตาราง 11

ตาราง 9 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามตัวแปรต่าง ๆ (N = 361 คน)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
คณะ		
- วิศวกรรมศาสตร์	83	23.0
- ศึกษาศาสตร์	76	21.1
- พลศึกษา	60	16.6
- วิทยาศาสตร์	54	15.0
- แพทย์ศาสตร์	36	10.0
- สังคมศาสตร์	20	5.5
- มนุษยศาสตร์	20	5.5
- ศิลปกรรม	12	3.3
ระดับการศึกษา		
- ชั้นปีที่ 1	106	29.4
- ชั้นปีที่ 2	103	28.5
- ชั้นปีที่ 3	87	24.1
- ชั้นปีที่ 4	65	18.0
รวม	361	100

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}$ และ SD.) ของตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับ
คณะที่สังกัด

ตัวแปร	คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง		
	พิสัย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD.)
- ทักษะคิดต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่ เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B)	(-96-96)		
• คณะวิศวกรรมศาสตร์	-30-50	5.94	16.37
• คณะพลศึกษา	-48-84	-2.05	20.80
• คณะศึกษาศาสตร์	-60-6	-27.37	14.25
• คณะศิลปกรรม	-58-20	-27.42	22.08
• คณะแพทยศาสตร์	-63-(-6)	-33.28	13.33
• คณะสังคมศาสตร์	-58-36	-33.35	21.52
• มนุษยศาสตร์	-57-2	-34.70	17.33
• คณะวิทยาศาสตร์	-58-(-3)	-34.96	11.92
- การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการ ประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติด เชื้อเอดส์ (SN)	(-12-12)		
• คณะวิศวกรรมศาสตร์	-9-7	-.83	3.77
• คณะพลศึกษา	-11-7	-1.97	4.48
• คณะศึกษาศาสตร์	-12-4	-6.08	3.83
• คณะสังคมศาสตร์	-11-3	-6.10	4.23
• คณะศิลปกรรม	-11-5	-6.25	4.37
• คณะแพทยศาสตร์	-11-2	-6.92	2.74
• คณะวิทยาศาสตร์	-12-0	-7.07	2.80
• คณะมนุษยศาสตร์	-12-(-5)	-8.95	1.64

ตาราง 10 (ต่อ)

ตัวแปร	คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง		
	พิสัย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)
- ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI)	(-12-12)		
• คณะวิศวกรรมศาสตร์	-5-7	1.65	2.57
• คณะพลศึกษา	-9-5	.10	3.64
• คณะศิลปกรรม	-10-5	-5.33	4.10
• คณะศึกษาศาสตร์	-12-4	-6.10	3.35
• คณะวิทยาศาสตร์	-12-0	-6.98	2.42
• คณะสังคมศาสตร์	-12-3	-7.40	3.59
• คณะแพทยศาสตร์	-12-(-1)	-7.64	2.52
• คณะมนุษยศาสตร์	-12-(-2)	-8.40	2.89

จากตาราง 10 พบว่า ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่ประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ คณะพลศึกษา และศึกษาศาสตร์ ส่วนทศนคติต่อพฤติกรรมของคณะวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ พบว่า คณะมนุษยศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}$ และ SD) ของตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับระดับชั้นปีที่ศึกษา

ตัวแปร	คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง		
	พิสัย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)
- ทักษะคิดต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B)	(-96-96)		
• ชั้นปีที่ 1	-59-84	-12.87	28.44
• ชั้นปีที่ 2	-63-30	-16.38	23.41
• ชั้นปีที่ 3	-60-36	-20.00	20.13
• ชั้นปีที่ 4	-58-14	-26.05	16.71
- การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN)	(-12-12)		
• ชั้นปีที่ 1	-11-7	-3.72	5.02
• ชั้นปีที่ 2	-12-5	-4.27	4.58
• ชั้นปีที่ 3	-11-7	-4.89	4.15
• ชั้นปีที่ 4	-12-3	-6.11	3.87
- ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI)	(-12-12)		
• ชั้นปีที่ 1	-12-6	-3.27	5.34
• ชั้นปีที่ 2	-12-7	-3.40	5.17
• ชั้นปีที่ 3	-12-4	-3.95	4.55
• ชั้นปีที่ 4	-12-7	-5.37	4.96

จากตาราง 11 การศึกษาตัวแปรทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ตามตัวแปร ระดับชั้นปี พบว่าค่าเฉลี่ยของชั้นปี 1 มีค่าสูงสุด รองลงมาคือ ปี 2 ปี 3 และปี 4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย

จุดมุ่งหมายข้อ 1 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่จำแนกตามระดับชั้นปี และคณะที่สังกัด

สมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายนี้ คือ สมมติฐานข้อ 1 ดังนี้ คือ ความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แตกต่างกันตามตัวแปร ระดับชั้นปี และคณะที่สังกัด โดยการศึกษาในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One-Way ANOVA) อธิบายความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เมื่อพิจารณาตามคณะที่สังกัดของ กลุ่มนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แหล่งความแปรปรวน (ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม)	ค่าดีเอฟ	ค่าเอสเอส	ค่าเอ็มเอส	ค่าเอฟ
1. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยจะทำให้เพิ่มอารมณ์ทางเพศ				
ระหว่างกลุ่ม	7	3267.67	466.81	40.34***
ภายในกลุ่ม	353	4084.89	11.57	
รวม	360	7352.56		
2. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยเป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิค การมีเพศสัมพันธ์				
ระหว่างกลุ่ม	7	4432.75	633.25	33.18***
ภายในกลุ่ม	353	6736.86	19.09	
รวม	360	11169.61		

ตาราง 12 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน (ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม)	ค่าดีเอฟ	ค่าเอสเอส	ค่าเอ็มเอส	ค่าเอฟ
3. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยจะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง				
ระหว่างกลุ่ม	7	1857.03	265.29	28.29***
ภายในกลุ่ม	353	3309.74	9.38	
รวม	360	5166.77		
4. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยจะทำให้รู้สึกเป็นธรรมชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	7	406.30	58.04	27.40***
ภายในกลุ่ม	353	747.73	2.12	
รวม	360	1154.03		
5. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยเป็นการกระชับสายสัมพันธ์				
ระหว่างกลุ่ม	7	377.09	53.87	23.76***
ภายในกลุ่ม	353	800.26	2.27	
รวม	360	1177.35		
6. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยเป็นสิ่งที่สะดวก ไม่เสียเวลา				
ระหว่างกลุ่ม	7	2654.23	379.18	21.40***
ภายในกลุ่ม	353	6255.45	17.72	
รวม	360	8909.68		
7. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยอาจจะติดโรคทางเพศสัมพันธ์				
ระหว่างกลุ่ม	7	142.65	20.78	5.61*
ภายในกลุ่ม	353	1407.39	3.99	
รวม	360	1550.04		

ตาราง 12 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน (ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม)	ค่าดีเอฟ	ค่าเอสเอส	ค่าเอ็มเอส	ค่าเอฟ
8. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้				
ระหว่างกลุ่ม	7	23.89	3.41	1.98
ภายในกลุ่ม	353	608.73	1.72	
รวม	360	632.67		
9. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยอาจเกิดความวิตกกังวลใจ				
ระหว่างกลุ่ม	7	1271.96	181.71	12.26***
ภายในกลุ่ม	353	5230.97	14.82	
รวม	360	6502.93		

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยใช้ตัวแปรคณะที่สังกัด พบว่า ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001-.05 ยกเว้น การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่ามีผลที่สังกัดคณะต่างกันมีความเชื่อเกี่ยวกับผลการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่างกันนั้น มีคณะใดบ้างที่มีความเชื่อต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls Method) ดังปรากฏผลในตาราง 13 ถึง 20

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้เพิ่มอารมณ์ทางเพศ จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Sci	Med	Edu	Hum	Soc	Art	Pys	Engi
	$\bar{X}$	-5.15	-3.72	-3.70	-3.65	-3.45	-3.08	1.95	2.13
วิทยาศาสตร์ (Sci)	-5.15	-	1.43	1.45	1.50	1.70	2.07	7.10*	7.28*
แพทยศาสตร์ (Med)	-3.72		-	.02	.07	.27	.64	5.67*	5.85*
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	-3.70			-	.05	.25	.62	5.65*	5.83*
มนุษยศาสตร์ (Hum)	-3.65				-	.20	.57	5.60*	5.78*
สังคมศาสตร์ (Soc)	-3.45					-	.37	5.40*	5.58*
ศิลปกรรม (Art)	-3.08						-	5.03*	5.21*
พลศึกษา (Pys)	1.95							-	.18
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	2.13								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางลบ ยกเว้นคณะวิศวกรรม-
ศาสตร์ และพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางบวก แสดงว่าทั้ง 2 คณะเชื่อว่าเป็นไปได้ว่าใน
การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น ซึ่งแตกต่างกับนิสิต
คณะวิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรม ที่เชื่อว่า
เป็นไปได้ว่าในการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้นอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตาม
คณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Hum	Sci	Soc	Med	Edu	Art	Pys	Engi
	$\bar{X}$	-7.10	-6.43	-6.10	-5.17	-4.60	-4.00	1.03	1.84
มนุษยศาสตร์ (Hum)	-7.10	-	.67	1.00	1.93	2.50	3.10	8.13*	8.94*
วิทยาศาสตร์ (Sci)	-6.43		-	.33	1.26	1.83	2.43	7.46*	8.27*
สังคมศาสตร์ (Soc)	-6.10			-	.93	1.50	2.10	7.13*	7.94*
แพทยศาสตร์ (Med)	-5.17				-	.57	1.17	6.20*	7.01*
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	-4.60					-	.60	5.63*	6.44*
ศิลปกรรม (Art)	-4.00						-	5.03*	5.84*
พลศึกษา (Pys)	1.03							-	2.87
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	1.84								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตาราง 14 พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางลบ ยกเว้นคณะวิศวกรรม-
ศาสตร์ และพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางบวก แสดงว่าทั้ง 2 คณะ เชื่อว่ามีความเป็นไปได้ว่า
ในการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิคในการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่ง
แตกต่างกับนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ แพทยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และ
ศิลปกรรม ที่เชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ว่าในการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการฝึกทักษะ
หรือเทคนิคในการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Soc	Med	Hum	Sci	Edu	Art	Pys	Engi
	$\bar{X}$	-3.35	-2.75	-2.35	-2.32	-1.40	-.42	1.28	3.01
สังคมศาสตร์ (Soc)	-3.35	-	.60	1.00	1.03	1.95	2.93	4.63*	3.63*
แพทยศาสตร์ (Med)	-2.75		-	.40	.43	1.35	2.33	4.03*	5.76*
มนุษยศาสตร์ (Hum)	-2.35				.03	.95	1.93	3.63*	5.36*
วิทยาศาสตร์ (Sci)	-2.32					.92	1.90	3.60*	5.33*
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	-1.40					-	.98	2.68	4.41*
ศิลปกรรม (Art)	-.42						-	1.70	3.43*
พลศึกษา (Pys)	1.28							-	1.73
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	3.01								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางลบ ยกเว้นคณะวิศวกรรม-
ศาสตร์ และพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางบวก แสดงว่าทั้ง 2 คณะเชื่อว่ามีความเป็นไปได้ว่า ใน
การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง ซึ่งแตกต่างกับนิสิต
คณะสังคมศาสตร์ แพทยศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คศึกษาศาสตร์ และศิลปกรรม ที่เชื่อว่า
เป็นไปได้ว่า ในการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกเป็นธรรมชาติ จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Art	Hum	Med	Sci	Soc	Edu	Pys	Engi
	$\bar{X}$	-2.08	-2.05	-1.00	.26	.30	.71	2.32	2.53
ศิลปกรรม (Art)	-2.08	-	.03	1.08	2.34	2.38	2.79	4.40*	4.61*
มนุษยศาสตร์ (Hum)	-2.05		-	1.05	2.31	2.35	2.76	4.37*	4.58*
แพทยศาสตร์ (Med)	-1.00				1.26	1.30	1.71	3.32*	3.53*
วิทยาศาสตร์ (Sci)	.26					.04	.45	2.06	2.27
สังคมศาสตร์ (Soc)	.30					-	.41	2.02	2.23
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	.71						-	1.61	1.82
พลศึกษา (Pys)	2.32							-	.21
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	2.53								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่านิสิตคณะศิลปกรรม มนุษยศาสตร์ และแพทยศาสตร์มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางลบ แต่นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ พลศึกษา ศึกษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางบวก แสดงว่าทั้ง 5 คณะ เชื่อว่ามีความเป็นไปได้ว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้รู้สึกเป็นธรรมชาติ ส่วนนิสิตคณะศิลปกรรม มนุษยศาสตร์ และแพทยศาสตร์ เชื่อว่าเป็นไม่ได้ แต่พบว่ามีเพียงคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะพลศึกษาเท่านั้นที่แตกต่างกับคณะศิลปกรรม มนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการกระชับสายสัมพันธ์ จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Soc	Art	Med	Sci	Hum	Edu	Pys	Engi
	$\bar{X}$	-1.75	-1.00	.22	.39	.50	.83	2.13	2.50
สังคมศาสตร์ (Soc)	-1.75	-	.75	1.97	2.14	2.25	2.58	3.88*	4.25*
ศิลปกรรม (Art)	-1.00		-	.78	1.39	1.50	1.83	3.13*	3.50*
แพทยศาสตร์ (Med)	.22				.17	.28	.61	1.91	2.28
วิทยาศาสตร์ (Sci)	.39				-	.11	.44	1.74	2.11
มนุษยศาสตร์ (Hum)	.50					-	.33	1.63	2.00
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	.83						-	1.30	1.67
พลศึกษา (Pys)	2.13							-	.37
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	2.50								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางบวก ยกเว้นคณะสังคม-
ศาสตร์ และศิลปกรรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางลบ แสดงว่า นิสิตทั้ง 2 คณะ เชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ว่า
การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นการกระชับสายสัมพันธ์ ส่วนคณะวิศวกรรม-
ศาสตร์ พลศึกษา ศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และแพทยศาสตร์ เชื่อว่าเป็นไปได้ แต่
พบว่ามีเพียงคณะวิศวกรรมศาสตร์ และพลศึกษาเท่านั้นที่แตกต่างกับคณะสังคมศาสตร์ และ
ศิลปกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่สะดวกไม่เสียเวลา จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Soc	Art	Hum	Sci	Med	Edu	Pys	Engi
	$\bar{X}$	-2.75	-2.08	-.80	-.67	-.64	.04	3.95	5.13
สังคมศาสตร์ (Soc)	-2.75	-	.67	1.95	2.08	2.11	2.79	6.70*	7.88*
ศิลปกรรม (Art)	-2.08		-	1.28	1.41	1.44	2.12	6.03*	7.21*
มนุษยศาสตร์ (Hum)	-.80			-	.13	.16	.84	4.75*	5.93*
วิทยาศาสตร์ (Sci)	-.67				-	.03	.71	4.62*	5.80*
แพทยศาสตร์ (Med)	-.64					-	.68	4.59*	5.77*
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	.04							3.99*	5.17*
พลศึกษา (Pys)	3.95							-	1.18
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	5.13								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางลบ ยกเว้นคณะวิศวกรรม-ศาสตร์ พลศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางบวก แสดงว่านิสิตทั้ง 3 คณะ เชื่อว่ามีความเป็นไปได้ว่าในการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่สะดวกไม่เสียเวลา ส่วนคณะสังคมศาสตร์ ศิลปกรรม มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และแพทยศาสตร์ เชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ แต่พบว่ามีเพียง คณะวิศวกรรมศาสตร์ และพลศึกษาเท่านั้นที่แตกต่างกับคณะสังคมศาสตร์ ศิลปกรรม มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจจะติดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Soc	Edu	Pys	Sci	Med	Art	Hum	Engi
	$\bar{X}$	7.77	6.80	6.67	6.56	5.48	5.40	4.34	3.50
สังคมศาสตร์ (Soc)	7.77	-	.97	1.10	1.21	2.29	2.37	3.43*	4.27*
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	6.80		-	.13	.24	1.32	1.40	2.46	3.30*
พลศึกษา (Pys)	6.67			-	.11	1.19	1.27	2.32	3.17*
วิทยาศาสตร์ (Sci)	6.56				-	1.08	1.16	2.22	3.06
แพทยศาสตร์ (Med)	5.48					-	.08	1.14	1.98
ศิลปกรรม (Art)	5.40						-	1.06	1.90
มนุษยศาสตร์ (Hum)	4.34							-	.84
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	3.50								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่านิสิตทุกคณะมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางบวก แสดงว่าทุกกลุ่ม เชื่อว่ามีความเป็นไปได้ว่าในการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย อาจจะติดโรคทางเพศสัมพันธ์ โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์เชื่อว่าเป็นไปได้น้อยที่สุด และคณะสังคมศาสตร์เชื่อว่าเป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างคณะวิศวกรรมศาสตร์ กับคณะสังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และพลศึกษา และระหว่างคณะมนุษยศาสตร์กับสังคมศาสตร์เท่านั้น นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดความวิตกกังวลใจได้ จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Sci	Hum	Med	Edu	Soc	Art	Psy	Engi
	$\bar{X}$	7.35	6.65	6.58	6.26	5.05	3.67	3.53	2.41
วิทยาศาสตร์ (Sci)	7.35	-	.70	.77	1.09	2.30	3.68*	3.82*	4.94*
มนุษยศาสตร์ (Hum)	6.65		-	.07	.39	1.60	2.98	3.12*	4.24*
แพทยศาสตร์ (Med)	6.58			-	.32	1.53	2.91	3.05	4.17*
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	6.26				-	1.21	2.59	2.73	3.85*
สังคมศาสตร์ (Soc)	5.05					-	1.38	1.52	2.64
ศิลปกรรม (Art)	3.67						-	.14	1.26
พลศึกษา (Pys)	3.53							-	1.12
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	2.41								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่านิสิตทุกคณะมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางบวก แสดงว่าทุกคณะเชื่อว่ามี
ความเป็นไปได้ว่าในการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย อาจเกิดความวิตกกังวลใจได้ โดย
คณะวิศวกรรมศาสตร์เชื่อว่าเป็นไปได้น้อยที่สุด และคณะวิทยาศาสตร์เชื่อว่าเป็นไปได้มากที่สุด ซึ่ง
คณะวิศวกรรมศาสตร์ แตกต่างกับคณะวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ แพทยศาสตร์ และ ศึกษา
ศาสตร์ ส่วนคณะพลศึกษาแตกต่างกับคณะวิทยาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ส่วนคณะศิลปกรรม
แตกต่างกับคณะวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เมื่อพิจารณาตามระดับชั้นปีศึกษาของกลุ่มนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แหล่งความแปรปรวน (ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม)	ค่าดีเอฟ	ค่าเอสเอส	ค่าเอ็มเอส	ค่าเอฟ
1. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยจะทำให้เพิ่มอารมณ์ทางเพศ				
ระหว่างกลุ่ม	3	223.40	74.47	3.73*
ภายในกลุ่ม	357	7129.16	19.97	
รวม	360	7352.56		
2. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยเป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิค การมีเพศสัมพันธ์				
ระหว่างกลุ่ม	3	476.75	158.92	5.31*
ภายในกลุ่ม	357	10692.87	29.95	
รวม	360	11169.62		
3. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยจะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง				
ระหว่างกลุ่ม	3	176.26	58.75	4.20*
ภายในกลุ่ม	357	4990.51	13.98	
รวม	360	5166.77		
4. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยจะทำให้รู้สึกเป็นธรรมชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	3	9.36	3.12	0.98
ภายในกลุ่ม	357	1144.67	3.21	
รวม	360	1154.03		

ตาราง 21 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน (ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม)	ค่าดีเอฟ	ค่าเอสเอส	ค่าเอ็มเอส	ค่าเอฟ
5. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยเป็นการกระชับสายสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่ม	3	8.42	2.81	0.86
ภายในกลุ่ม	357	1168.93	3.27	
รวม	360	1177.35		
6. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยเป็นสิ่งที่สะดวก ไม่เสียเวลา ระหว่างกลุ่ม	3	259.49	86.50	3.57*
ภายในกลุ่ม	357	8650.19	24.23	
รวม	360	8909.67		
7. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยอาจจะติดโรคทางเพศสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่ม	3	9.10	3.03	1.24
ภายในกลุ่ม	357	623.52	1.75	
รวม	360	632.62		
8. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้ ระหว่างกลุ่ม	3	13.63	4.54	1.06
ภายในกลุ่ม	357	1536.41	4.30	
รวม	360	1550.04		
9. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยอาจเกิดความวิตกกังวลใจ ระหว่างกลุ่ม	3	228.65	76.22	4.34*
ภายในกลุ่ม	357	6274.28	17.58	
รวม	360	6502.93		

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยใช้ตัวแปรระดับชั้นปี พบว่า ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้น ความเชื่อ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกเป็นธรรมชาติ ความเชื่อ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการกระชับสายสัมพันธ์ ความเชื่อ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และความเชื่อ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่างกันนั้นมีปีใดบ้างที่มีความเชื่อต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls Method) ดังปรากฏผลในตาราง 22 ถึง 26

ตาราง 22 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้เพิ่มอารมณ์ทางเพศ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา		ปีที่ 4	ปีที่ 3	ปีที่ 2	ปีที่ 1
	$\bar{X}$	-3.92	-2.14	-1.02	-.92
ปี 4	-3.92	-	1.78	2.9*	3.00*
ปี 3	-2.14		-	1.12	1.22
ปี 2	-1.02			-	.01
ปี 1	-.92				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 พบว่านิสิตทุกชั้นปีมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางลบ แสดงว่าทั้ง 4 ชั้นปี เชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้เพิ่มอารมณ์ทางเพศแต่นิสิตที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 มีความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้เพิ่มอารมณ์ทางเพศมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่
สวมถุงยางอนามัยเป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา		ปีที่ 4	ปีที่ 3	ปีที่ 2	ปีที่ 1
	$\bar{X}$	-4.71	-3.37	-2.10	.56
ปี 4	-4.71	-	1.34	2.61	5.27*
ปี 3	-3.37		-	1.27	3.39*
ปี 2	-2.10			-	2.66
ปี 1	.56				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่านิสิตชั้นปี 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางบวก ส่วนชั้นปีที่ 2, 3, 4 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางลบ แสดงว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีความเชื่อว่าเป็นไปได้ว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนชั้นปีที่ 2, 3, 4 เชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ แต่นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความเชื่อมากกว่าปีที่ 3 และ 4 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา		ปีที่ 4	ปีที่ 3	ปีที่ 2	ปีที่ 1
	$\bar{X}$	-3.66	-1.60	- .17	.20
ปี 4	-3.66	-	2.06	3.49*	3.86*
ปี 3	-1.60		-	1.43	1.80
ปี 2	- .17			-	.37
ปี 1	.20				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางบวก ส่วนชั้นปีที่ 2, 3, 4 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางลบ แสดงว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีความเชื่อว่าเป็นไปได้ว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง ส่วนชั้นปีที่ 2, 3, 4 เชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ แต่นิสิตชั้นปีที่ 1 และ 2 มีความเชื่อมากกว่าปีที่ 4 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่สะดวกไม่เสียเวลา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา		ปีที่ 4	ปีที่ 3	ปีที่ 2	ปีที่ 1
	$\bar{X}$	.23	.85	2.46	4.57
ปี 4	.23	–	.62	2.23	4.34*
ปี 3	.85		–	1.61	3.72*
ปี 2	2.46			–	2.11
ปี 1	4.57				–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 พบว่านิสิตทุกชั้นปีมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางบวก แสดงว่านิสิตทุกชั้นปี เชื่อว่าเป็นไปได้ว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่สะดวกไม่เสียเวลา แต่มีเพียงนิสิตชั้นปีที่ 1 เท่านั้นที่มีความเชื่อมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดความวิตกกังวลใจได้ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา		ปีที่ 4	ปีที่ 3	ปีที่ 2	ปีที่ 1
	$\bar{X}$	6.50	5.25	3.36	3.25
ปี 4	6.50	–	1.25	3.14*	3.25*
ปี 3	5.25		–	1.89	2.00
ปี 2	3.36			–	.11
ปี 1	3.25				–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 พบว่านิสิตทุกชั้นปีมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทางบวก แสดงว่านิสิตทุกชั้นปีเชื่อว่าเป็นไปได้ว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดความวิตกกังวลใจได้ แต่นิสิตชั้นปีที่ 1 และ 2 มีความเชื่อน้อยกว่าชั้นปีที่ 4 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของทัศนคติ การคล้อยตาม
กลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์
เมื่อพิจารณาตาม คณะที่สังกัดของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด

แหล่งความแปรปรวน	ค่าดีเอฟ	ค่าเอสเอส	ค่าเอ็มเอส	ค่าเอฟ
1. ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทาง เพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B)				
ระหว่างกลุ่ม	7	104797.55	14971.08	54.86***
ภายในกลุ่ม	353	96332.05	272.90	
รวม	360	201129.60		
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการ ประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อ การติดเชื้อเอดส์ (SN)				
ระหว่างกลุ่ม	7	2740.95	391.56	29.23***
ภายในกลุ่ม	353	4728.55	13.40	
รวม	360	7469.50		
3. ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทาง เพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI)				
ระหว่างกลุ่ม	7	5569.08	795.58	85.49***
ภายในกลุ่ม	353	3284.98	9.31	
รวม	360	8854.06		

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจ
ที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยใช้ตัวแปร คณะที่สังกัด พบว่า
ทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ
ติดเชื้อเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่า นิสิตที่ศึกษาใน
คณะที่ต่างกันมีความเชื่อ ทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและความตั้งใจที่จะประกอบพฤติ กรรม
ทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์แตกต่างกัน ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อ 1

เพื่อให้ทราบว่านิสิตคณะต่างกันมีทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่างกันั้นมึคณะใดบ้าง จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls Method) ดังปรากฏผลในตาราง 28 ถึง 30

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Sci	Hum	Soc	Med	Art	Edu	Pys	Engi
	$\bar{X}$	-34.96	-34.70	-33.35	-33.28	-27.42	-27.37	-2.05	5.94
วิทยาศาสตร์ (Sci)	-34.96	-	.26	1.61	1.68	7.54	7.59	37.01*	40.90*
มนุษยศาสตร์ (Hum)	-34.70		-	1.35	1.42	7.28	7.33	32.65*	40.64*
สังคมศาสตร์ (Soc)	-33.35			-	.07	5.93	5.98	31.30*	39.29*
แพทยศาสตร์ (Med)	-33.28				-	5.86	5.91	31.23*	39.22*
ศิลปกรรม (Art)	-27.42					-	.05	25.37*	33.36*
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	-27.37						-	25.32*	33.31*
พลศึกษา (Pys)	- 2.05							-	7.99
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	5.94								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 พบว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางบวก เพียงคณะเดียวนอกนั้นมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางลบหมด โดยที่คณะพลศึกษามีค่าเฉลี่ยติดลบน้อยที่สุด เมื่อทดสอบแล้วคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่แตกต่างจากคณะพลศึกษา แต่ทั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ และพลศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มากกว่าคณะอื่น ๆ ทุกคณะ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Hum	Sci	Med	Art	Soc	Edu	Pys	Engi
	$\bar{X}$	-8.95	-7.07	-6.92	-6.25	-6.10	-6.08	-1.97	-.83
มนุษยศาสตร์ (Hum)	-8.95	-	1.88	2.03	2.70	2.85	2.87	6.98*	8.12*
วิทยาศาสตร์ (Sci)	-7.07		-	.15	.82	.97	.99	5.10*	6.24*
แพทยศาสตร์ (Med)	-6.92			-	.67	.82	.84	4.95*	6.09*
ศิลปกรรม (Art)	-6.25				-	.15	.17	4.28*	5.42*
สังคมศาสตร์ (Soc)	-6.10					-	.02	4.13*	5.27*
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	-6.08						-	4.11*	5.25*
พลศึกษา (Pys)	-1.97							-	1.14
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	-.83								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 พบว่าค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทุกคณะมีคะแนนเป็นลบ แสดงว่าทุกคณะรายงานว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเห็นว่าเขาไม่ควรกระทำพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ แต่คณะวิศวกรรมศาสตร์รายงานว่าไม่ควรกระทำน้อยที่สุด และคณะมนุษยศาสตร์ รายงานว่าไม่ควรกระทำมากที่สุด เมื่อทดสอบแล้วพบว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่แตกต่างจากคณะพลศึกษาแต่ทั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ และพลศึกษา มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าคณะอื่น ๆ ทุกคณะ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศ
ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด		Hum	Med	Soc	Sci	Edu	Art	Pys	Engi
	$\bar{X}$	-2.40	-1.64	-1.40	-.98	-.01	.67	6.10	7.65
มนุษยศาสตร์ (Hum)	-2.40	-	.76	1.00	1.42	2.39	3.07	8.50*	10.05*
แพทยศาสตร์ (Med)	-1.64		-	.24	.66	1.63	2.31	7.74*	9.29*
สังคมศาสตร์ (Soc)	-1.40			-	.42	1.39	2.07	7.50*	8.63*
วิทยาศาสตร์ (Sci)	-.98				-	.97	1.65	7.08*	8.63*
ศึกษาศาสตร์ (Edu)	-.01					-	.66	6.11*	7.66*
ศิลปกรรม (Art)	.67						-	5.43*	6.98*
พลศึกษา (Pys)	6.10							-	1.55
วิศวกรรมศาสตร์ (Engi)	7.65								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และพลศึกษามีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูงกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และศิลปกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เมื่อพิจารณา ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด

แหล่งความแปรปรวน	ค่าดีเอฟ	ค่าเอสเอส	ค่าเอ็มเอส	ค่าเอฟ
1. ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B)				
ระหว่างกลุ่ม	3	330.61	110.20	1.02
ภายในกลุ่ม	357	31021.92	86.90	
รวม	360	31352.53		
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN)				
ระหว่างกลุ่ม	3	610.57	203.52	.72
ภายในกลุ่ม	357	26717.27	74.84	
รวม	360	27.27.84		
3. ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI)				
ระหว่างกลุ่ม	3	250.20	83.40	1.20
ภายในกลุ่ม	357	8603.87	24.10	
รวม	360	8854.07		

จากตาราง 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยใช้ตัวแปร ระดับชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งพบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

จุดมุ่งหมายข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ระหว่างกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูง กับกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำ

สมมติฐานที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายข้อนี้ คือ สมมติฐานข้อ 2 ดังนี้ คือ ความเชื่อ ทศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แตกต่าง กันระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูงกับกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบ พฤติกรรมต่ำทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย ๆ รวมถึงการวิเคราะห์เป็นรายข้อในผลของการ ประกอบพฤติกรรม 9 ข้อ และกลุ่มอ้างอิง 10 ข้อ ดังตาราง 32, 33 และตาราง 34

การแบ่งกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอดส์สูงกับกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ต่ำ โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม ซึ่งค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่ เท่ากับ -3.75 นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าค่านี้นี้ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความตั้งใจสูง และนิสิตที่มี คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าค่านี้นี้ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ

ตาราง 32 แสดงทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนิสิตชายมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอดส์สูง กับกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอดส์ต่ำ

ตัวแปร	กลุ่มต่ำ		กลุ่มสูง		t-Value
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD.)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD.)	
1. ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B)	-31.83	14.85	-7.5	21.08	-15.82***
- หญิงบริการอาชีพ เช่น โสเภณี (A_{B1})	-7.83	4.92	.01	6.54	-12.61***
- หญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ สาวเสิร์ฟ ไก่หลง ฯลฯ (A_{B2})	-8.46	4.51	.58	6.82	-14.47***
- คูรััก (A_{B3})	-4.72	6.37	6.57	7.44	-15.26***
- เพื่อนเพศเดียวกัน ได้แก่ ดู้ด-เกย์ (A_{B4})	-10.82	4.69	-7.91	6.03	-5.03***
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN)	-7.16	2.83	-1.40	4.27	-14.70***
- หญิงบริการอาชีพ เช่น โสเภณี (SN_1)	-2.28	1.04	-.30	1.65	-13.84***
- หญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ สาวเสิร์ฟ ไก่หลง ฯลฯ (SN_2)	-1.92	1.05	-.09	1.71	-11.93***
- คูรััก (SN_3)	-.34	1.48	1.29	1.31	-11.05***
- เพื่อนเพศเดียวกัน ได้แก่ ดู้ด-เกย์ (SN_4)	-2.62	.80	-2.29	.97	-3.45**

จากตาราง 32 ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมของกลุ่มนิสิตที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูง มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางบวกเป็นส่วนใหญ่แสดงว่ามีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม และโดยเฉพาะในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่วิถีนิสิตกลุ่มที่มีความตั้งใจสูง รายงานว่ามีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมโดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุด ซึ่งทัศนคติต่อพฤติกรรมระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจสูงกับกลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ทั้งกลุ่มที่มีความตั้งใจสูงและกลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำต่างมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในทางลบ แสดงว่านิสิตทั้ง 2 กลุ่มรายงานว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อตัวเขาเห็นว่าเขาไม่ควรจะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยกลุ่มที่มีความตั้งใจสูงรายงานว่าไม่ควรกระทำน้อยกว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ ซึ่งการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจสูงกับกลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001-.01

และในส่วนของการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ($\bar{X} b_i$) และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\bar{X} e_i$) ดังแสดงในตาราง 33

ตาราง 33 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี (X_b) และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี (X_e) รายชื่อย่อระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีสูงกับกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีต่ำ

ผลการประกอบพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}_b$, SD)						ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}_e$, SD)					
	ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงสูง			ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่ำ			ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงสูง			ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่ำ		
	$\bar{X}$	SD.		$\bar{X}$	SD.		$\bar{X}$	SD.		$\bar{X}$	SD.	
	t-Value			t-Value			t-Value			t-Value		
1. มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มมากขึ้น	1.38	3.67		.40	3.63		.66	2.00		-1.41	1.69	10.43***
2. เป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์	1.73	4.95		.49	4.36		.08	2.08		-1.77	1.50	9.49***
3. รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง	3.85	3.46		2.10	3.06		1.87	1.38		.28	1.71	9.77***
4. รู้สึกเป็นธรรมชาติ	2.26	1.10		.29	1.76		1.88	1.45		.27	1.75	9.53***
5. เป็นการกระชับสายสัมพันธ์	2.15	1.31		.39	1.77		1.90	1.37		.35	1.67	9.70***
6. สะดวกไม่เสียเวลา	4.16	4.39		-.79	4.28		1.5	1.44		.27	1.49	8.06***
7. ติดโรคทางเพศสัมพันธ์	3.02	2.50		6.47	1.62		-2.43	1.02		-2.80	.47	4.13***
8. เกิดการตั้งครรภ์ได้	.83	1.38		.86	1.28		-.81	1.31		-1.16	1.45	2.34*
9. เกิดความวิตกกังวลใจ	3.27	4.09		6.37	3.87		-1.21	1.24		-1.47	1.16	2.08*

จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูงและกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำ มีความเชื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในความเชื่อเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อที่ 8 คือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูงและกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำ มีการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นข้อที่ 8 คือ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้ และข้อที่ 9 คือ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดความวิตกกังวลได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อวิเคราะห์โดยรวม พบว่า กลุ่มความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูงและกลุ่มความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำ มีความเชื่อเกี่ยวกับผลการประกอบพฤติกรรม และ การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลการประกอบพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนตัวแปรความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ($\bar{X}N_B$) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ($\bar{X}MC$) ของนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูงและนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำ มีรายละเอียดดัง ตาราง 34

จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูงและกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำมีความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในทุกข้อ

กลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูงและกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำมีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นกลุ่มอ้างอิงข้อ 8 คือ พ่อแม่ และข้อ 9 คือ ญาติ หรือครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จุดมุ่งหมายข้อ 3 เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลโดย

3.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม

3.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม

3.3 ศึกษาอำนาจการทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จากทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม

สมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายนี้ คือ สมมติฐานข้อ 3 มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม

3.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม

3.3 ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม สามารถทำนายได้จาก ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม และ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม

ในสมมติฐานข้อ 3.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\sum b_{je}$) โดยพิจารณาทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย ด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน มีรายละเอียดดังตาราง 35

ตาราง 35 แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\sum b_i e_i$) ทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
- การมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มหญิงอาชีพบริการทางเพศ ($A_{B1} \sum b_{1i} e_{1i}$)	361	0.63***
- การมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มหญิงแฝงบริการทางเพศ ($A_{B2} \sum b_{2i} e_{2i}$)	361	0.62***
- การมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มคูรัก ($A_{B3} \sum b_{3i} e_{3i}$)	361	0.63***
- การมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน ($A_{B4} \sum b_{4i} e_{4i}$)	361	0.30***
- การมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ($A_B \sum b_i e_i$)	361	0.59***

จากตาราง 35 แสดงให้เห็นว่าทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\sum b_i e_i$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อ 3.1

ในสมมติฐานข้อ 3.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN) กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ($\sum N_B MC$) โดยพิจารณาทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย ด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันมีรายละเอียดดังตาราง 36

ตาราง 36 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN) กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ($\sum N_B MC$) โดยพิจารณาทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
- การมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มหญิงอาชีพบริการทางเพศ ($SN_1 \sum N_{B1} MC_1$)	361	0.69***
- การมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มหญิงแฝงบริการทางเพศ ($SN_2 \sum N_{B2} MC_2$)	361	0.75***
- การมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มคูรััก ($SN_3 \sum N_{B3} MC_3$)	361	0.72***
- การมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน ($SN_4 \sum N_{B4} MC_4$)	361	0.43***
- การมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ($SN \sum N_B MC$)	361	0.76***

จาดตาราง 36 พบว่า ทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับประกอบพฤติกรรม (SN) กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ($\sum N_B MC$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อ 3.2

ในสมมติฐานข้อ 3.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย คือ ทักษะคิดต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN) กับตัวแปรเกณฑ์ คือ ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) โดยพิจารณาพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย ด้วยสหสัมพันธ์แบบพหุคูณ มีรายละเอียดดังตาราง 37

ตาราง 37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN) กับความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม (BI) โดยพิจารณา พฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย

ตัวแปร	%ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าอาร์ (R)	β_1	β_2
- ความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_1)	52.78***	2,1	.73	.3752	.4231
- ความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_2)	52.78***	2,1	.73	.3212	.4743
- ความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปถัมภ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_3)	51.42***	2,1	.72	.3366	.4499
- ความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_4)	3.46**	2,1	.19	.1148	.2398
- ความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI)	64.27***	2,1	.80	.4012	.4794

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

1 คือ ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B)

2 คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏผลดังตาราง ในกลุ่มพฤติกรรมรวม พบว่า ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_B) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN) สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 โดยร่วมกันทำนายได้ 64.27% และสามารถแสดงในรูปสมการทำนายพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ได้ดังนี้

$$BI = .4794 SN + .4012 AB$$

โดย BI คือ ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

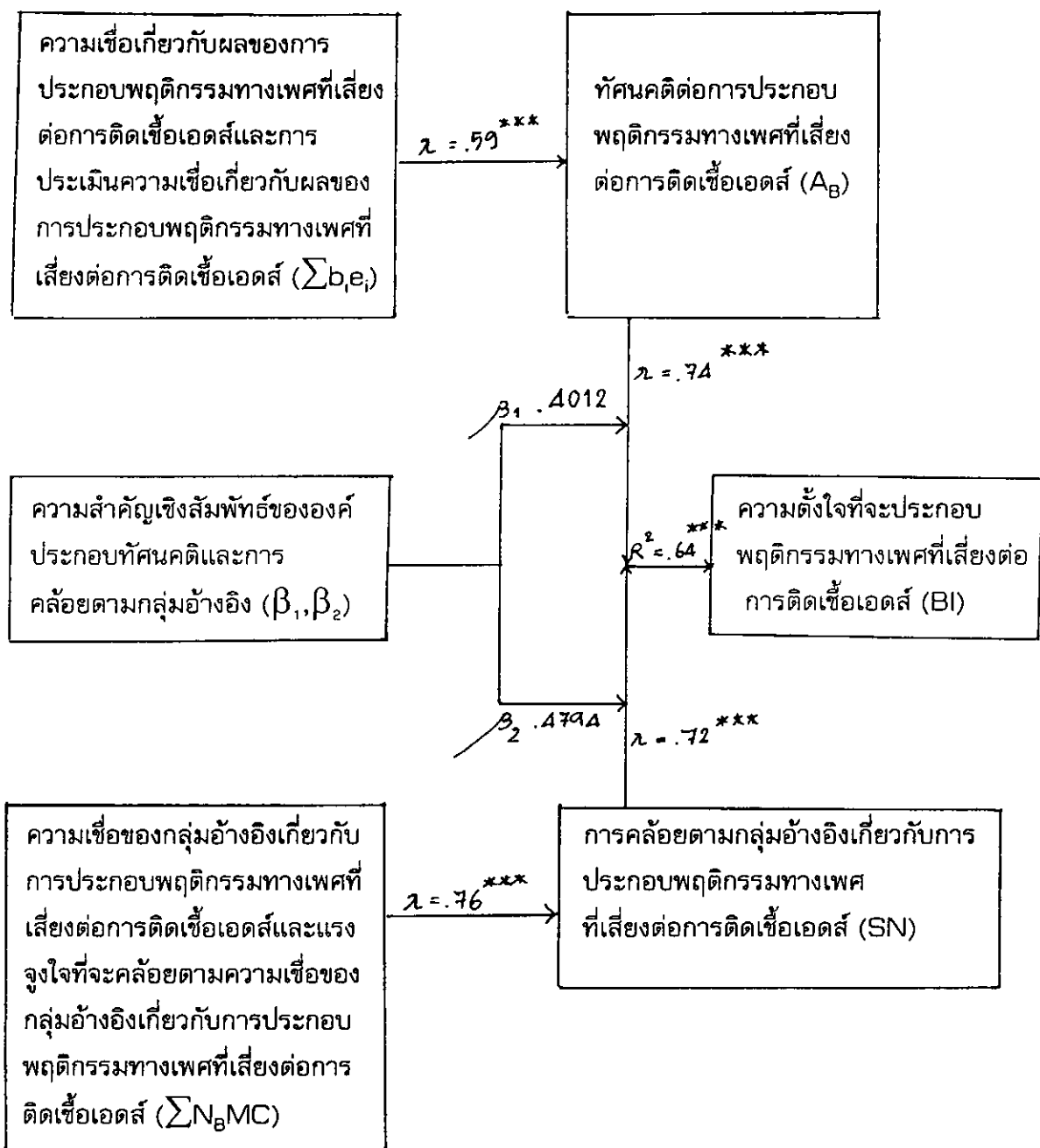
SN คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม

AB คือ ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม

ส่วนในพฤติกรรมย่อย คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพโดยไม่สวมถุงยางอนามัย พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการโดยไม่สวมถุงยางอนามัย พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกโดยไม่สวมถุงยางอนามัย และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันโดยไม่สวมถุงยางอนามัย พบผลเช่นเดียวกัน คือ ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทั้งสี่ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 โดยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม เป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 โดยร่วมกันทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพโดยไม่สวมถุงยางอนามัย พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการโดยไม่สวมถุงยางอนามัย พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย และ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย ได้ 52.78%, 52.78%, 51.42% และ 3.46% ตามลำดับ

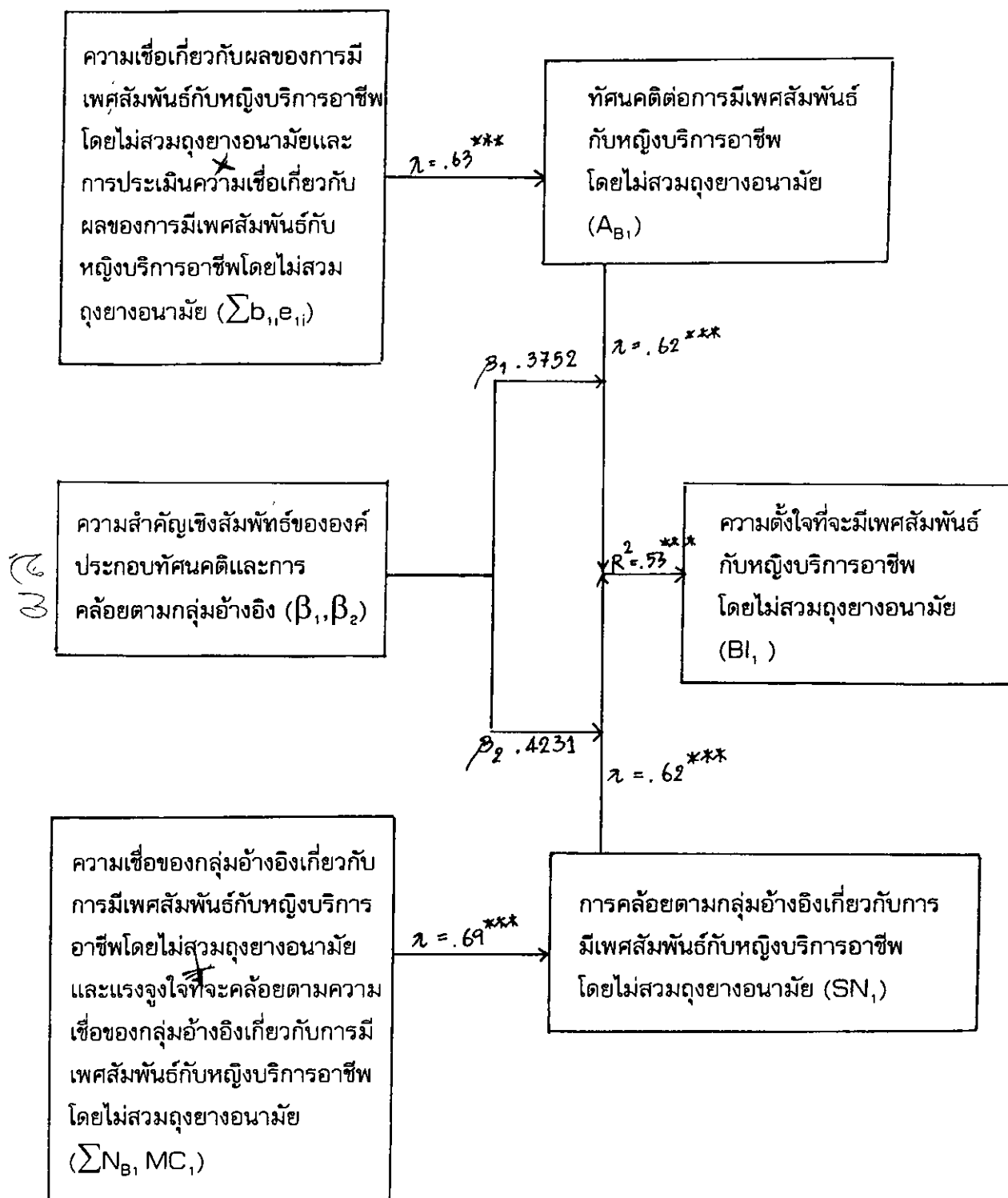
จากที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทำนาย คือ ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม สามารถทำนายตัวแปรเกณฑ์ คือ ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อ 3.3

จากผลการวิเคราะห์ตามจุดมุ่งหมายข้อ 3 ที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ของพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ตามทฤษฎี การกระทำด้วยเหตุผล โดยพิจารณาทั้งพฤติกรรมย่อย 4 พฤติกรรม และพฤติกรรมรวม เพื่อให้เห็นภาพโครงสร้างของความสัมพันธ์ ของตัวแปรต่าง ๆ ให้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงนำเสนอในรูป โครงสร้างทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ดังแสดงในภาพประกอบ 5, 6, 7, 8 และ 9 ตามลำดับ

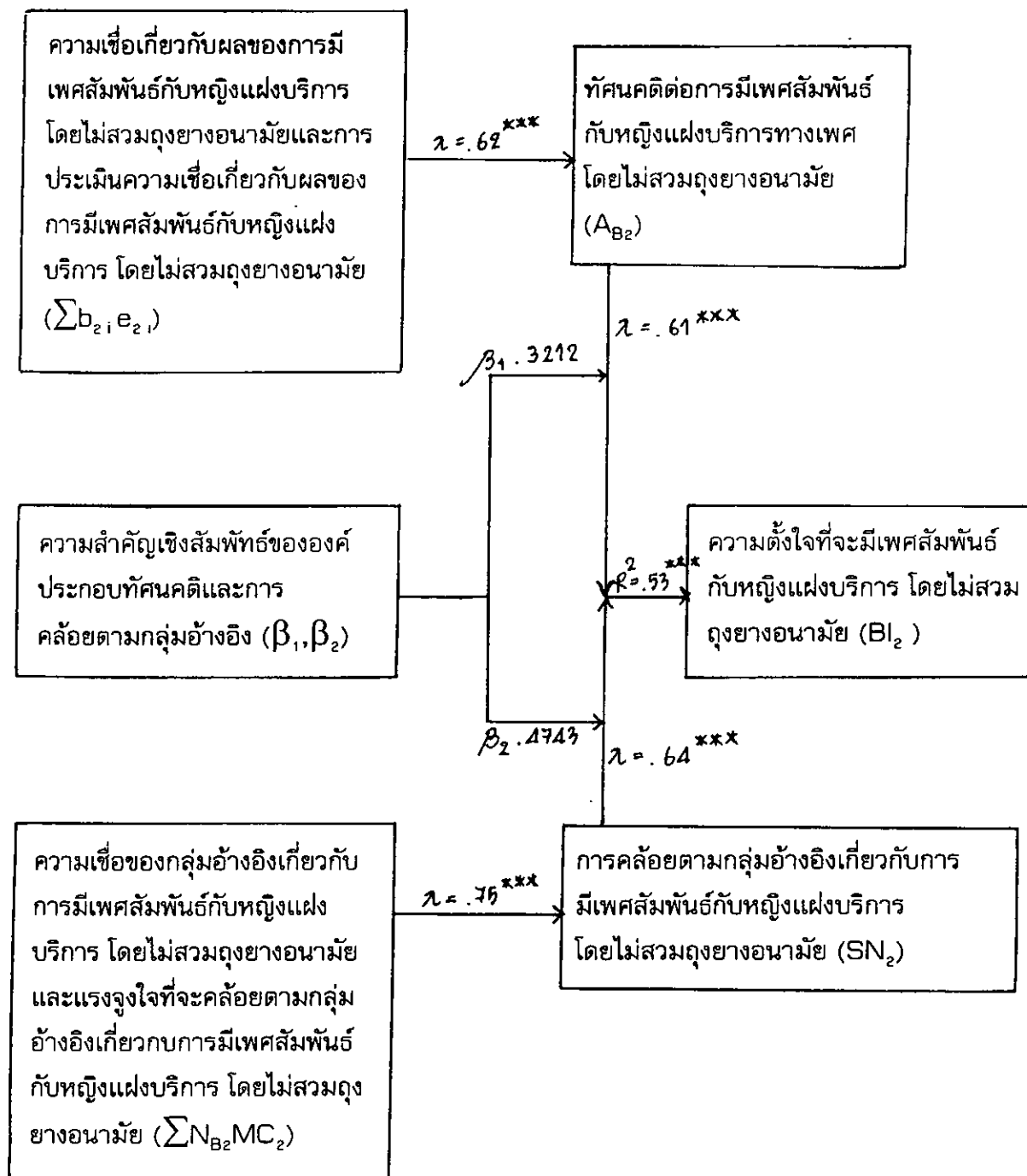

ภาพประกอบ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

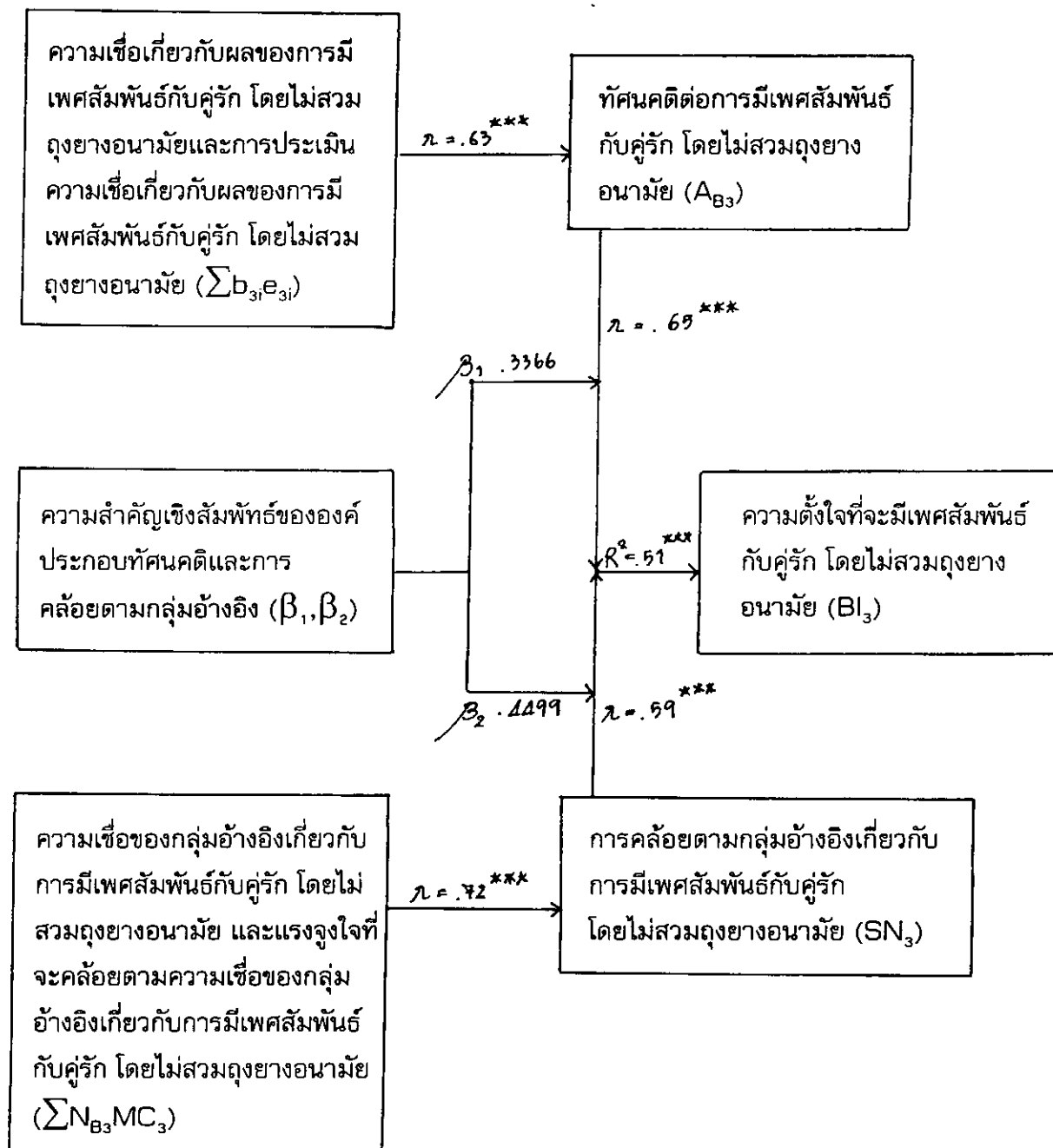
น/ส

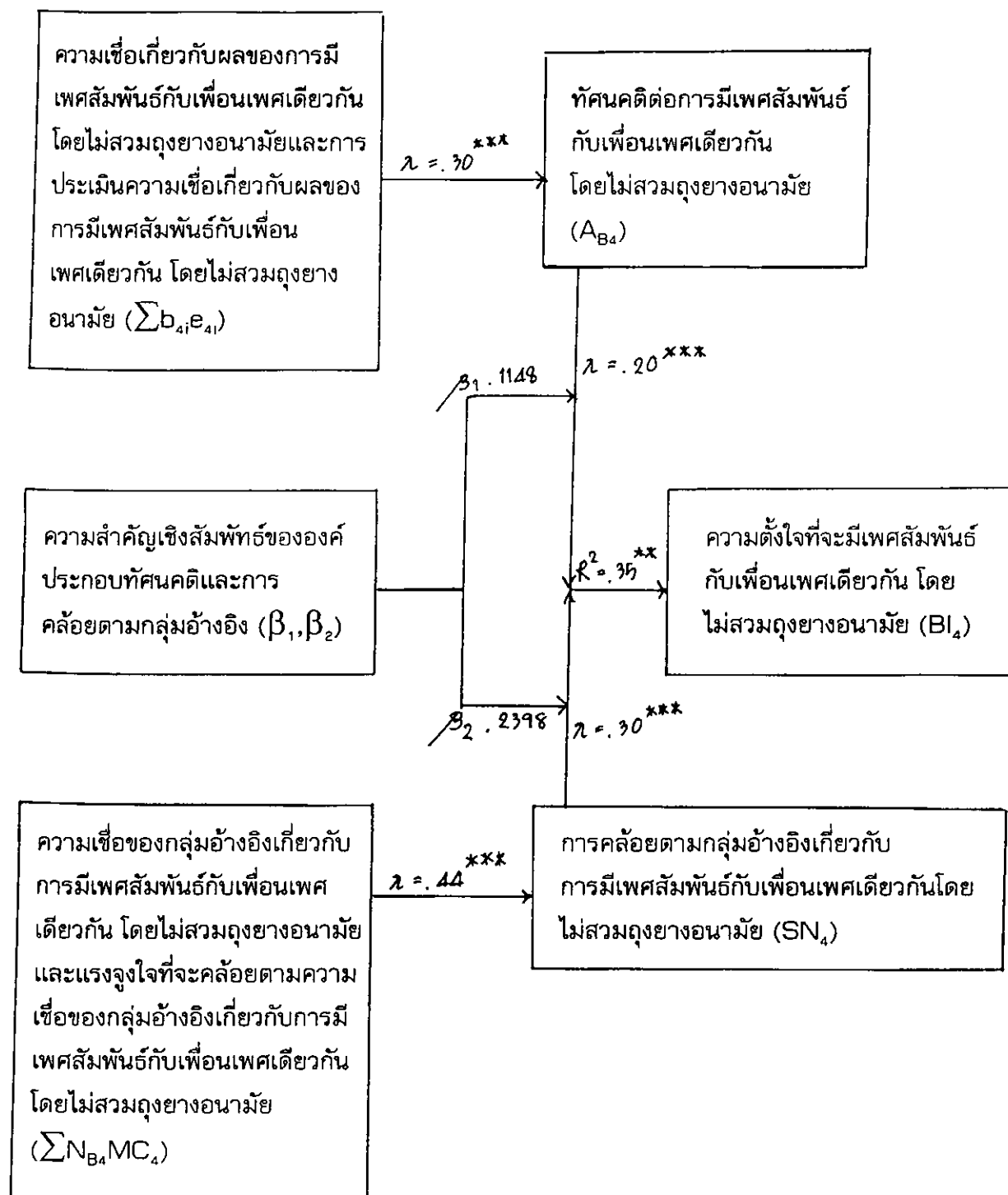
ภาพประกอบ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_1) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ภาพประกอบ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_2) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ภาพประกอบ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก (BI_3) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_3) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ภาพประกอบ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน (B_{I4}) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่จำแนกตามระดับชั้นปี และคณะที่สังกัด

2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ระหว่างกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูง กับกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำ

3. เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลโดย

3.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3 ศึกษาอำนาจการทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จากทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

สมมติฐานการศึกษา

1. ความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แตกต่างกันตามตัวแปรระดับชั้นปี และคณะที่สังกัด

2. ความเชื่อ ทศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูงกับกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำ

3. การทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตได้ เป็นดังนี้

3.1 ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มีความสัมพันธ์กับ ผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และ การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

3.3 ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สามารถทำนายได้จาก ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตชาย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2537 จำนวนทั้งสิ้น 2,025 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตชาย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2537 จำนวนทั้งสิ้น 362 คน ประกอบด้วย 8 คณะ และจำนวนวิชาเอก 44 วิชาเอก ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีวิชาเอกของแต่ละคณะเป็นระดับชั้น (Strata) และมีนิสิตชายเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ที่ถูกสุ่มออกมาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยประมาณกลุ่มตัวอย่างของแต่ละชั้นปีให้มีจำนวนพอ ๆ กันได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 84 คน ศึกษาศาสตร์ จำนวน 76 คน พลศึกษา จำนวน 60 คน วิทยาศาสตร์ จำนวน 54 คน แพทย์ศาสตร์ จำนวน 36 คน สังคมศาสตร์ จำนวน 20 คน มนุษยศาสตร์ จำนวน 20 คน และศิลปกรรม จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอเซน และฟิชไบน์ (1980)

แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ประกอบด้วยแบบสอบถามย่อย 7 ชุดตัวแปร ดังนี้

1. แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (b_i) ซึ่งได้ปรับคะแนนทางลบแล้วมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9001
2. แบบสอบถามการ ประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (e_i) ซึ่งได้ปรับคะแนนทางลบแล้วมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9736
3. แบบสอบถามทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_b) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9720
4. แบบสอบถามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (N_b) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9752
5. แบบสอบถามแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (MC) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9248

6. แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9270

7. แบบสอบถามความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8779

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขออนุญาตจากทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือ
2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน
3. แบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์แล้ว นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตชาย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 362 คน
3. นำแบบสอบถามที่เก็บมาได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถามทุกฉบับพบว่าสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 361 ชุด จากแบบสอบถามทั้งหมด 362 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.72

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSS[®] : Statistical Package for the Social Sciences)

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนน ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (bi) การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (ei) ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (NB) แรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (Mc) ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN) และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม (BI) ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีและคณะที่สังกัดต่างกัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ด้วยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 ค่าโดยอาศัยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) (วิเชียร เกตุสิงห์. 2521 :72)

2. ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ด้วยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยใช้สถิติที (t-test)

3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่าง

3.1 คะแนนทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม กับ ผลรวมทั้งหมดของผลคูณ ระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 3.1

3.2 คะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 3.2

4. สร้างสมการถดถอยพหุคูณ เพื่อทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จากตัวทำนาย ทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจากสมการถดถอยพหุคูณตามทฤษฎี เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 3.3

สรุปผลการศึกษา

1. ความเชื่อเกี่ยวกับผลการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (b_1) ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามตัวแปรคณะที่สังกัดเกือบทุกความเชื่อ ยกเว้นความเชื่อ ที่ว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (b_1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามตัวแปรระดับชั้นปี ในบางความเชื่อ

2. ทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามตัวแปรคณะที่สังกัด และแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติตามตัวแปรระดับชั้นปี

3. ทักษะคิด และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ของกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูง กับกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งพฤติกรรมรวม และ พฤติกรรมย่อย โดยกลุ่มที่มีความตั้งใจสูง มีทักษะคิดที่ดีต่อการประกอบพฤติกรรมมากกว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ และกลุ่มที่มีความตั้งใจสูง รายงานว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาเห็นว่าเขาไม่ควรกระทำพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื่อเอดส์น้อยกว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ

4. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื่อเอดส์ (b_1) ระหว่างกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงสูงกับกลุ่มนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในเกือบทุกความเชื่อ ยกเว้นความเชื่อ ที่ว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้

5. ทักษะคิดต่อการประกอบพฤติกรรม กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

6. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

7. ทักษะคิดต่อการประกอบพฤติกรรม กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม สามารถทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื่อเอดส์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยทำนายได้ร้อยละ 64

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความเชื่อ ทักษะคิด การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื่อเอดส์ตามตัวแปรคณะที่สังกัด และระดับชั้นปีที่ศึกษา

1.1 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื่อเอดส์ (b_1) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05 ตามตัวแปรคณะที่ศึกษาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยในความเชื่อ

การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มมากขึ้น ($F=40.34^{***}$)
 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ ($F=33.18^{***}$)
 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง ($F=28.29^{***}$)
 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกเป็นธรรมชาติ ($F=27.40^{***}$)
 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการกระชับสายสัมพันธ์ ($F=23.76^{***}$)
 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่สะดวกไม่เสียเวลา ($F=21.40^{***}$)
 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดความวิตกกังวลใจ ($F=12.26^{***}$)
 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจจะติดโรคทางเพศสัมพันธ์ ($F=5.61^*$)
 โดยเมื่อศึกษาเปรียบเทียบรายคู่พบคณะที่มีความเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้ คณะวิศวกรรม มีความเชื่อแตกต่างกันกับคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปกรรมและคณะมนุษยศาสตร์ ส่วนคณะพลศึกษามีความเชื่อแตกต่างกับคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปกรรมและมนุษยศาสตร์ ซึ่งพบความแตกต่างนี้ในความเชื่อ ส่วนใหญ่ที่กล่าวมาข้างต้น ยกเว้นความเชื่อการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจจะติดโรคทางเพศสัมพันธ์ พบว่า คณะวิศวกรรมมีความเชื่อต่างกับคณะสังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และพลศึกษา นอกจากนี้คณะสังคมศาสตร์ก็มีความเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจติดโรคได้มากกว่าคณะมนุษยศาสตร์ ส่วนความเชื่อการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในตัวแปรคณะที่สังกัด

นิสิตที่มีการเรียนสังกัดคณะที่ต่างกันมีความเชื่อบางอย่างที่กล่าวมาข้างต้นต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเทพนม เมืองแมน (เทพนม เมืองแมน, 2532 : 55) และการรายงานวิจัยของกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา, 2534 : 34-36) ที่พบว่า ปัจจุบันเยาวชนและกลุ่มประชาชนในหลายสาขาอาชีพ ทั้งภาครัฐและเอกชนมีความเชื่อเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ยังไม่ถูกต้องอยู่หลายประการ เช่น ความเชื่อเกี่ยวกับการติดต่อของโรคเอดส์และยังมีความเชื่อที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยสูง

1.2 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (b) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามตัวแปรระดับชั้นปี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ในความเชื่อที่ว่า การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นการฝึกทักษะหรือเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ ($F=5.31^*$), การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย อาจเกิดความวิตกกังวลใจ ($F=4.34^*$), การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง ($F=4.20^*$), การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง

อนามัยจะทำให้เพิ่มอารมณ์ทางเพศ ($F=3.73^*$), การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่สะดวกไม่เสียเวลา ($F=3.57^*$) โดยเมื่อศึกษาเปรียบเทียบรายคู่ พบมีความเชื่อแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ระดับชั้นปีที่ 1 มีความเชื่อแตกต่างจากชั้นปีที่ 4 ในทุกความเชื่อที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนในความเชื่อการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกเป็นธรรมชาติ, เป็นการกระชับสายสัมพันธ์ อาจติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในตัวแปร ระดับชั้นปีที่ศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์ (วีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์, 2532 : 5) ได้ศึกษาเยาวชนไทยอายุ 15-24 ปี ที่มีระดับการเรียนรู้ชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีความเชื่อเกี่ยวกับโรคเอดส์ต่างกัน ส่วนหนึ่งมีความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ คือเชื่อว่ายุงเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์ เพราะฉะนั้นการติดต่อของโรคเอดส์จึงง่ายมาก การป้องกันโรคโดยใช้ถุงยางอนามัยขณะร่วมเพศจึงไม่จำเป็น เพราะอาจติดจากการถูกยุงกัดอยู่แล้ว

1.3 ทักษะคิดต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_8) เมื่อศึกษาตามตัวแปรคณะที่ศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า คณะวิศวกรรมมีทัศนคติทางบวกต่อการประกอบพฤติกรรม แตกต่างจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปกรรม และมนุษยศาสตร์ ซึ่งมีทัศนคติทางลบต่อการประกอบพฤติกรรม ส่วนคณะพลศึกษา พบว่า แม้ว่าจะมีทัศนคติทางลบต่อการประกอบพฤติกรรม แต่ลบน้อยกว่าคณะสังคมศาสตร์ ศิลปกรรม และมนุษยศาสตร์ โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวาเลนตี และ แอนนาเรลล่า (Valenti and Anarella, 1986 : 60-63) พบว่า กลุ่มบุคลากรในโรงพยาบาลในแผนกที่ต่างกันมีทัศนคติต่อโรคเอดส์ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์แตกต่างกัน และการศึกษาของ วรารักษ์ แผลงมน (วรารักษ์ แผลงมน ; 2536 : 84) พบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวทวิทยาลัธรัตนโกสินทร์ ที่เรียนคณะวิชาต่างกัน มีทัศนคติ ต่อพฤติกรรมวางแผนครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (SN) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามตัวแปร คณะที่ศึกษา เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะพลศึกษา มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มากกว่าคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามตัวแปรคณะที่ศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า คณะวิศวกรรม และพลศึกษา มีความตั้งใจสูงกว่า คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปกรรมและมนุษยศาสตร์ โดยมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของยุพา ชูสรสิทธิ์ (ยุพา ชูสรสิทธิ์ ; 2529 : 28) พบว่าความตั้งใจที่จะเลิกพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาชายมหาวิทยาลัย ขอนแก่น มีความตั้งใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามตัวแปรคณะที่ศึกษา และแนว โนม์ของการเลิกพฤติกรรมการสูบบุหรี่ จะมีน้อยในคณะพลศึกษา ศิลปกรรม และวิศวกรรม

1.4 ทักษะ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตามตัวแปรระดับชั้นปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธินี ตั้งตรงไพโรจน์ (เมธินี ตั้งตรงไพโรจน์, 2534) ซึ่งพบว่า ทักษะ ความรู้ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนิสิต ไม่แตกต่างกันตามตัวแปร ระดับชั้นปี และปีการศึกษา ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงอายุที่ใกล้เคียงกันคือ ช่วง 17 - 20 ปี ยังคงอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายเหมือนกัน จึงมีความไม่มีความแตกต่างกัน ทางด้านทักษะ ต่อพฤติกรรม ความสนใจ กลุ่มเพื่อนที่สนับสนุน และความมุ่งมั่นที่จะกระทำในอนาคต (ประณต คำนิมิต, 2534)

ตอนที่ 2

2.1 อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (A_0) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (SN) ระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูงกับกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมต่ำ

จากผลการวิเคราะห์พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ กลุ่มนิสิตทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย ซึ่งหมายความว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสูง มีทัศนคติทางลบต่อการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์น้อยกว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ และพบว่า มีทัศนคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ กับ คู่รักหรือแฟน โดยไม่สวมถุงยางอนามัยมากกว่ากลุ่มหญิงอาชีพบริการ โสเภณี หรือไก่หลงริมทาง

ส่วนผลการวิเคราะห์การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ กลุ่มนิสิตทั้ง 2 กลุ่ม มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย โดยกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอ็ดส์สูง มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ

ส่วนในพฤติกรรมกลุ่มย่อย การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปถัมภ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย มีคะแนนเฉลี่ยในการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสูงกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ดาเรียส และ ฟิชไบน์) (Darius and Fishbein. 1993 : 1455 - 1469) ที่ศึกษาความตั้งใจที่จะตัดสินใจบอกคู่นอนให้ใช้ถุงยางอนามัยของนักศึกษาหญิง โดยผู้วิจัยได้ให้ข้อสังเกตว่าในการจะรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัย ควรอยู่ภายใต้การสร้างสรรค์ที่ดี การปรับอารมณ์ การแก้ไขความเชื่อเกี่ยวกับการใช้ถุงยางที่ไม่ถูกต้อง เช่น ลดความพึงพอใจทางเพศ, ลดความสนิทสนมหาๆ เป็นต้น) เนื่องจาก พบว่า ทักษะ และ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนักศึกษาเป็นตัวกำหนดความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม

2.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\bar{X}_{b_i}$) การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\bar{X}_{e_i}$) ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม ($\bar{X}_{N_g}$) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง ($\bar{X}_{MC}$) โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นส่วนใหญ่ (ดังตารางที่ 33, 34)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นิสิตทั้ง 2 กลุ่ม มีความเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เกือบทุกความเชื่อ โดยกลุ่มที่มีความตั้งใจจะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี มีความเชื่อเกี่ยวกับผลที่จะเกิดในด้านลบ พบในลักษณะตรงกันข้าม ส่วนในความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้ ทั้ง 2 กลุ่มมีความเชื่อที่ไม่แตกต่างกันอันเนื่องมาจาก การได้รับผลเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิด ซึ่งการใช้ถุงยางอนามัยก็เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ ซึ่งนิสิตทั้ง 2 กลุ่ม ได้รับอิทธิพลเพิ่มจากตัวแปรด้านความรู้ จึงมีความเชื่อที่ไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุหงา สัมปชชิต (บุหงา สัมปชชิต. 2531 : 48) ศึกษาเรื่องการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในด้านความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า การเรียนการสอนเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ สามารถอ้างอิงถึงความเชื่อเกี่ยวกับว่า ถุงยางอนามัยมีไว้เพื่อคุมกำเนิด หรือป้องกันการตั้งครรภ์ ซึ่งนักเรียนได้รับความรู้จากสถานศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดในโรงเรียน

เมื่อพิจารณาถึงการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี (ei) รายข้อ ซึ่งเป็นข้อมูลบ่งบอกถึงการตัดสินใจว่าบุคคลเห็นว่าผล การกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ดี - เลว เพียงใด จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจสูง กับกลุ่มที่ มีความตั้งใจต่ำ จะมีการประเมินผลความเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เกือบทุกข้อ โดยการประเมินผล กลุ่มที่มีความตั้งใจสูง เชื่อว่าผลของการประกอบพฤติกรรมที่ เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในทางบวกเป็นสิ่งที่ดี ในทุก ๆ ความเชื่อ โดยเฉพาะควรประเมินความ เชื่อว่า การมีอารมณ์ทางเพศเพิ่มมากขึ้นเป็นสิ่งที่ดีมีความแตกต่างทางสถิติกับกลุ่มที่มีความ ตั้งใจต่ำ มากที่สุด ($t = 10.43^{***}$)

ส่วนการประเมินผลความเชื่อในด้านลบ ทั้ง 2 กลุ่ม เห็นว่าเป็นสิ่งที่เลว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในการประเมินความเชื่อที่ว่า การติดโรคทางเพศ สัมพันธ์ เป็นสิ่งที่เลวในกลุ่มที่มีความตั้งใจสูง เห็นว่าการติดโรคทางเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่เลว น้อย กว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ เป็นการตระหนักถึงความสำคัญของผลการประกอบพฤติกรรมทาง เพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี น้อยกว่า กลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำส่วนในผลประเมินความเชื่อเกี่ยว กับ การตั้งครรภ์ และความวิตกกังวลใจ เมื่อมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย พบว่าทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทั้ง 2 กลุ่ม มีการประเมินผลในด้าน ลบ คือ เชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้เกิดการตั้งครรภ์เป็นสิ่งที่เลว และเชื่อว่าความวิตกกังวลเป็นสิ่งที่เลว ทั้งนี้อาจเนื่องจากทั้ง 2 กลุ่มนี้ยังเป็นนิสิตที่อยู่ในวัยที่ กำลังศึกษา จึงยังไม่มีความพร้อมที่จะมีบุตร เมื่อมีเพศสัมพันธ์กันอาจวิตกกังวลใจ หรือกลัวที่ คู่รักหรือคู่ในอนาคตจะตั้งครรภ์ได้ แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มที่มีความตั้งใจสูงเห็นว่าเป็นสิ่งที่เลว น้อยกว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ

ส่วนความเชื่อและการประเมินผลด้านการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็น สิ่งสะดวกไม่เสียเวลา รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง รู้สึกเป็นธรรมชาติ ล้วนเป็นการมีเพศสัมพันธ์ที่ เสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ทั้งสิ้น เนื่องจากชายที่ไปมีเพศสัมพันธ์กับคู่ นอน หรือหญิงขายบริการที่มีเชื้อเอชไอวีโดยไม่ป้องกัน โดยกล่าวอ้างว่าเป็นพฤติกรรม ปรกติของ ผู้ชายไทยทั่วไป บางคนก็เที่ยวเพียงครั้งเดียว บางคนนาน ๆ ครั้ง ชายไทยส่วนใหญ่ที่รักสนุก มักไม่นิยมใส่เกราะป้องกัน หรือถุงยางอนามัยโดยมีข้ออ้างต่าง ๆ นานา เช่น เสียเวลา เกานอก เลื่อนไม่มันบ้าง ฯลฯ โดยหารู้ไม่ว่าผลออกครั้งเดียวก็ติดโรคเอชไอวีได้ (ประพันธ์ ภาณุภาค และ คนอื่น ๆ. 2536 : 22) ในงานวิจัยที่ศึกษาถึงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความเชื่อดังกล่าวด้วย

ดังนั้นจากผลการวิจัยซึ่งทำให้ทราบถึงรายละเอียดในความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลการประกอบพฤติกรรม และผลคุณระหว่างความเชื่อกับการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลการประกอบพฤติกรรม รายชื่อ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปใช้เพื่อปรับปรุงและแก้ไขทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ให้มีการตระหนักถึงอันตรายความเสียหายให้มากกว่าความสุขสนุกสนาน ต่อไป

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม (N_B) ระหว่างนิสิตที่มีความตั้งใจสูงและความตั้งใจต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มอ้างอิง เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ตนเอง (11.63^{***}) เพื่อน ๆ (10.55^{***}) รุ่นพี่ (7.32^{***}) คู่รัก (6.64^{***}) คนเชียร์เด็ก แม่แล้ว แม่ดา (5.78^{***}) ไก่หลง สาวเสิร์ฟ ฯลฯ (5.59^{***}) โสเภณี (5.11^{***}) ตู๊ด-เกย์ (4.12^{***}) พ่อแม่ (4.95^{***}) ญาติหรือครอบครัว (4.88^{***}) โดยกลุ่มที่มีความตั้งใจสูง คิดว่า ตนเอง เพื่อน รุ่นพี่ คู่รักคู่นอน เห็นว่าควรสนับสนุนให้กระทำพฤติกรรม และส่วนพ่อแม่ ญาติหรือครอบครัว เป็นกลุ่มที่คัดค้านหรือไม่เห็นด้วยต่อการกระทำพฤติกรรม ทั้งกลุ่มที่มีความตั้งใจสูง และกลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ แต่มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ที่เป็นพ่อแม่ ญาติหรือครอบครัวในกลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ มากกว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลอศรี แดงเปี่ยม (ชลอศรี แดงเปี่ยม. 2536 : 25 - 93) พบว่านักศึกษาที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น (ไม่ใช่พ่อแม่ หรือ ญาติ) จะมีพฤติกรรมการเที่ยวเตร่ ตามเพื่อนฝูง และมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก ที่มีผลต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่พักอยู่กับพ่อแม่ เนื่องจาก นักศึกษามีอิสระในความเป็นอยู่จึงมักเลือกที่จะคล้อยตามกลุ่ม เพื่อนและคู่รัก ในการประกอบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กัน มากกว่าที่จะคล้อยตามกลุ่มพ่อแม่ ญาติหรือครอบครัว

ส่วนผลการวิเคราะห์แรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จำนวน 8 ข้อ เรียงลำดับค่าที (t-test) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คู่รัก (7.30^{***}) เพื่อน ๆ (6.68^{***}) ไก่หลงสาวเสิร์ฟ ฯลฯ (6.05^{***}) รุ่นพี่ (5.97^{***}) คนเชียร์เด็กแม่แล้ว แม่ดา (5.52^{***}) โสเภณี (5.44^{***}) ตนเอง (4.49^{***}) ตู๊ด-เกย์ (3.76^{***}) โดยกลุ่มที่มีความตั้งใจสูง มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามคู่รัก เพื่อน รุ่นพี่และ คู่นอน มากกว่า กลุ่มที่มีความตั้งใจต่ำ ส่วนกลุ่มพ่อแม่ ญาติและครอบครัวไม่พบความแตกต่างระหว่างนิสิต 2 กลุ่ม เนื่องจากนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในวัยกำลังศึกษา จึงมีเพื่อน ๆ รุ่นพี่และคู่รัก เป็นกลุ่มสังคมเป้าหมายที่มีความสำคัญต่อตนเอง ดังนั้นในการตัดสินใจจะกระทำพฤติกรรมใด มักได้รับ

อิทธิพลจากบุคคลเหล่านี้ที่มีความคิดความเชื่อในทางสนับสนุน ได้มีส่วนร่วมรับรู้ในข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สตราเดอ, เบแมน และเม็คสวีนี (Strader, Becman, and Mc Sweeney. 2535 : 699 - 703) ซึ่งใช้วิธีให้ความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย แก่บุคคลสำคัญใกล้ชิด ได้แก่ เพื่อน ๆ คู่รัก และคู่นอน เพื่อให้บุคคลกลุ่มนี้ ช่วยกระตุ้นให้มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของคนใช้ที่เป็น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคได้มากขึ้น

ตอนที่ 3

3.1 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการประกอบ พฤติกรรม (A_B) กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบ พฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\sum b_i c_i$)

ทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 35 แสดงว่า ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_B) กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับ ผลของการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\sum b_i c_i$) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกพฤติกรรม กล่าวคือ

3.1.1 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมรวม คือ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอดส์ (BI) พบว่าทัศนคติการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เกี่ยวกับการติดเชื้อเอดส์ มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .59*** ซึ่งเป็นค่าสหสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับผลการ ศึกษาพฤติกรรมกรรมการเลือกคณะวิศวกรรมศาสตร์ในการสอบโควต้าภาคเหนือของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของชาวนุศิลป์ อุทธโยธา (ชาวนุศิลป์ อุทธโยธา. 2528 : 28) ซึ่งพบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กับ ผลรวมทั้งหมด ของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการ ประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .58***

3.1.2 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพโดยไม่สวม ถุงยางอนามัย (BI_1) พบว่า ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมกับผลรวมทั้งหมดของผลคูณ ระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผล

ของการประกอบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .63***

3.1.3 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศโดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_2) พบว่าทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .62***

3.1.4 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อริโดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_3) พบว่าทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมกับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .63***

3.1.5 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันโดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_4) พบว่าทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมกับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .30***

จากผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_6) กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม ($\Sigma b, c, \dots$) ทั้งพฤติกรรมรวม และพฤติกรรมย่อย พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเดวิดสัน และแจคการ์ด (Davidson and Jaccard 1975 : 1077 - 1082) พบว่าทัศนคติต่อการวางแผนครอบครัว กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการวางแผนครอบครัวและการประเมินผลความเชื่อของการวางแผนครอบครัว ทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (พบว่าค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .62 - .80) จึงเป็นการสนับสนุนสมมติฐานข้อ 3.1 ที่ว่า “ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมและการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม” และสนับสนุนทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลที่กล่าวว่าทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมของบุคคล สามารถพยากรณ์ได้จากผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่าง

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของประกอบพฤติกรรม และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (Ajzen and Fishbein. 1980 : 67)

3.2 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง ($\Sigma N_g MC$)

ทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 36 แสดงว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ($\Sigma N_g MC$) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกพฤติกรรมกล่าวคือ

3.2.1 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมรวม คือพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) พบว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .76*** ซึ่งเป็นค่าสหสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับงานวิจัยของโพมาแซล และแจคาร์ด (Pomazal and Jaccard. 1976 : 317 - 326) ซึ่งพบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการบริโภคโลหิตกับความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการบริโภคโลหิตและแรงจูงใจที่คล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .73

3.2.2 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพโดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_1) พบว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพโดยไม่สวมถุงยางอนามัย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .69***

3.2.3 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศโดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_2) พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง กับผลรวมทั้งหมดของผลคุณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศโดยไม่สวมถุงยางอนามัย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .75***

3.2.4 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกโดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_3) พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกโดยไม่สวมถุงยางอนามัย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .72***

3.2.5 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันโดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_4) พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันโดยไม่สวมถุงยางอนามัย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .43***

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง ($\sum N_b MC$) ทั้งพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของราชันย์ บุญธิมา (ราชันย์ บุญธิมา, 2536 : 103) ที่พบว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทุจริตการสอบกับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งพฤติกรรมรวม และพฤติกรรมย่อย (มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .40 - .50) จึงเป็นการสนับสนุนสมมติฐานข้อ 3.2 ที่ว่า “การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม” และสนับสนุนทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลที่กล่าวว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของบุคคลสามารถพยากรณ์ได้จากผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง (Ajzen and Fishbein. 1980 : 75)

3.3 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ การทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) จากทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_b) กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) ทั้งในพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 37 พบว่าตัวแปรทำนาย คือ ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (A_b) กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) สามารถทำนายตัวแปรเกณฑ์ คือ ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในทุกพฤติกรรมกล่าวคือ

3.3.1 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมรวม คือ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) พบว่า ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .80 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 ($\beta_2 = .4794$) และ ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ($\beta_1 = .4012$) โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 64.27 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเจนิเฟอร์ และซูซาน (Jennifer and Susan. 1992 : 1374 - 1394) พบว่าในการทำนายความตั้งใจในพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย ตัวแปรกลุ่มอ้างอิงมีน้ำหนักความสำคัญมากกว่าทศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย และผลงานวิจัยของคานโตลา และคนอื่น ๆ (Kantola and others. 1982 : 70 - 83) ที่พบว่า ทศนคติต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถร่วมกันทำนายความความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำได้ โดยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักในการทำนายสูงสุด

3.3.2 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพโดยที่ไม่สวมถุงยางอนามัย (BI₁) พบว่า ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .72 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 ($\beta_2 = .4231$) และทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ($\beta_1 = .3752$) โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 52.78

3.3.3 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศโดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI₂) พบว่า ทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .72 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 ($\beta_2 = .4743$) และทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ($\beta_1 = .3212$) โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 52.78

3.3.4 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปถัมภ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI₃) พบว่าทศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่า

สหสัมพันธ์เท่า .72 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 ($\beta_2 = .4499$) และทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ($\beta_1 = .3366$) โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 51.42

3.3.5 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันโดยไม่สวมถุงยางอนามัย (BI_4) พบว่า ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .19 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 ($\beta_2 = .2398$) และทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ($\beta_1 = .1148$) โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 30.00

จากผลการวิเคราะห์ การทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ (BI) จากทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม (AB) กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) ทั้งในพฤติกรรมรวมและพฤติกรรมย่อย พบว่า สามารถทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 โดยมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวลัย อารังค์สกุลศิริ (สุวลัย อารังค์สกุลศิริ, 2536 : 94 - 95) พบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมการจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมการจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และทัศนคติต่อพฤติกรรมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ทั้งพฤติกรรมรวม และพฤติกรรมย่อย ซึ่งตัวแปรกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลสำคัญ ต่อความตั้งใจในการประกอบพฤติกรรม กล่าวคือ การที่นักเรียนรับรู้ว่าคุณค่าที่มีความสำคัญต่อตน เช่น เพื่อน พ่อแม่ ครู เป็นต้น คิดว่าตนควรมีพฤติกรรมการจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องและตัวนักเรียนเองมีความพอใจที่จะทำตามความคิดเห็นของคุณค่าที่มีความสำคัญดังกล่าวประกอบกับมีทัศนคติที่ดี จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจได้สูงขึ้นด้วย

จากผลการศึกษาดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อ 3.3 ที่ว่า “ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสามารถทำนายได้จากทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม” และสนับสนุนทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลที่กล่าวว่า ความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมสามารถทำนายได้จากองค์ประกอบทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยมีน้ำหนักการทำนายเป็นตัวกำหนดความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ขององค์ประกอบทั้งสอง (Ajzen and Fishbein, 1980 : 99) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

คาร์เรนและกาย (Karen and Guy. 1992 : 263 – 275) พบว่า ทักษะการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจในการมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้ร้อยละ 36.4

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีเป็นพฤติกรรมสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ในการป้องกันปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอชไอวีที่ยังคงไม่มียารักษาที่หายขาด ดังนั้นการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของโรคต้องคำนึงถึงปัจจัย หรือองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในกรณีที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมนี้โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลเป็นตัวแปรหลัก และได้ศึกษาปัจจัยภายนอก 2 ตัวแปร คือ ทัศนคติ และชั้นปีที่ศึกษารวมถึงศึกษากลุ่มของพฤติกรรมย่อย ๆ ที่เป็นปัญหาต่อการเสี่ยงที่จะติดเชื้อเอชไอวี ได้แก่ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ หญิงแฝงบริการ พวกเกย์ ลุง สาวเสิร์ฟ ฯลฯ คู่รัก และเพื่อนเพศเดียวกัน (เกย์) ปรากฏผลดังนี้

1.1 จากการศึกษา พบว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และพลศึกษามีความเชื่อทัศนคติการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมมากกว่าคณะอื่น ๆ อย่างชัดเจน เนื่องจากนิสิตทั้ง 2 คณะส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และรุ่นพี่ยังคงมีวัฒนธรรมการรับน้องใหม่ด้วยการพาไปเที่ยวหญิงขายบริการหรือชั้นครู โดยบางครั้งมิได้คาดคิดว่าบางคนไปเที่ยวครั้งเดียวในชีวิตก็อาจติดเชื้อเอชไอวีได้ ดังนั้นจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาในอนาคตถึงโอกาสที่จะเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนิสิตด้วย

ส่วนในตัวแปรระดับชั้นปีที่ศึกษาแม้ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและความตั้งใจ แต่มีบางความเชื่อที่พบว่าชั้นปี 1 มีความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในทางที่ดีมากกว่าชั้นปีอื่น ๆ ซึ่งความเชื่อดังกล่าวเป็นหนทางที่นำไปสู่การเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในอนาคตได้ จึงควรตระหนัก และเร่งแก้ไข ปรับปรุงความเข้าใจของนิสิตในข้อความเชื่อดังกล่าว ให้ถูกต้อง

1.2 กลุ่มคู่รัก เป็นกลุ่มที่นิสิตคิดว่า เมื่อมีเพศสัมพันธ์ด้วยแล้วจะเป็นกลุ่มที่ปลอดภัย ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงที่จะติดต่อ แพร่กระจายโรคเอชไอวี ได้ดีในกลุ่มนี้มากที่สุด โดยทั้งตัวแปร ทักษะการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจจะมีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างสูง คือ มี

ทัศนคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักโดยไม่สวมถุงยางอนามัย กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่จะสนับสนุนพฤติกรรมนี้ มากคือ เพื่อนและคู่รัก ส่วนความตั้งใจนั้นพบว่ายังมีความมุ่งหมายว่าจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักต่อไปโดยไม่สวมถุงยางอนามัย ซึ่งตรงนี้หากนิสิต ยังคงคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่รัก แล้วไม่ต้องกลัวหรือต้องป้องกันตัวเอง หรือคิดว่าปลอดภัยที่จะมีความสัมพันธ์กับแฟน หากว่าคู่รักเกิดการเปลี่ยนแปลง หรือมีการเปลี่ยนคู่นอน ก็ทำให้เชื่อโรคยิ่งแพร่กระจายอย่างรวดเร็วในกลุ่มอายุที่น้อยลงด้วย

1.3 จากผลการศึกษาภาพรวมพบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีองค์ประกอบของน้ำหนักความสำคัญมาก ได้แก่ เพื่อน คู่รัก รุ่นพี่ ที่สนับสนุนให้มีพฤติกรรมที่เสี่ยงสูง ดังนั้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ และชักจูงให้เพื่อน คู่รัก หรือรุ่นพี่ ได้ช่วยรณรงค์ให้มีเพศสัมพันธ์โดยใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ถึงแม้ว่าจะมีความสัมพันธ์กับคู่รัก หรือแฟน ที่ยังไม่ทราบว่อนาคตจะเป็นสามี ภรรยาหรือไม่ นอกจากนี้ควรเน้นให้เห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทย อันดีงาม ว่าผู้หญิงควรรักษาวลสงวนตัว ผู้ชายควรให้เกียรติฝ่ายหญิงไม่กระทำการที่เรียกว่า ชิงสุกก่อนห่ม ไม่ควรเปิดรับวัฒนธรรมตะวันตกมากเกินไป การคบเพื่อนต่างเพศอย่างเหมาะสม เหล่านี้ควรช่วยกันประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้เกิดขึ้น ในหน่วยงานหรือในสถาบันการศึกษาด้วย

1.4 ส่วนของทัศนคติและความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม กลุ่มนิสิตยังคงมีทัศนคติ และความตั้งใจทางบวกต่อพฤติกรรมการไม่สวมถุงยางอนามัย อยู่เป็นอย่างมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาความเชื่อที่ส่งผลสำคัญต่อทัศนคติ แล้วพบว่า ยังคงเชื่อว่าการไม่สวมถุงยางอนามัย จะช่วยเพิ่มอารมณ์ความสุขทางเพศ และเป็นสิ่งที่สะดวกไม่เสียเวลา นั้นเป็นสิ่งที่ดี จึงทำให้เกิดทัศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมได้มาก ดังนั้นจึงควรเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการใช้ถุงยางอนามัย เพื่อเป็นการแก้ปัญหาคือความที่ชอบทำสิ่งที่สะดวกไม่เสียเวลาและรณรงค์แก้ไขความเชื่อ ในเรื่องอุปสรรคของการใช้ถุงยางอนามัย ได้แก่ การลดความพึงพอใจทางเพศ หรือความสนทเสนหา เพื่อลดความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และลดแนวโน้มของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ที่อาจเพิ่มขึ้นในอนาคตได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ มีการนำตัวแปรทางลักษณะชีวสังคมมาใช้เพียง 2 ตัว และมิได้นำตัวแปรจิตลักษณะมาใช้ ในการศึกษา จึงไม่สามารถครอบคลุมปัจจัยที่อาจจะเกี่ยวข้องกับ ความเชื่อ ทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หรือความตั้งใจที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จึงควรนำตัวแปรอื่นที่อาจจะเกี่ยวข้องมีผลต่อพฤติกรรม เช่น ปัจจัยเกี่ยวกับนิสัยในการเที่ยวเตร่ และลักษณะการใช้สุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มาร่วม

กันทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เพื่อเพิ่มอำนาจการทำนายความตั้งใจให้ได้มากยิ่งขึ้น

2.2 เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ พบความแตกต่างอย่างมากในความเชื่อ ทศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจของคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะพลศึกษา ดังนั้นจึงน่าสนใจที่จะศึกษาเจาะจงเฉพาะ 2 คณะนี้ว่าอาจจะมีปัจจัยอื่นใดที่เข้ามาเกี่ยวข้องบ้างเพื่อให้ได้รายละเอียดของการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้มากยิ่งขึ้น ในการวิจัยครั้งต่อไป 2.3 การวิจัยครั้งต่อไป เกี่ยวกับความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ควรที่จะได้ศึกษาติดตามถึงการประกอบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงว่ามีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ หรือไม่ เพียงใด

2.4 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สอบถามถึงประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิต ดังนั้นในการตอบแบบสอบถาม นิสิตบางคนอาจยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์หรือประสบการณ์ในการใช้ถุงยางอนามัยมาก่อน จึงอาจตอบข้อความตามที่ตนเองคิดหรือเคยได้ยินผู้อื่นกล่าวมาก่อน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรสอบถามถึงการมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ แล้ววิเคราะห์แยกเป็น 2 ประเด็น คือ กลุ่มที่เคยมี กับ กลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์ มาก่อนว่าจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไร

2.5 ควรศึกษา พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา นักศึกษาสายอาชีวศึกษา นักศึกษาระบบนอกโรงเรียน กลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงาน หรือพนักงานบริษัท เพื่อที่จะได้ข้อสรุปที่แน่นอน และสามารถเป็นแนวทางในการศึกษาและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอชไอวีในกลุ่มสังคมที่กว้างขึ้น

2.6 จากผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่น่าทึ่งเกี่ยวกับการกระทำด้วยเหตุผลมาเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจและทำนายพฤติกรรมต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีมีความสัมพันธ์กันอย่างเชื่อถือได้ ดังนั้นจึงควรนำหลักทฤษฎีไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมอื่น ๆ ที่น่าสนใจ เช่น พฤติกรรมการจะลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเทศไทย พฤติกรรมการให้การดูแลรักษาผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอชไอวีของแพทย์ พฤติกรรมการอดอม หรือมัลติมีเดียของเด็กไทย

บรรณานุกรม

,

บรรณานุกรม

- กองระบาดวิทยา. สถานการณ์โรคเอดส์ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข, 2536.
- . สถานการณ์โรคเอดส์ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข, 2537.
- ชาญศิลป์ อุทธโยธา. การทำนายและเข้าใจพฤติกรรมการเลือกคณะวิศวกรรมศาสตร์ในการสอบโควต้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี 2528 : การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ Ajzen และ Fishbein. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528. อัดสำเนา.
- ชลอศรี แดงเปี่ยม. ปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการเป็นกามโรคของวัยรุ่น
อ. เมือง จ. เชียงใหม่. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536. อัดสำเนา.
- ถาวร แซ่ตั้ง. การทำนายพฤติกรรมการเลือกสมัครสอบเข้าเรียนต่อคณะวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- เทพพนม เมืองแมน. ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนของกลุ่มที่มีการเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ (ผู้ติดยาเสพติด, เกย์, โสเภณี) ของคนในประเทศไทย. รายงานการวิจัย โดยย่อ. กรุงเทพฯ : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
. "ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนของกลุ่มผู้ที่มีการเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในประเทศไทย 2532," ใน การประชุมเชิงปฏิบัติการการป้องกันโรคเอดส์และอนามัยครอบครัว. หน้า 54 - 57. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยการวางแผนครอบครัว คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล, 2532.
- ธีระพร อูวรรณ. "การวัดทัศนคติ : ปัญหาในการใช้เพื่อทำนายพฤติกรรม," บทความประกอบการนำอภิปรายในการสัมมนาในระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาแบบทดสอบครั้งที่ 4 เรื่องเทคนิคการพัฒนาเครื่องมือวัดเพื่อระบบการติดตามปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา โครงการพัฒนาแบบทดสอบโครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน ณ โรงแรมแกรนด์พาเลซ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. 30 ตุลาคม 2527. อัดสำเนา.
- นพนธ์ สัมมา. จิตลักษณะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตร. ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
อัดสำเนา.

- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. การวัดและประเมินผลการศึกษา. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- บุหงา สัมปชลิต. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความเห็นของครู และนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์, กศม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ประณต คำฉิม. "การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่น," เอกสารประกอบการสอนวิชา จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- _____. "การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจในวัยรุ่น. เอกสารประกอบการสอนวิชา " จิตวิทยาวัยรุ่น. หน้า 19 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- ประพันธ์ ภานุภาค และคณะ. โรคเอดส์ ปี 2536. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โครงการโรคเอดส์ สภากาชาดไทยและคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ไพรัช ดีสุดจิต. ความรู้ในเรื่องโรคเอดส์. กรุงเทพฯ : คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- เมธิณี ตั้งตรงไพโรจน์. ศึกษาความรู้ ทัศนคติ เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร และวิทยาเขตบางเขน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ยุพา ชูสรสิทธิ์. ความตั้งใจที่จะเลิกสูบบุหรี่ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมการเลิกสูบบุหรี่. ปรินูญานิพนธ์, กศม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537. อัดสำเนา.
- ราชันย์ บุญธิมา. การทำนายพฤติกรรมทุจริตการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามทฤษฎี การกระทำด้วยเหตุผล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- วรรณ จีระชุตีโรจน์. การศึกษาทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตนาเชิงพฤติกรรม และ พฤติกรรมในการใช้บริการ การปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6. ใน เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

- วิชาญ วิชาศรัยและประคอง วิชาศรัย. "ข่าวสารโรคเอดส์," วารสาร. กรุงเทพฯ : กองโรคเอดส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. 6(9) ; 1 พฤษภาคม 2536.
- วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2521.
- วีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์. ชีวิต ความนึกคิด และสภาพแวดล้อมของหญิงในสลัมที่ติดเชื้อเอดส์. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : กองควบคุมโรคเอดส์ สภากาชาดไทย, 2534.
- วีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์. "ความรู้เรื่องโรคเอดส์ ของเยาวชน," จุฬาวิจัย. 8 (6) : 6 ; มิถุนายน 2532.
- วรารักษ์ แผลงมน. ความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 สถาบันราชภัฏสวทวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. วัยรุ่น – เพศสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : คลินิกวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย, 2537.
- สมชัย จิโรจน์วัฒน์ และคณะ. พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และผลกระทบต่อภาวะทางจิตใจ อารมณ์ สังคม ของชาย-หญิงบริการที่ติดเชื้อเอดส์ ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. รายงานการวิจัย. ชลบุรี : สำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 3, 2533.
- สมศรี ชูแสง. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่ขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญาโท วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- สุนันต์ รัตนรังสิกุล. การศึกษาระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- สุวลัย อารงค์สกุลศิริ. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการทำขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท, กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- สำเร็จ แสงชื่อ และคณะ. ภาวะความวิตกกังวลและพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อ โรคเอดส์ของกลุ่มบุคคลที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. รายงานการวิจัย. ชลบุรี : ศูนย์กามโรคเขต 3, 2530.

- สามัญศึกษา, กรม. "ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูปฏิบัติการต่อการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา," รายงานการวิจัย. ม.ป.ท., 2534. อัดสำเนา.
- อัจฉราพร สุวรรณทล. การทำนายและการทำความเข้าใจ เจตนาและพฤติกรรมการให้มบุตร
ของมารดา ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา
- อังสนา บุญธรรม. เปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเขตชนบทกับเขตเมือง จังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535. อัดสำเนา.
- อารมณ อันทนสิงห์. การติดเชื้อเอดส์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในหญิงบริการทางเพศ จังหวัด
ชลบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เวชศาสตร์ป้องกันและสังคม) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.
- Adrien, A., M. Cayemittes, Y. Bergevin. "AIDS related Knowledge,
Attitudes, Beliefs and Practices in Haiti," AID Targeted
Information. 7(11) ; November, 1993.
- Ajzen Icek and Fishbein Martin. Understanding Attitudes and Predicting
Social Behavior. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-hall, 1980.
- Brian Boyol and Abraham Wandersman. "Predicting Undergraduate
Condom Use with the Fishbein and Ajzen and the Triandis
Attitude Behavior Modesl : Implications for Public Health
Interventions," Journal of Applied Social Psychology. 21 : 1810 -
1830 ; November, 1991.
- Brinberg, David and Durand, Judy. "Eating at Fast - Food Restaurants :
An Analysis Using two Behavioral Intention Model," Journal of
Applied social Psychology. 13 : 459 - 472 ; 1983.

Currall, Steven Christian. "The Role of interpersonal Trust in Work Relationships," Doctoral Dissertation Abstracts. Cornell University, 1990.

Darius K - S Chan and Martin Fishbein. "Determinants of College Women's Intentions to tell Their Partners to Use Condoms," Journal of Applied Social Psychology. 23 : 1455 - 1470 ; September, 1993.

Davidson, Andrew R. and Jaccard, James J. "Population Psychology : a New Look at an Old Problem," Journal of Personality and Social Psychology. 31 : 1073 - 1082 ; July, 1975.

Edward, Allen Louis. Techniques of Attitude scale Construction. New York : Appleton - Centruce - Crafts, 1957.

Fishbein M., and Commbs F.S. "Basis for Dicision : An Attitudinal Analysis of Voting Behavior," In Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior. pp 173 - 195. Edited by Fishbein M. and Ajzen, Icek. Englewood Cliffs : Prentice - Hall, 1980.

Fishbein Martin and Ajzen Icek. Belief, Attitude, Intention and Behavior ; An Introduction to theory and Research. Reading, Mass : Addison-Wesley Publishing Co., 1975.

Fishbein Martin and others "Attitudinal and Normative Factors as Determinants of Gay man's Intentions to Perform AIDS - Related Sexual Behaviors : A Multisite Analysis," Journal of Applied Social Psychology. 22: 999 - 1011 ; June - July, 1992.

Fisher, William A. "Predicting Contraceptive Behavior Among University Man : The Role of Emotions and Behavioral Intentions," Journal of Applied Social Psychology. 14 : 104 – 123 ; March – April, 1984.

✓ Friedman, L.S., L. Strunin, R. Hingson. "A Survey of Attitude Knowledge and Behavior related to HIV Testing of Adolescents and Young Adults enrolled in alcohol and drug treatment," AID Target Information. 7(11) : November, 1993.

Hill, David., and Gardner, Goldfreg, "Factors Predisposing Women to Take Precautions Against Breast and Cervix Cancer," Journal of Applied Social Psychology. 15 : 59 – 79 ; January – February, 1985.

Jane McCusker, and others. "Effect of HIV Antibody Test Knowledge on Subsequent Sexual Behaviors in a Cohort of Homosexually Active Man," American Journal of Public Health. 78 : 462 – 467 ; April, 1988.

Jenifer Bolerro, Susan Moove and Doreen Rosenthal. "Intention, Context, and Safe Sex : Australian Adolescents' Responses to AIDS," Journal of Applied Social Psychology. 22 : 1374 – 1396 ; October – November, 1992.

Jill G. Joseph, and others. "Perceived Risk Of AIDS : Assessing the Behavioral and Psychology Consequences in Cohort of Gay man," Journal of Applied Social Psychology. 17 : 231 – 250 ; February – March, 1987.

Kantola S.J., Syme G.J., and Campbell N.A. "The Role of Individual Differences and External Variables in a Test of the Sufficiency of Fishbein's Model to Explain Behavioral Intentions to Conserve Water," Journal of Applied Social Psychology. 12 : 70 - 83 ; January - February, 1982.

Karen Basen - Engquist and Guy S. Parcel "Attitudes, Norms, and Self - Efficacy : A Model of Adolescents' HIV - Related Sexual Risk Behavior," Health Education Quarterly. 19 : 263 - 277 ; February, 1992.

Manstead, A.S.R., Proffitt Christine, and Smart J.L. "Predicting and Understanding Mother's Infant-feeding Intentions and Behavior : Testing the Theory of Reasoned Action," Journal of Personality and Social Psychology. 44 : 657 - 671 ; April, 1983.

Marsiglio, William. "Male Teenage Fertility : An Analysis of Fatherhood commitment and Its Association With Educational and Aspirations," Doctoral Dissertation. The Ohio State University, 1987.

McCarty, Dennis. "Changing contraceptive Usage Intentions : A Test of the Fishbein Model of Intention," Journal of Applied Social Psychology. 11 : 192 - 211 ; May - June, 1981.

Mercado, Cesar M. How to Conduct Social Science Research. Manila, Sinag - Tola, 1977.

Ministry of Public Health. HIV/AIDS Situation in Thailand. Division of Epidemiology, 1994.

Osgood C.E., Suci G.T. and Taunannbaum P.H. The Measurement of Meaning. Urbana, 111 : University of Illinois Press, 1957.

Pomazal Richard J. and Jaccard James J. "As Informational Approach to Altruistic Behavior," Journal of Personality and Social Psychology. 33 ; 317 – 326 ; March 1976.

Price and others. "Perception about AIDS of High School Student," Dissertation Abstracts International.

Robert G. Brubaker and Tonetta L. Loftin. "Smoking Tobacco Use by Middle School Males : A Preliminary test of the Reasoned Action Theory," Journal of School Health. 57 : 64 – 67 ; February, 1987.

Spencer, Perter G. "Understanding Prediatric Medical Providers' Desisions to Report Cases of Child Abuse And Neglect," Doctoral Dissertation Abstracts. University of Massacleusetts, 1989.

Sperber, B.M., Fishbein, M., and Ajzin, I. "Predicting and Understanding Women's Occupational Orientations : Factors Underlying Choice Intentions," In Understanding Attituds and Predictiong Social Behavior, PP. 114 – 129, by I cek Ajen and Martin Fishbein, Englewood Cliffs, N.J. : Prentice – Hall, 1980.

Strader, Marlene K., Beaman Margaret L. and Mc Sweecy, Maryellen. "Effects of Communication with important Social referents on beliefs and intention use Condoms," Journal of Advanced Nursing. 17 (6) : PP. 699 – 730 : June, 1992.

Stone, Caroline Snelling. "Intentions and Behavior in Women's Contraception : An Application of the theory of Planed Behavior," Dissertation Abstracts. Boston University, 1988.

Susan M. Kegeles, Nancy E. Adler, and Charles E. Irwin, J.R. "Sexually Active Adolescents and Condoms : Change over one year in Knowledge Attitudes and Use." American Journal of Public Health. 78 : 460 – 461 ; April, 1988.

Taliaferro, Donna Hayes. "Knowledge, Attitudes and Behavior of College Students regarding AidS," Dissertation Abstracts International.

Wittenbraker, John, Gibbs, Lynn Brenda, and Kahle, Lynn R. "Seat Belt Attitudes, Habits and Behaviors : An Adaptive Amendment to the Fishbein Model," Journal of Applied Social Psychology. 13 : 406 – 421 ; September, 1983.

Word Health Organization. WHO Weekly Epidemiological Record. 1990.

. WHO Weekly Epidemiological Record. 1991.

Valenti, W.M. and J.P. Anarella. "Survey of Hospitel Personal on the Understanding of the Acquired Immunodeficiency Syndrome," Americam Journal of Infection control. 14 : 60 – 63 ; April 1986.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

1. ท่านเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้เกิดผลดี ผลเสีย หรือผลกระทบอื่น ๆ อย่างไรบ้าง

ผลดี 1.	ผลเสีย 1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.

ผลกระทบอื่น ๆ

.....

.....

2. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับข้อความต่อไปนี้ โปรดตอบในลักษณะของคำคุณศัพท์ ทั้งทางบวก และทางลบให้มากที่สุด ตัวอย่างคำคุณศัพท์ เช่น ดี – เลว, สุข – ทุกข์ เป็นต้น

– การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่

1.
2.
3.
4.
5.

3. ถ้าท่านจะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัยท่านจะนึกถึง บุคคลใด แล้วบุคคลที่จะสนับสนุนหรือชักชวนท่านมีใครบ้าง/และบุคคลที่จะดักเตือนหรือคัดค้านท่านมีใครบ้าง

บุคคลที่สนับสนุน	บุคคลที่คัดค้าน	บุคคลอื่น ๆ ที่นึกถึง
1.	1.	1.
2.	2.	2.
3.	3.	3.
4.	4.	4.
5.	5.	5.

แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

1. ท่านเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ ไม่ใช่โสเภณีแต่มีอาชีพแฝงบริการทางเพศ เช่น ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้เกิดผลดี ผลเสีย หรือผลกระทบอื่น ๆ อย่างไรบ้าง

ผลดี 1.	ผลเสีย 1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.

ผลกระทบอื่น ๆ

.....

.....

2. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับข้อต่อไปนี้ โปรดตอบในลักษณะของคำคุณศัพท์ ทั้งทางบวก และทางลบให้มากที่สุด ตัวอย่างคำคุณศัพท์ เช่น ดี - เลว, สุข - ทุกข์ เป็นต้น

- การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ไม่ใช่โสเภณีแต่มีอาชีพแฝงบริการทางเพศ เช่น ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่

1.
2.
3.
4.
5.

3. ถ้าท่านจะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ไม่ใช่โสเภณีแต่มีอาชีพแฝงบริการทางเพศ เช่น ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยท่านจะนึกถึงบุคคลใด แล้วบุคคลที่จะสนับสนุนหรือชักชวนท่านมีใครบ้าง/และบุคคลที่จะดักเตือนหรือคัดค้านท่านมีใครบ้าง

บุคคลที่สนับสนุน บุคคลที่คัดค้าน บุคคลอื่น ๆ ที่นึกถึง

1.	1.	1.
2.	2.	2.
3.	3.	3.
4.	4.	4.
5.	5.	5.

แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

1. ท่านเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้เกิดผลดี ผลเสีย หรือผลกระทบอื่น ๆ อย่างไรบ้าง

ผลดี 1.	ผลเสีย 1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.

ผลกระทบอื่น ๆ

.....

.....

2. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับข้อความต่อไปนี้ โปรดตอบในลักษณะของคำคุณศัพท์ ทั้งทางบวก และทางลบให้มากที่สุด ตัวอย่างคำคุณศัพท์ เช่น ดี - เลว, สุข - ทุกข์ เป็นต้น

- การมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่

1.

2.

3.

4.

5.

3. ถ้าท่านจะมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัยท่านจะนึกถึงบุคคลใด แล้วบุคคลที่จะสนับสนุนหรือชักชวนท่านมีใครบ้าง/และบุคคลที่จะดักเตือนหรือคัดค้านท่านมีใครบ้าง

บุคคลที่สนับสนุน	บุคคลที่คัดค้าน	บุคคลอื่น ๆ ที่นึกถึง
------------------	-----------------	-----------------------

1.	1.	1.
2.	2.	2.
3.	3.	3.
4.	4.	4.
5.	5.	5.

แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง โปรดตอบคำตอบต่อไปนี้

1. ท่านเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัยจะทำให้เกิดผลดี ผลเสีย หรือผลกระทบอื่น ๆ อย่างไรบ้าง

บุคคลที่สนับสนุน	บุคคลที่คัดค้าน	บุคคลอื่น ๆ ที่นึกถึง
1.	1.	1.
2.	2.	2.
3.	3.	3.
4.	4.	4.
5.	5.	5.

2. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับข้อความต่อไปนี้ โปรดตอบในลักษณะของคุณศัพท์ ทั้งทางบวก และทางลบให้มากที่สุด ตัวอย่างคำคุณศัพท์ เช่น ดี - เลว, สุข - ทุกข์ เป็นต้น

- การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่

1.
2.
3.
4.
5.

3. ถ้าท่านจะเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัยท่านจะนึกถึงบุคคลใด แล้วบุคคลที่จะสนับสนุนหรือชักชวนท่านมีใครบ้าง/และบุคคลที่จะดักเตือนหรือคัดค้านท่านมีใครบ้าง

บุคคลที่สนับสนุน	บุคคลที่คัดค้าน	บุคคลอื่น ๆ ที่นึกถึง
1.	1.	1.
2.	2.	2.
3.	3.	3.
4.	4.	4.
5.	5.	5.

ภาคผนวก ข.

ความเชื่อเด่นชัด (Salient Beliefs)
กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Normative Beliefs) และ
คำคุณศัพท์เกี่ยวกับผลของการมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

ตาราง 38 ความเชื่อเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

กลุ่ม ความเชื่อ		ผลที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย	ความเชื่อกลุ่มย่อย (bi)				รวม
			b ₁ โสมณี	b ₂ (ไถ่หลง ฯลฯ)	b ₃ (คูรัก)	b ₄ (เพศเดียวกัน)	
ผลดี	1	เพิ่มอารมณ์ทางเพศ	15	13	2	9	39
		มีความรู้สึกเป็นธรรมชาติ	2	1	14	2	19
		ถึงอก ถึงใจ ได้อารมณ์	2	2	-	2	6
		รวม	19	16	16	13	64
	2	ฝึกทักษะหรือเทคนิคในการมี เพศสัมพันธ์	17	11	8	18	54
		หาประสบการณ์	2	1	-	-	3
		ได้รู้กำลังตนก่อนแต่งงาน	1	-	-	-	1
		รวม	20	12	8	18	58
	3	รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง	6	19	2	12	39
		กระชับสายสัมพันธ์	1	2	10	1	14
		รวม	7	21	12	13	53
	4	สะดวกไม่เสียเวลา	4	3	4	3	14
	5	ประหยัดเงินค่าถุงยางอนามัย	-	-	2	-	2
ผลเสีย	1	ติดโรคทางเพศสัมพันธ์	26	24	10	13	73
		ติดเอดส์	6	4	3	3	16
		รวม	32	28	13	16	89
	2	เกิดการตั้งครรภ์	2	10	29	-	41
		การทำแท้งผิดกฎหมาย	-	-	4	-	4
		รวม	2	10	33	-	45
	3	เกิดความวิตกกังวลใจ	4	3	4	3	14
		ไม่สนิทใจกัน	2	1	-	-	3
		รวม	6	4	4	3	17
		รวมทั้งหมด	90	94	92	66	342
		จากจำนวนแบบสอบถาม (ชุด)	35	33	40	33	141

ตาราง 39 ค่าคุณศัพท์ของการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

ลำดับที่	ค่าคุณศัพท์ทางบวก - ลบ	b_1 (โสเภณี)	b_2 (ไก่หลง ฯลฯ)	b_3 (คูรัก)	b_4 (เพศ เดียว กัน)	รวม
ทางบวก 1	สนุก	17	14	4	16	51
	มันส์	8	6	12	7	33
	ตื่นเต้น	-	2	-	3	5
	รวม	25	22	16	26	89
2	ดี	8	9	9	11	37
3	สุข	7	6	7	6	26
4	สะดวก	3	2	13	7	25
5	พึงปรารถนา	3	6	4	2	15
6	ประหยัด	1	2	1	-	4
ทางลบ 1	เสี่ยงอันตราย	15	15	6	14	50
	เลว	8	9	10	10	37
	ทุกข์	7	7	7	5	26
	น่ารังเกียจ	4	4	-	12	20
	โง่	8	4	4	2	18
	มักง่าย	1	2	-	-	3
	ล้าสมัย	1	-	-	-	1
	เสียเปรียบ	-	-	1	-	1
	รวมทั้งหมด	91	88	78	95	352

ตาราง 40 กลุ่มบุคคลอ้างอิงที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

ลำดับที่	กลุ่มบุคคลที่สนับสนุน/ คัดค้าน	b ₁ (โสเภณี)	b ₂ (ไก่อหลง ฯลฯ)	b ₃ (คูรัก)	b ₄ (เพศ เดียว กัน)	รวม
กลุ่มที่สนับสนุน						
1	เพื่อน ๆ	14	18	10	21	63
2	รุ่นพี่	16	14	4	7	41
3	คนเขียร์เด็ก แม่เล้า แม่ดา	7	-	-	-	7
4	โสเภณี	6	-	-	-	6
5	คูรัก	-	2	8	2	12
6	ไก่อหลง สาวเสิร์ฟ สาวร้าน เสริมสวย ฯลฯ	-	9	-	-	9
7	ตุ๊ด เกย์	-	-	-	7	7
8	ตนเอง	2	1	1	2	6
9	ญาติหรือครอบครัว	2	1	2	-	5
กลุ่มที่คัดค้าน						
1	พ่อแม่	18	14	16	13	61
2	ญาติหรือครอบครัว	12	10	15	9	46
3	ตนเอง	10	6	4	4	24
4	คูรัก	-	1	2	2	5
5	ครู อาจารย์	-	2	3	1	6
กลุ่มคนที่นึกถึง						
1	แพทย์	1	2	-	1	4
2	นักเที่ยว	1	2	-	-	3
3	พระ	1	1	-	1	3
4	วิทยากร	2	-	-	-	2
5	ผู้หญิง	1	-	-	-	1
6	คนภาคเหนือ	1	-	-	-	1
	รวม	94	83	65	70	312

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามความคิดเห็นด้านเพศสัมพันธ์

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นการศึกษาถึงความเชื่อ และความรู้สึกของนิสิต ซึ่งในการตอบแบบสอบถามนี้เป็นความคิดเห็นจึงไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่ใช้ตัวบ่งชี้ ความดี-เลว จึงขอให้ตอบด้วยความรู้สึกที่แท้จริง คำตอบนี้จะเป็นความลับ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านเพศสัมพันธ์ของนิสิตเป็น ปรียุณยานพนธ์สาขาจิตยาพัฒนาการ ภาควิชาจิตวิทยา คณะบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม มี 2 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นด้านเพศสัมพันธ์ มี 7 ชุด

ขอขอบคุณจากผู้วิจัย
ดุจดาว เรืองเวชดิวงษ์
พฤศจิกายน 2537

ชุดที่ 1 ประเมินเกี่ยวกับความเป็นไปได้ และเป็นไปไม่ได้ของข้อความเชื่อ ตามความคิดเห็น
ของนิสิต

โสเภณี

- ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย
นั้นเป็นการเพิ่มอารมณ์ทางเพศ

เป็นไปได้

เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

- ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย
จะช่วยให้การฝึกทักษะหรือฝึกเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์

เป็นไปได้

เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

- ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย
จะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง

เป็นไปได้

เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

- ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย
นั้นเป็นสิ่งที่สะดวก ไม่เสียเวลา

เป็นไปได้

เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

- ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย
อาจจะทำให้ติดโรคได้

เป็นไปได้

เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

6. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะเป็นการทำให้เกิดความวิตกกังวลใจได้

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

หญิงแฝงบริการทางเพศ

7. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย นั้นเป็นการเพิ่มอารมณ์ทางเพศ

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

8. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะช่วยในการฝึกทักษะหรือฝึกเทคนิค การมีเพศสัมพันธ์

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

9. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

10. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย นั้นเป็นสิ่งที่สะดวก ไม่เสียเวลา

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

11. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ โกะหลง สาวเสิร์ฟ
สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย อาจจะทำให้ติดโรคได้

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

12. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ โกะหลง สาวเสิร์ฟ
สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้ฝ่ายหญิงตั้งครรภ์ได้

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

13. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ โกะหลง สาวเสิร์ฟ
สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้เกิดความวิตกกังวลใจได้

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

คูรั๊ก

14. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคูรั๊ก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้มีความรู้สึก
เป็นธรรมชาติ

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

15. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคูรั๊ก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะช่วยในการฝึกทักษะ
หรือฝึกเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

16. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย นั้นเป็นการกระชับสายสัมพันธ์

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

17. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย นั้นเป็นสิ่งที่สะดวกและไม่เสียเวลา

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

18. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย อาจจะทำให้ติดโรคได้

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

19. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย อาจจะทำให้คู่อรักตั้งครรภ์ได้

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

20. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะเป็นการทำให้เกิดความวิตกกังวลใจได้

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

เพื่อนเพศเดียวกัน

21. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย นั้นเป็นการ
เพิ่มอารมณ์ทางเพศ

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

22. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะช่วย
ในการฝึกทักษะหรือฝึกเทคนิคในการมีเพศสัมพันธ์

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

23. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะทำให้
รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

24. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย นั้นเป็นสิ่งที่
สะดวก และไม่เสียเวลา

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

25. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย อาจจะ
ทำให้ติดโรคได้

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

26. ข้าพเจ้าคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย จะเป็นการทำให้เกิดความวิตกกังวลใจได้

เป็นไปได้

เป็นไปได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ชุดที่ 2 พิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วตัดสินใจว่าลักษณะที่กล่าวถึงแต่ละข้อนั้นมีลักษณะดี หรือเลวเพียงใด ตามความรู้สึกของนิสิต

27. การทำในสิ่งซึ่ง “เป็นการเพิ่มอารมณ์ทางเพศ” เป็นสิ่งที่...

ดี

เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

28. การทำในสิ่งซึ่ง “ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ” เป็นสิ่งที่...

ดี

เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

29. การทำในสิ่งซึ่ง “ช่วยในการฝึกทักษะหรือเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์” เป็นสิ่งที่...

ดี

เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

30. การทำในสิ่งซึ่ง “ทำให้รู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง” เป็นสิ่งที่...

ดี

เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

31. การทำในสิ่งซึ่ง “เป็นการกระชับสายสัมพันธ์” เป็นสิ่งที่...

ดี	_____						เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
	2 อย่าง						

32. การทำในสิ่งซึ่ง “เป็นการสะดวกและไม่เสียเวลา” เป็นสิ่งที่...

ดี	_____						เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
	2 อย่าง						

33. การทำในสิ่งซึ่ง “ทำให้ติดโรค” เป็นสิ่งที่...

ดี	_____						เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
	2 อย่าง						

34. การทำในสิ่งซึ่ง “ทำให้ฝ่ายหญิงตั้งครรภ์” เป็นสิ่งที่...

ดี	_____						เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
	2 อย่าง						

35. การทำในสิ่งซึ่ง “ทำให้เกิดความวิตกกังวลใจ” เป็นสิ่งที่...

ดี	_____						เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
	2 อย่าง						

38. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

สนุก								น่าเบื่อ
ปลอดภัย								เสี่ยงอันตราย
ดี								เลว
ฉลาด								โง่
สุข								ทุกข์
น่าชื่นชม								น่ารังเกียจ
สะดวก								ไม่สะดวก
พึงปรารถนา								ไม่พึงปรารถนา

39. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

สนุก								น่าเบื่อ
ปลอดภัย								เสี่ยงอันตราย
ดี								เลว
ฉลาด								โง่
สุข								ทุกข์
น่าชื่นชม								น่ารังเกียจ
สะดวก								ไม่สะดวก
พึงปรารถนา								ไม่พึงปรารถนา

ชุดที่ 4 พิจารณาข้อความต่อไปนี้ และแสดงความคิดเห็นว่า นิสัยนี้สมควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำ เพียงใด

โสเภณี

40. “เพื่อน ๆ” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

41. “รุ่นพี่” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

42. “คนเชียร์เด็ก แม่เล้า แมงดา” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

43. “หญิงโสเภณี” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับตนเอง โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

44. “พ่อแม่ของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

45. “ญาติหรือครอบครัวของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

46. “ตัวข้าพเจ้าเอง” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

หญิงแฝงบริการทางเพศ

47. “เพื่อน ๆ” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

48. “รุ่นพี่” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

49. “ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

50. “พ่อแม่ของข้าพเจ้า” เห็นว่ามีการเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

51. “ญาติหรือครอบครัวของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ
ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

52. “ตัวข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง
สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

คู่รัก

53. “เพื่อน ๆ ” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

54. “รุ่นพี่” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

55. “คู่รักของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับตนเอง โดยไม่สวมถุงยางอนามัย
เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

56. “พ่อแม่ของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

57. “ญาติหรือครอบครัวของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

58. “ตัวข้าพเจ้าเอง” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

เพื่อนเพศเดียวกัน

59. “เพื่อนของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

60. “รุ่นพี่” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

61. “ดิด เกย์ ลา” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ _____ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

62. “พ่อแม่ของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยเป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ _____ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

63. “ญาติหรือครอบครัวของข้าพเจ้า” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดย ไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่

ควรกระทำ _____ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

64. “ตัวข้าพเจ้าเอง” เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่...

ควรกระทำ _____ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ชุดที่ 5 พิจารณาข้อความต่อไปนี้ โดยประเมินความรู้สึกที่ต้องการหรือไม่ต้องการกระทำในสิ่งที่
 กลุ่มคนแวดล้อมประสงคให้ทำเพียงใด

65. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ เพื่อน ๆ ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ _____ ไม่ต้องการ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

66. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ รุ่นพี่ ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ							ไม่ต้องการ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
2 อย่าง							

67. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ คนเขียร์เด็ก แม่แล้ว แม่งดา ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ							ไม่ต้องการ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
2 อย่าง							

68. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ โสภณ ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ							ไม่ต้องการ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
2 อย่าง							

69. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ คู่รัก ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ							ไม่ต้องการ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
2 อย่าง							

70. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ โก๋หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ							ไม่ต้องการ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
2 อย่าง							

71. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ ตุ๊ต เกย์ ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ							ไม่ต้องการ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก
2 อย่าง							

72. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ พ่อแม่ ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ									ไม่ต้องการ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก		
2 อย่าง									

73. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ ญาติหรือครอบครัว ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ									ไม่ต้องการ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก		
2 อย่าง									

74. โดยทั่วไปข้าพเจ้าอยากจะทำตามในสิ่งที่ ตนเอง ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ									ไม่ต้องการ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก		
2 อย่าง									

ชุดที่ 6 พิจารณาข้อความต่อไปนี้ และแสดงความคิดเห็นว่า บุคคลที่มีความสำคัญต่อนิสิต เชื่อว่า ท่านควรกระทำสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ เพียงใด

75. บุคคลที่มีความสำคัญกับตัวข้าพเจ้าส่วนมากเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์กับ หญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดย ไม่สวมถุงยางอนามัย...

ควรกระทำ									ไม่ควรกระทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก		
2 อย่าง									

76. บุคคลที่มีความสำคัญกับตัวข้าพเจ้าส่วนมากเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์กับ หญิงแฝงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดย ไม่สวมถุงยางอนามัย...

ควรกระทำ									ไม่ควรกระทำ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ใช่ทั้ง	น้อย	ปานกลาง	มาก		
2 อย่าง									

77. บุคคลที่มีความสำคัญกับตัวข้าพเจ้าส่วนมากเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย...

ควรกระทำ

ไม่ควรกระทำ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

78. บุคคลที่มีความสำคัญกับตัวข้าพเจ้าส่วนมากเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย...

ควรกระทำ

ไม่ควรกระทำ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

ชุดที่ 7 พิจารณาข้อความต่อไปนี้ตามความรู้สึกของนิสิตว่า จริงหรือไม่ เพียงใด

79. ข้าพเจ้าน่าจะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการอาชีพ (โสเภณี) โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
				ไม่จริง		

80. ข้าพเจ้าน่าจะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแผลงบริการทางเพศ ได้แก่ ไก่หลง สาวเสิร์ฟ สาวร้านเสริมสวย ฯลฯ โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
				ไม่จริง		

81. ข้าพเจ้าน่าจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
				ไม่จริง		

82. ข้าพเจ้าน่าจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
				ไม่จริง		

ภาคผนวก ง.

คำอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม
พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

ตาราง 41 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอ็ดส์ของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปร	ข้อ	กลุ่มสูง (N=50)		กลุ่มต่ำ (N=50)		t-value
		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	
b_{1i}	1	.0446	1.9237	-1.9128	.7951	19.3776***
	2	-.0959	2.1001	-1.9695	2.0000	10.1381***
	3	1.1864	1.3838	-.6228	1.3816	7.5988***
	4	.1786	1.4961	-1.9651	.9864	17.0726***
	5	-1.3642	1.6284	-2.3804	1.5682	3.7751**
	6	-.5766	1.0342	-1.5479	1.6941	5.8767***
	7	-.1768	1.9426	-1.9651	.9984	15.0928***
b_{2i}	8	.0716	1.8208	-1.6408	1.1900	10.8141***
	9	-.0559	1.6478	-1.5556	1.6092	9.8822***
	10	.0893	1.1968	-1.7018	1.0965	12.2774***
	11	-1.3246	1.9373	-1.7987	1.0598	3.2077**
	12	-1.1316	1.9585	-2.0446	1.7372	2.7868*
b_{3i}	13	-.0268	1.8472	-1.7355	1.2051	11.1314***
	14	.9665	1.2727	-.9531	1.3876	8.9688***
	15	1.2008	1.8787	-.6965	1.6885	6.8467***
	16	1.3839	1.2151	-1.0998	1.3951	11.6567***
	17	1.8884	2.009	-.6848	1.6587	12.2623***
	18	-1.4386	1.9725	-2.0136	1.6681	2.4648*
	19	-1.316	1.8765	-1.718	1.9933	1.7991*
b_{4i}	20	.0911	1.9855	-1.6759	1.2335	10.9561***
	21	-.1786	2.3104	-1.6491	1.3636	8.1596***
	22	-.9474	2.7080	-1.6661	1.6501	3.1418**
	23	-.4916	2.3543	-1.8921	1.7181	5.8768***
	24	-.5766	1.3044	-1.4569	1.7651	5.7811***
	25	-1.1579	1.9181	-1.7508	1.6479	2.7172**
	26	-1.307	1.8181	-1.8090	1.6655	2.2414*

ตาราง 41 (ต่อ)

ตัวแปร	ข้อ	กลุ่มสูง (N=50)		กลุ่มต่ำ (N=50)		t-value
		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D)	
e _i	27	1.9464	2.3003	-1.3890	1.0200	18.8793***
	28	.5992	2.3511	-1.0358	1.5288	8.0119***
	29	1.6340	1.6010	-1.4238	1.6464	15.8975***
	30	.5804	2.1861	-.7719	1.9676	6.0855***
	31	-.8974	2.1138	-1.3818	1.7369	1.8811*
	32	1.3300	1.9841	-.5961	1.7101	7.3516***
	33	-1.1719	2.1234	-1.9887	1.3864	3.7840***
	34	-1.2727	1.3874	-2.0981	1.9176	1.9878*
A _{B1}	35	-.2887	2.4178	-1.1210	1.5963	5.7810***
	36	1.8572	1.6912	-.7804	1.5500	13.0916***
	37	.6339	2.9371	-.7919	1.6138	6.0131***
	38	1.5178	1.6655	-.9747	1.3781	13.5797***
	39	.2858	2.4811	-.9311	1.8169	5.7933***
	40	2.0982	1.3518	-.8841	1.5301	14.5689***
	41	.4821	2.3189	-.9821	1.4838	7.4116***
	42	.1839	2.4661	-.7899	1.6844	4.2681***
A _{B2}	43	1.0918	1.6138	-.1284	1.6587	8.1432***
	44	.8216	2.0106	-1.2181	1.4301	10.5484***
	45	.5003	1.9413	-.6981	1.3542	5.7483***
	46	1.5839	1.6109	-7.813	1.4361	12.6873***
	47	-.2148	2.1306	-1.1932	1.5958	6.4243***
	48	2.1439	1.3181	-.6541	1.4341	14.2977***
	49	.9196	2.1103	-.5893	1.6234	6.9491***
	50	-.1964	2.6833	-1.4645	1.4938	3.8849***
A _{B3}	51	3.9373	2.7381	-1.2986	1.6018	7.8754***
	52	2.4107	1.0981	-.0653	1.4139	11.1513***
	53	.0179	2.7749	-.6408	1.5935	4.2359***
	54	2.4109	1.5731	.0988	1.6038	10.8979***

ตาราง 41 (ต่อ)

ตัวแปร	ข้อ	กลุ่มสูง (N=50)		กลุ่มต่ำ (N=50)		t-value
		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	
A _{B4}	55	.9896	2.0124	-.5881	1.6923	6.2891***
	56	2.4116	1.1269	-.7831	1.8031	13.2097***
	57	2.2509	1.4951	.2093	1.6249	9.4343***
	58	2.1518	1.3034	-.2519	1.5413	11.1714***
	59	2.5714	1.2310	.2196	1.6816	10.5410***
	60	.0379	2.3178	-.6949	1.3574	4.9237***
	61	.5030	2.1387	-.6849	1.5432	5.7137***
	62	-1.0071	1.8430	-1.9196	1.5386	3.8840***
	63	1.6250	1.0831	.4390	2.3918	7.6154***
	64	1.5536	1.0648	-.6491	1.7088	10.6874***
N _{B1}	65	-.9164	2.7831	-1.9394	1.4328	7.9431***
	66	2.0482	1.4810	.0526	1.6178	9.6589***
	67	-1.6518	1.1802	-3.2193	1.2808	11.4198***
	68	2.5464	.9898	-.8365	1.1618	15.2841***
	69	2.5983	1.0618	.3459	2.0181	8.1567***
	70	2.0714	1.1483	-1.1668	1.4379	14.1516***
	71	2.0250	1.1039	-.4895	1.9128	9.1773***
	72	1.5357	.9861	-1.3424	1.3510	9.9297***
	73	1.9375	2.7658	-3.2982	1.6301	7.8759***
	74	2.5010	.9933	-.4433	1.8710	12.7174***
N _{B2}	75	2.7232	1.7439	-.7955	1.2013	16.3948***
	76	2.2768	1.3579	.0589	1.0638	9.9338***
	77	2.4433	1.0636	-.7584	1.4361	13.9985***
	78	.5982	1.0686	-1.6432	2.0861	4.1464***
	79	-.9375	2.1738	-3.2982	1.8016	4.8413***
N _{B3}	80	2.3929	1.4684	-.0503	1.4032	11.0841***
	81	2.7054	1.7669	-.9782	1.5013	15.5839***
	82	2.0714	1.3973	-1.1664	1.5013	15.0401***

ตาราง 41 (ต่อ)

ตัวแปร	ข้อ	กลุ่มสูง (N=50)		กลุ่มต่ำ (N=50)		t-value
		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D) ¹	
N ₈₄	83	2.4918	1.0385	-.6585	1.9619	14.0999***
	84	1.6250	1.2384	-1.2895	1.0928	9.6774***
	85	-.8649	2.0304	-3.3109	1.6136	4.9579***
	86	2.6875	.9382	.1394	1.0737	11.1439***
	87	1.6518	2.3540	-1.5789	1.9411	7.0267***
	88	1.3571	1.3547	-1.1842	2.6433	8.0387***
	89	.6693	1.7928	-1.7018	1.6181	3.9579***
	90	-.0687	1.9381	-3.8101	1.5718	8.9842***
	91	-1.1030	2.0380	-2.8195	1.8718	3.8493***
	92	-1.3593	1.8654	-1.8435	1.3568	2.1847**
MC	93	5.1964	1.5874	2.3861	1.6352	9.4372***
	94	5.5054	2.1062	2.5063	1.3106	8.4327***
	95	4.1694	2.3541	1.2874	1.6317	10.1873***
	96	4.4554	2.0378	1.9596	1.4228	10.1785***
	97	4.1238	2.3100	1.3819	1.3484	10.3214***
	98	2.8821	2.0730	1.0596	1.6543	5.2138***
	99	5.2232	2.4334	3.1405	1.3984	4.8501***
	100	5.4365	1.9874	4.0135	1.6532	1.8963*
	101	5.9301	2.1037	4.6239	2.0365	1.7938*
	102	3.8641	2.1184	1.8548	2.0101	4.8179***
SN	103	2.0717	1.5939	-.5944	1.6708	12.0023***
	104	2.2059	1.5318	-.5944	1.7218	12.5731***
	105	2.5321	1.2893	-.5998	1.6319	16.5084***
	106	.0831	1.4993	-1.0841	2.3529	8.0596***
BI	107	2.0536	1.3961	-.7548	1.4341	14.9841***
	108	2.1539	1.2835	-.8076	1.5348	16.1218***
	109	2.8571	1.3811	-.0877	1.2465	17.2388***
	110	.8036	1.7749	-1.0526	1.9357	8.2938***

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวดวงดาว เรืองเวชติวงศ์
เกิดวันที่	28 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2513
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	18 ซ.สุขุทัย 1 (ราชวิถี 20) สวนจิตรลดา ดุสิต กรุงเทพฯ 10300
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	หัวหน้าฝ่ายบุคคล
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท วิวาดีแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ ถ. วิวาดีรังสิต บางเขน กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	มัธยมศึกษา และเตรียมอุดมศึกษา (แผนการเรียนวิทยาศาสตร์) จากโรงเรียนเทพศิรินทร์ จ.กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2535	พยาบาลศาสตรบัณฑิต (พย.บ.) จากวิทยาลัย พยาบาลสภากาชาดไทย สถาบันสมทบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2540	กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร